

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΑΡΙΘ. 24

ΔΡΧ. 3500

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

Χαρούρι Μπου...

Ευχαιμένο

1951

Χαρούμενη Πρωτοχρονιά
μέ δώρα από
το "ΦΑΡΟ"

ΑΛΜΑ

Το Κατάστημά μας θα σας βοηθήσει για να δημιουργήσετε την ωραιότερα συλλογή χαριτωμένων δώρων για τ' αγαπημένα σας πρόσωπα.

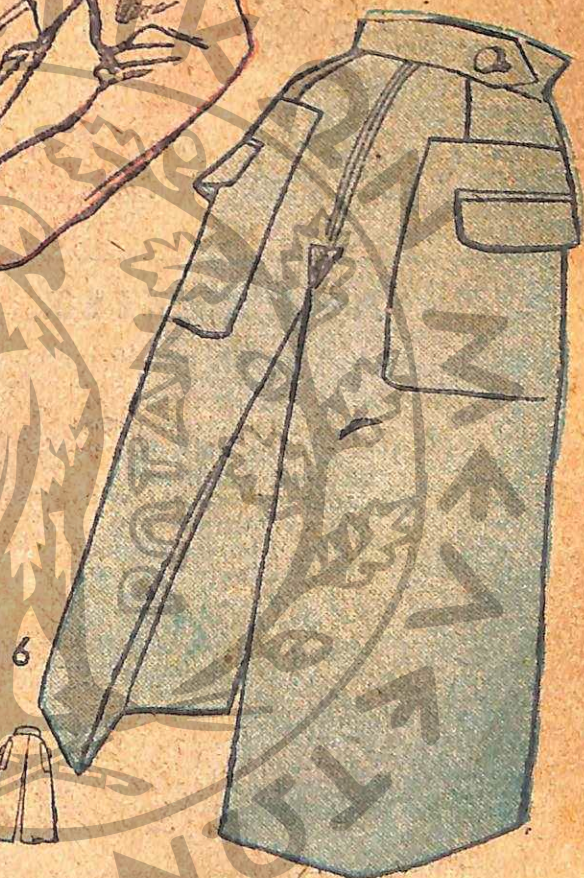
Κατάστημα Νεωτερισμών
"Ο ΦΑΡΟΣ"
Ε. Η. ΔΡΥΜΩΝΑΣ & ΣΙΑ
Σταδίου 57

ΕΤΟΣ ΠΡΩΤΟΝ — ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 24 — ΑΘΗΝΑΙ,
27 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1950 — ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ ΔΡΑΧΜΑΙ 4.000.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
Διευθυντής Ε. Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ — Αρχισυντάκτης ΑΛ. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΣΑΝΤΑΡΟΖΑ 1. — ΑΘΗΝΑΙ — Τηλέφωνο 33.533
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΑΡΙΘ. 5. — Τηλέφωνο 26.343

ΣΠΟΡ

Επεξηγήσεις
των μοντέλων
στή σελ. 8

ΤΟ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ

Γυναικείες πνευματικές και καλλιτεχνικές εκδηλώσεις

* **ΖΩΗΡΟΤΑΤΗ** η γυναικεία πνευματική κίνηση του διαρρησαντος 150ημερου. Έκτος από την ωραία αρχαϊκή εορτή του Λυκείου των Ελληνίδων στα «Ολύμπια» που μας έδωσε η ευκαιρία να θαυμάσουμε για μια ακόμα φορά τι μπορεί να επιτελέσει η γυναικεία προοδευτικότητα όταν έχει πίστη σε κάτι, σημειώνουμε ακόμα την εορτή των 35 χρόνων καλλιτεχνικής σταδιοδρομίας του καλλιτέχνη και καθηγητού του μπαλέτου κ. Α. Μοριάνωφ που έγινε στις 10 τρέχ., στο «Ρέξ». Έλαβαν μέρος οι χορεύτριες και παλαιές απόφοιτες της σχολής του, Μιράντα Βουλαργή, Ήρα Ζούκοβα και Λέων Έρενδς, καθώς και οι νέες μαθήτριές του «Αννα Μπέλου, Μαρία Μιχαλάκη, Ελένη Μουρίκη, Νάντια Συριοπούλου, Ειρήνη Καραμάνου και Μαίρη Αργυροπούλου που θεωρούνται ως εξαιρετικά ταλέντα και ετοιμάζονται κι αυτές για το θέατρο.

* Η έκθεση της κ. Χαρ. Αλεξανδρίδη — Στεφανοπούλου, συνεχίζεται με πολλή επιτυχία στο ατελιέ της από το όποιον περνά πολλός κόσμος, κι η οποία απασχόλησε εκτενώς και την αθηναϊκή κριτική. Μέχρι σήμερα έχουν πωληθεί υπερ τα 20 έργα.

* Πολύς λόγος έγινε τελευταία για μια νέα ήθοποιό, απόφοιτο της Δραματικής Σχολής του Ωδείου «Αθηνών, τη Χάρι Καμήλου (Καμηλαροπούλου) την οποίαν πρωτοεμφάνισε η Κατερίνα στην «Έντα Γκάμπλερ», το τελευταίο έργο που έδωσε πριν φύγει για την περιοδεία της.

* Επέστρεψε από το Παρίσι όπου είχε μεταβεί προ τριμήνου η γνωστή συγγραφέας και λογία κ. Ιωάννα Μαλανδρινού, που προ ολίγου μόλις καιρού, εκκλινοφόρησε το τελευταίο, τέταρτο κατά σειράν, βιβλίο της «Χρωματική Φαντασία». Η έκλεκτη συγγραφέας, η οποία επικοινωνήσε στη γαλλική πρωτεύουσα με πληθύν πνευματικών ανθρώπων, έφερε στους Έλληνες συν-αδελφούς της, τον χαιρετισμό των και άφθονον υλικόν εντυπώσεων το όποιον θα δώσει σε άρθρα της και σε βιβλίων. Η κ. Μαλανδρινού ανέλαβε ταυτοχρόνως και ανταποκρίτρια γαλλικών περιοδικών στις Αθήνας.

* Τυπώνεται δια να κυκλοφορήσει κατά τις ημέρας αυτές μια ενδιαφέρουσα ανθολογία γυναικείας ποιήσεως που εκδίδει η ξεχωριστή ποιήτρια και συγγραφέας κ. Αθηνά Ταρσούλη. Η νέα αυτή εργασία της διαπρεπούς Έλληνίδος θα περιλαμβάνει περί τις 15 ποιητικές μας από τα μετεπαναστατικά χρόνια μέχρι των ημερών μας — τις οποίες θα εκπροσωπούν ποιήτριες ως η Γαλάτεια Καζαντζάκη, Ζωή Καρέλλη, Χρ. Ζιτσαία, Κλ. Μαλάμου, Μυρτιώτισσα, Λιλή Ιακωβίδη κ. ά.

* Εύρίσκεται από ημερών στο Παρίσι χάριν αναπαύσεως και δι' εργασίας της η ποιήτρια και συγγραφέας κ. Μαρία Περ. Ράλλη, την οποίαν τόσο καλὰ γνωρίζουν οι αναγνώστες μας και όλος ο πνευματικός κόσμος. Η διακεκριμένη λογοτέχνης θα ετοιμάσει με την ευκαιρίαν αυτήν και δυο βιβλία που έχει γραμμένα για έκ-

δοσι, ένα τόμο διηγημάτων, κι ένα πρωτοποριακό μυθιστόρημα.

* Ανεχώρησε προ δύο εβδομάδων, ύστερα από δμην παραμονή της στην Ελλάδα, η Γαλλική φοιτήτρια της Σχολής «Ανατολικών Γλωσσών, δις Ισάβέλλα Έσμεν, μαθήτρια του δικού μας Δρ. Καστανάκη και του Αντρέα Μιραμιτέλ, η οποία προώθησε τας σπουδὰς της στην Ελλάδα για την γνωριμία των αρχαιοτήτων και του συγχρόνου θεάτρου.

Περαιτέρω δι' ολίγας ημέρας επσεκεφθη την πρωτεύουσα η γνωστή ζωγράφος κι' εκπαιδευτικός της Κρήτης (Χανίων) δις Αγγελά Κιριμζάκη. Η καλλιτέχνης ύστερα από την περυσινή της έκθεση στα Χανιά, ετοιμάζει δια τους προσεχείς μήνας και νέαν, την οποίαν γίνεται σκέψις να μεταφέρει και στις Αθήνας.

* Αναγγέλλεται για την 22 Ιανουαρίου μια ενδιαφέρουσα συναυλία τραγουδιού στον «Παρνασσό» της έκ Ρουμανίας καλλιτέχνης, Έλένης Αγγελουπούλου, η οποία τόσο είναι γνωστή και συμπαθής στους καλλιτεχνικούς κύκλους της πρωτεύουσας.

Είς μίαν σειράν ωραίων και καλογραμμένων πορτραίτων που δημοσιεύει στην «Αλεξανδρινή» εφημερίδα «Ανατολή» ο εκεί δημοσιογράφος και διανοούμενος κ. Σ. Καστρονύσης, παρουσιάζονται με πολύ ενδιαφέρον οι πνευματικότερες γυναικείες μορφές του αλγυπτιακού Έλληνισμού, που άζει τον κόπο να τις παρακολουθήσει κανείς αφού πρόκειται για τις γυναίκες που γράφουν. Ο κ. Καστρονύσης άρχισε από την κ. Παναγιωτάτου και συνεχίζει με τας: Έλινσάβετ Φαρρά, Μαρία Ρουσιά, Λουκία Μάρβα, Δέσποινα Σεβαστοπούλου κ.λ.π.

* Από τη Γένοβα (της Ιταλίας) μας έρχεται η πληροφορία για την δραστηριότητα που αναπτύσσει γύρω από ελληνικά ζητήματα και γυναικεία δράσι, η εκεί από έτών εγκατεστημένη Χία διανοούμενη και εξαιρετική Έλληνίδα κ. Εύρυδική Γρέγου.

* Επέστρεψε από την Αγγλία και τη Γαλλία, ύστερα από 15 περίπου μηνών είδικας σπουδὰς στην σκηνοθεσία η κ. Μαίρη Βλησιδίη η οποία είχαν αποσταλή από εδώ ως υπότροφος του Βρετανικού Συμβουλίου στο Πανεπιστήμιο του Μπρίστολ για να σπουδάσει στην εκεί σχολή «Ολντ Βικ».

ΜΑΡΒΑ

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΙ ΤΥΠΟΙ

Η ΜΟΝΤΕΡΝΑ

Σταθίτε! Σταματήστε! Ξεχάσατε τα πάντα, τις σκέψεις σας, τις υποθέσεις σας, τον εαυτό σας. Περνά το καινούργιο της παλτό, τα καινούργια της παπούτσι, η ταάντα, το κολί. Κοιτάξτε με τι καμιά τα περπατά και σας τα δείχνει και αστράφτοντας όλκληρη, διαλαλεί την ιστορία τους:

— Δέστε το καπελλάκι μου! Κιτάξτε, είναι της τελευταίας μόδας! Προσέξτε, από περίφημη καπελλού! Μου πάει ώρα, δεν είν' έτσι; Κι' ούτε άλλη καμιά το φορεί, σύμφωνοι; Έλπίζω να παρατηρήτε πως το κολί μου και τα σκουλαρίκια μου έχουν τις ίδιες λεπτομέρειες. Αν δεν προφθάνε να τα δέτε, τρέχω σιγώτερα και τα βλέπετε! Αμ' τα παπούτσι μου τι σας λένε; Αμ' η τσάντα μου, τα γάντια μου, οι τσέπες μου, τα μανίκια μου, ο γιακάς μου; Μέρους έκανα να τα ταίριαξω. Νύχτες τάβλεπα με τη φαντασία μου. Όσπου τα ταίριαξα, ταίριασα και βγήκα. Αν δεν τάχα, δε θα γίνενα. Βγήκα να τα περπατήσω, να τα συριαυμάω, να τα δείξω. Είναι όλα απογευματινά, εμ' εν τάξει! Είναι απόγευμα τώρα, τόχετε υπ' όψι σας; Αν ήταν πρωί, θα βγαίνα το πρωί. Θα τάβλεπα όλα σύζυγα, σπίτι, παιδιά, υπηρέτρια και θα βγαίνα να τα συνοδεύσω. Γιατί συνοδός τους είμαι. Τα πρωτα αυτά τάχουν. Έγώ έσβυσα μπροστά τους, χάθηκα, εξαφανίστηκα, διαλύθηκα, τους έδωσα το έγώ μου, τα πάντα μου. Κι' όμως μπορώ να σας το πω, να σας το φωνάξω από τα βάθη της καρδιάς μου: Είμ' ευτυχισμένη.

Δυστυχώς όμως και η ευτυχία της μοντέρνας έχει ακριβώς το μειονέκτημα που έχουν κι' οι άλλες: Δε διαρκεί. Και μόλις περπατήσει μερικές φορές τη φορεσιά της, αρχίζει να γίνεται σκεπτική, να μελαγχολή, να χάνει την εκτίμησι που έχει στον εαυτό της. Αρχίζει σχεδόν να ντρέπεται. Τη θέσι των κόκκινων παπουτσιών την πέρνει τώρα στη φαντασία της ένα ζευγάρι μαύρα ή καφέ, ή πράσινα ή μπλέ, κι' αυτή δεν ξέρει ακόμα. Κι' αρχίζει νέο τρέξιμο στις μοντέρνες, στις καπελλούδες, στα μαγαζιά. Θέλει κάτι διαφορετικό, νέο, κομψό, φοβερό και δύσκολο στην απόλητά του, που να κάνει τους άλλους να τη θαυμάζουν, να την κυττούν, καμιά όμως να μη μπορεί να την αντιγράψει. Θέλει κάτι που να χτυπά, να ξαφνιάζει, να καταπλήσσει.

Κι' όταν το καινούργιο «σύνολο» ετοιμαστή, έχετε μπροστά σας έναν δολότελα ευτυχισμένον άνθρωπο. Δε διαρκεί η ευτυχία της πολύ, είπαμε. Μα γρήγορα έρχεται η άλλη. Και το μικρό διάστημα που μεσολαβεί, νομίζεις πως έρχεται μόνο και μόνο για να κάνει αυτή την ευτυχία πιό μεγάλη, πιό τέλεια.

ΠΙΠΙΝΑ ΤΣΙΜΙΚΑΛΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ:

ΕΤΗΣΙΑ	Δρχ. 110.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	» 55.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	» 30.000
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ (έτησια):	
Λίραι Άγγλιας	3.10.0
Δολάρια	»

ΣΤΟ ΠΛΕΥΡΟ ΤΗΣ ΕΥΑΣ

Έμπρός στον ήμεροδείκτη

Ο ήμεροδείκτης λέει την τελευταία του λέξη. Τριακοσίς έξη ήταν πέντε ολόκληρες σελίδες ήταν το ρομάντο που ξελλίσσαμε. Για πότε! Ξα να ήταν χτες, που άνοιγαμε με πανηγυρικότητα και κατανύξη την πρώτη του σελίδα. Με την ίδια κατανύξη που άνοιγουμε τώρα την πρώτη σελίδα του νέου μυθιστορήματος. Ίδιος ο αριθμός των σελίδων. Μιά διαφορά μόνο στον τίτλο. Με το 1950 στο εξώφυλλο κυκλοφόρησε το προηγούμενο. Ο τίτλος με τον οποίο άρχισε την κυκλοφορία του το νέο είναι 1951. Ός τίτλος δεν λέει και μεγάλα πράγματα. Έτσι, ψυχρά και άνοστα στην εμφάνισι είναι όλα τα αναγνώσματα αυτού του είδους. Πόσο ένδιαφέροντα όμως στο περιεχόμενό τους! Απρόοπτα, περιπέτειες, σελίδες δραματικές, σελίδες διασκεδαστικές, έλπίδες, άπογοητεύσεις... Αφαστος σε ευρήματα ο συγγραφέας. Δεν περιμένετε, φυσικά, να σας τον παρουσιάσω. Χρόνος είναι το όνομά του. Ακούρατος δημιουργός, που έπινει όσα δεν μπορείτε να φαντασθήτε.

Ούτε και να μαντεύσετε τίποτα σας επιτρέπει. Στά άλλα ρομάντα, λίγο-πολύ, προβλέπετε αν θα είναι ευτυχής ή δραματικό το τέλος. Μ' αυτό εδώ δεν ξέρετε τίποτα. Τίποτα περισσότερο από ότι περιέχει η σελίδα της κάθε μέρας.

Α, και να μπορούσαμε να γυρίσαμε με μιάς όλα τα φύλλα και να φτάναμε στο τέλος της ιστορίας που αρχίζει με το νέο ανάγνωσμα του Χρόνου. Άλλα ζητούμε τα άδυνα. Η άναμνη είναι το απαραίτητο έδωδο που χρειάζεται στον άναγνώστη για να φτάση στο τέλος του βιβλίου. Το πρώτο κεφάλαιο άνοίγεται σήμερα μπροστά μας: «Ι Ιανουαρίου 1951». Με το μάτι προσλωμένο στη φρεσκαυμένη σελίδα, περιμένουμε. Αυτό που κά- νουμε κάθε φορά τέτοιες μέρες. Η μοίρα του ανθρώπου. Στάσι άναμνηστος όλος ο βίος του. Σ' ένα σιδηροδρομικό σταθμό και περιμένουμε το τραίνο που θα περάσει. Περνά και κάτι μας παίρνει. Ός που να πάρη

καμιά ώρα κι' έμας, και να φύγει.

Άλλα πόσο διαφορετικό το στάδιο της άναμνης για κάθε ηλικία, κάθε φύλο, κάθε ίδιου κρασία... Έχει για τον καθένο τη γλώσσα του ο ήμεροδείκτης. Δεν μιλά στο παιδί όπως μιλά στη μητέρα, ούτε θα μιλήσει στην μητέρα, όπως θα μιλήσει στη γιαγιά.

Γύρω από τον ήμεροδείκτη η οικογένεια το βράδυ της Παραμονής, άτενίζει με δέος με τον δόκτω των σελίδων του και βυθίζεται στους ρεμβασμούς της.

Χαρούμενο είναι το άγόρι. Ένα βήμα ακόμα προς την άνδρική ηλικία. Έφηβος με την σάκκα του Γυμνασίου του χρόνου. Κι' ύστερα φοιτητής, κι' άργότερα στρατιώτης, και τέλος άντρας — ο άντρας, ο δυνατός, ο δημιουργός, ο ρυθμιστής της ζωής του. Πόσο βιάζεται! Αν ήταν τρόπος να μάθαι όλα τα φύλλα από τον ήμεροδείκτη του 51, του 52, του 53, και να δη το χνούδι στα μάγουλα, και να φορέση τα μακριά του...

Στρέφει και η κοπέλλα το βλέμμα στον ήμεροδείκτη της. Τι να σκέφθηκε και οι πορφύρες της αίδου κάλυψαν τα μάγουλά της και τάκαναν τριαντάφυλλα: Σά νάχη αποτυπωθή η σκέψι στο μέτωπό της, και έτσι αποτυπωμένη τη δλέπουν οι γύρω της, κι' άλλοι την ειρωνεύονται, άλλοι την μαλώνουν. «Δε ντρέπεται! Από τώρα... Άκόμα δεν έσκασες απ' τ' αυγό και να μελετάς το βασιλόπουλό σου...»

Αν το μελετά λέει... Το μελετά και φλέγεται από τον πόθο ο νέος χρόνος να είναι ο τελευταίος χρόνος της προσδοκίας της.

Δεν άνυπομονεί καθόλου η μητέρα. Προσγειωμένη νοικοκυρά, κυτάζει τον ήμεροδείκτη της κι' ολιγαρκής στα αιτήματά της, εύχεται ο χρόνος που μας έρχεται, αν δεν είναι καλύτερος, τουλάχιστον να μη είναι χειρότερος απ' αυτόν που μας φεύγει.

Μαζί με τους άλλους κυτάζει και ο παππούς τον ήμεροδείκτη του. Έντελως διαφορετική η έκφρασις η δική του. Να τον μάθηση θέλει το νήπιο. Να

Η ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ...

—Μ' αγαπά... δεν μ' αγαπά.

(Του Άρχελαου)

τον καρφώση εκεί που βρίσκεται είναι ο δικός του πόθος. Να μην άφήση ούτε φύλλο να πέση. Γιατί, ξέρει αυτός ότι κάπου εκεί, ανάμεσα στα φύλλα του ήμεροδείκτη, πρέπει να βρίσκεται και το φύλλο που σημειώνει «Τέλος». Και — γλυκειά που είναι η ζωή! — δεν βιάζεται να φτάση στο τέλος του ταξιδιού του.

Τις πρώτες καμπύλες της μητρότητας καμαρώνει η νεο-νυμφη. Το βρέφος έχει σκιρτήσει στα σπλάχνα της. Του χρόνου τέτοια μέρα θα το κρατά στην άγκαλιά και θα το νοιώθ- νη ν' απορροφά από τον κρού- νό του στήθους της τους λευ- κούς χυμούς της ζωής του.

Είναι και κάποιοι άλλοι. Πό- ση όδυνη στο βλέμμα τους δ-

ταν κυττάζουν τον ήμεροδείκτη! Λέτε πως όπου και να ναι θα ξεσπάσουν σε κλάμα. Καλή θραυά απόψε και κάποιος ά- πουσιάζει από το προσκλητή- ριο. Το πιό λυγρό βλαστάρη της οικογένειας. Τους έφυγε και πάει. Ταξίδι χωρίς έπι- στροφή. Δε μιλά ο πατέρας. Έβγαλε τα μαύρα της και φό- ρεσε τα γκριζά της η μητέρα. Γιατί είναι και τ' άλλα παι- διά, και δεν πρέπει να μεταδο- θη και σ' αυτά ο πόνος. Πόσα βλέμματα άκόμα! Ό- σοι και οι άνθρωποι, όσες και οι άνησυχίες, όσοι και οι φό- βοι, όσα και τα όνειρα, όσες και οι έλπίδες ενός κόσμου, που βρίσκεται στο κατώφλι του νέου χρόνου.

Π. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ

ΑΝΗΣΥΧΙΕΣ

Δές με πως παιδεύομαι ώρες στον καθρέφτη... Μιά νταντέλα σκίζεται μία μπουκλίτσα πέφτει Τώρα με τη βιάση μου όλα θα χαλάσουν και, σά φτάσω στη γιορτή, θα με περυσάσουν. Δώσε μου μανούλα μου, τη χουσή σου μπόλια, πέρασε στα χέρια μου τ' όσημιά βραχιόλια. Πές μου: βάμια η πιό δημοφής Πές μου: θα του άρώσω και τί ακόμα άπάνω μου μπορώ να φορέσω; Είναι λεβεντόπαιδο κι' ώριο παλληκάρι τρέμω μη, μανούλα μου, άλλη μου τον πάρη.

ΔΩΡΑ ΜΟΑΤΣΟΥ

Άλησμονήτο βράδυ

Θυμάσαι έκείνο το στερνό — στερνό του χρόνου βράδυ, που γέμισε το σπίτι μας με το κακό σκοτάδι κι' έμεις εκεί σε μία γωνιά — παιδάκια φοδισμένα — έσμίγαμε τα χέρια μας που έτρέμαν παγωμένα; Θυμάσαι που άνειρεύομουν πως σπλαχνικό άγέρι στού νέου χρόνου την αύγη, χαρές θε να μας φέρη και πως τα μαύρα δάκρυα που χύναμε με πόνο θε να χαθούν και να σθηστούν με τον πολίο το χρόν; Θυμάσαι που περιμένες μπροστά μας να προβάη η μοίρα ή καλόγνωμη για να μας δώση πάλι με το γλυκό χαμόγελο, με την σφάνια χάρη, όσα καλά έχασαμε κι' όσα μας είχαν πάρει; Και την γριά την έχασες, που βγήκε απ' το σκοτάδι που στα μαλλιά της έσερνε άγερικό μαγνάδι, που έτρέμανε τα χείλη της στεγνά, φαρμακωμένα, που χαμογέλασε πικρά για σένα και για μένα;

ΛΑΜΠΡΟΣ ΠΟΡΦΥΡΑΣ

«Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ»

Εύχεται στις πολυπληθείς ά- ναγνώστριες της όπως η άναρ- χης του καινούργιου χρόνου σημάνη την άνατολή καλών ήμερών για τις ίδιες και για όλα τα αγαπημένα τους πρό- σωπα. Έπίσης «Η Γυναίκα και το Σπίτι» εύχεται να πε- ράσουν γρήγορα οι άνήσυχτοι καιροί που διέρχεται ολόκλη- ρη η άνθρωπότητα και να ζήση ο κόσμος σε μία άτμόσφαι- ρα χαράς, γαλήνης και ευτυχίας στο νέο χρόνο 1951

ΣΤΟ ΚΑΤΩΦΛΙ ΤΟΥ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

ΜΙΑ ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ

Ο μισός είκοστός αιώνας θ-
χει κλείσει οριστικά. Περ-
νούμε σήμερα στο άλλο
μισό του. Σ' όποιο σκα-
λοπάτι της κοινωνικής ζωής κι'
άν στέκεται, ο άνθρωπος, άθε-
λά του ρίχνει πίσω μία ματιά,
για να δει τι κέρδισε από τον
περασμένο καιρό και ν' ανα-
μετρήσει τι μπορεί να του
προσφέρει το μέλλον.

Η γυναίκα είναι η μισή αν-
θρωπότητα. Μπροστά στο κα-
τώφλι του καινούργιου χρόνου,
ώρα που ο είκοστός αιώνας
προχωρεί στο δεύτερό του ή-
μισυ, αναπολεί την περασμένη
ζωή κι' δραματίζεται, την και-
νούργια. Κι' όχι μονάχα τη δι-
κή της ατομική ζωή, αλλά και
τη ζωή του φύλου της.
Γιατί, ο είκοστός αιώνας, ο αιώ-
νας του ατόμου, χαρακτηρίζε-
ται από τη ριζική επανάσταση
που σημειώθηκε στις σχέσεις
της ζωής των ανθρώπων και Ι-
διαίτερα στη ζωή της γυναί-
κας. Η γυναίκα της εξωστρεφί-
κης δουλειάς, που άλλοτε την
θεωρούσαν ταπεινή και κατα-
φρονεμένη, επέβαλε την προσω-
πική της σφραγίδα και έπηρε-
άζει τόσο την νοικοκυρία, όσο
και την μεγαλοαστή γυναίκα,
που δεν γνωρίζει τον μόχθο, ό-
σο και όλη μαζί την κοινωνική
ζωή.

Αυτή η κοπιαστική πορεία
της γυναίκας από την άφανε-
στη ανάδειξη, από τη θέση της
εξαρτήσεως στην ανεξαρτησία
— οικονομική, νομική, πολιτι-
κή — από τα άσημαντα συ-
χνά έργα στην κατάκτηση των
κορυφών της επιστήμης και της
τέχνης, όλη αυτή η πορεία από
το σκοτάδι στο φως, έχει άφι-
σει τα χνάρια της επάνω στη
ζωή. Εμείς θα σταθούμε Ιδι-
αιτερα — αφού την στήλη μας
την άπασχολεί η μόδα — πά-
νω στην εμφάνισή της γυναίκας
και πάνω στις τάσεις που δια-
γράφονται στον τομέα της μό-
δας.

Η σιλουέτα του 1950 είναι
ο καθρέφτης της θέσεως της γυ-
ναίκας μέσα στο συγκεκριμένο
κλίμα του σημερινού μας και-
ρού. Μία τρελή μανία για πο-
λυτέλεια έχει πιάσει τις γυναί-
κες, ιδιαίτερα τις γυναίκες των
άνωτέρων κοινωνικών στρωμά-
των. Επειτα από την υπο-
χωρευτική συγκρατημένη κοι-
νωνική ζωή των ευπόρων γυναι-
κών και την τυραννισμένη ά-
σκητική ζωή των εργαζομένων
«στρωμάτων», η δίψα για μιά
άνεση ουσιαστική ή άπαιτη-
λή, έβγαλε την έκφρασή της στη μό-
δα για τα κοσμήματα και τις
γούνες.

Η μαζική παραγωγή ψεύτι-
κων κοσμημάτων, τεχνητής μέ-
ταλλας, ειδών νάυλον και όλων
των απομιμήσεων, επιτρέπει
στις γυναίκες κάθε επάγγελμα-
τος και κάθε κοινωνικής τάξε-
ως να ντύνονται φανταχτερά
και με μία πολυτέλεια που δεν

είναι αναγκαστικά πραγματι-
κή. Λες και η σημερινή γυναι-
κα θέλει να χαρή μαζεμένες ό-
σες χαρές δεν έχαρηκε στα
χρόνια των στερήσεων, πολύ πε-
ρισσότερο όταν η απειλή ενός
καινούργιου καταστροφικού πο-
λέμου ρίχνει τον βαρύ της ίσκιο
επάνω στους ανθρώπους, που ά-
κόμη προσπαθούν να κλείσουν
τα τρομερά χάσματα που ά-
νοιξε στη ζωή τους ο περασμέ-
νος πόλεμος.

Παράλληλα, όμως, μ' αυτή
την τρελή διάθεση, παράλληλα
με την αταπιάτη της φυγής
προς έναν κόσμο γεμάτων άνε-
σι και χλιδή, υπάρχει η ψυχρά
ορθολογιστική στάσις απέναν-
τι στα προβλήματα που πα-
ρουσιάζονται μπροστά στη γυ-
ναίκα. Και η στάσις αυτή απαι-
τεί σοβαρότητα και ευθύνη.
Ετσι, αντίκριστών την πολυτέ-
λεια, στις δαντέλες, τα φτερά,
τα δελουδά, τα μεταξωτά, τα
κεντήματα, τις παγιέτες, τα
κοσμήματα, έχουμε την ίδια
γραμμή, την απλότητα, τα
σκούρα χρώματα. Ετσι, η ση-
μερινή μόδα επιβάλλει στις γυ-
ναίκες να φορούν:

— Επανωφόρια ίσια, φαρ-
δειά, ριχτά, γαρνιρισμένα με
γούνα ή όχι, και ρεντιγκότες έ-
φορμωστές με ανάλογες γαρνι-
τούρες.

— Ταγιέρ που έκλεπτούν οι
δύο μπροσών την σιλουέτα, με
πρωτότυπους γιακάδες, τσέπες
και πέτα άρκετά κλειστά με
μακρυές μπάσκες. Απογευμα-
τινά ταγιέρ πολύ φανταζι.

— Η γραμμή παραμένει Ι-
σια, αλλά η διαγώνιος θριαμ-
βεύει στις λεπτομέρειες. Κομ-
μώματα, κοψίματα, ακολου-
θούν συνήθως λοξή γραμμή.

— Οι φούστες είναι, κατά
κανόνα, στενές. Το βάδισμα δι-
εκολύνεται με βολάν, με γκον-
τέ, με ανοιχτές ραφές στον πο-
δόγυρο. Συχνά γαρνιρούνται με
τουνίκες ή πανό.

— Κορσάζ έφορμωστά. Για-
κάδες, όταν υπάρχουν, είναι μι-
κροί, περιβάλλουν τον λαιμό ή
προεκτείνονται σαν ρεδέρ και
άλλοτε ντραπάνονται, πλάι σ'
ένα σκαμμένο ντεκολτέ.

— Τα φορέματα σε στυλ τα-
γιέρ έχουν μασχάλες πολύ με-
λετημένες και φούστες, συχνά
σε σχήμα πορτοφολιού. Μερικά
έχουν γιακάδες σάλι, άλλα
μπολερό που μπορεί να φοριέ-
ται ή ν' αφαιρείται κατά βού-
λησι. Γίνονται συχνά από μαύ-
ρο ζέρσεύ, δουλεμένο με πολύ
φιλά πιετάνια.

— Για το δράδυ, ώραφα μα-
λακά λαμέ σχηματίζουν μα-
κρύα φουρό, που συνοδεύονται
με ζακέτες γαρνιρισμένες με
δελουδό. Το άσπρο φάιγ κεν-
τιέται με στράς και με άση-
μι. Η μουσελίνα σχηματίζει
φούστες πλισέ, πόρα πολύ
φορδισές, σαν ανθοπέταλα και
ντραπάνεται στο στήθος.

— Στους προσεχείς μήν-
ες τα φουστάνια θα μακρύνουν

να η δύο δάκτυλα. Θα είναι μο-
νοκόμματα, σε ίσια γραμμή.
Οι πιέτες, τα λοξά ντραπέ, οι
εσάρπες, τα φύλλα, οι αλληλο-
διάδοχες πλισέ τουνίκες στη
φούστα, θα θριαμβεύσουν. Το
ντεκολτέ θα είναι μυτερά, πο-
τέ εμπρός στο στήθος, ποτέ στη
πλάτη, όποτε ο λαιμός είναι
εμπρός κλειστός.

Όσον αφορά τα ύφασματα
πλάι στο μάλλινο και στο δε-
λουδό, θα κυριαρχήσει η νέα κο-
τάκτηση της βιομηχανίας, η
γκρό - γκραίν ύφασμα.

Βρισκόμαστε έτσι μπροστά
σ' ένα έρώτημα: θα επικρατή-
σει οριστικά η ίσια γραμμή ο-
όλη την έκταση της σιλουέτας
με την απάληψη της καμπί-
λης γραμμής, εν όψει των δε-
σχεριών που θα δημιουργού-
σαν νέες περιπλοκές στη ζωή
των ανθρώπων ή μήπως η γυ-
ναίκα θα επιμείνει να διατηρή-
ση τη θυληκότητα της σε πε-
σμα κάθε αντιθεοότητος και κά-
θε δυσκολίας; Νομίζουμε ότι θα
σημειωθεί μάλλον το δεύτερο
και το δεύτερο.

ΓΕΩΡΓ. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ
— ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗ

Ο Πέτρος, ο φύλακας του άρχοντικού
του κοντέ Λιδέλη, μπήκε σαν άλα-
φιασμένος στο μικρό σπιτάκι που
ήταν ακριβώς στην άρχη του μεγά-
λου περιβολιού, που τριγύριζε την έπαυ-
λη.

— Γυναίκα... γυναίκα!
— Εκείνη πρόβαλε άνασκουμπωμένη,
με τα χέρια της γεμάτα ζυμάρι, γιατί ζύ-
μωνε κείνη την ώρα και τον κύτταξε μ' ένα
δλέμμα γεμάτο περιέργεια. Ο Πέτρος
κρατούσε ένα γράμμα στο χέρι.

— Έρχεται ο κόντες, είπε. Νά, στο
γράμμα του λέει ότι αύριο θάναί έδω...
— Έρχεται ο κόντες; επανέλαβε γεμά-
τη κατάπληξη η άγαθή γυναίκα. Μά για
πες μου, συνεχισε, πώς έγινε αυτό κι' από
φάσισε νάρθη, ο κόντες... Α, ά, κατά-
τες στον τόπο του...

— Τι κουταμάρες είν' αυτές που λες,
μαρφέ γυναίκα... Αφού ξέρεις ότι δεν έ-
χεται να πουλήση τα κτήματα.

— Νά πουλήση τα κτήματα και να ξα-
ναφύνη! επανέλαβε η Μαρία. Κι' εμείς...
έμεις θα φύγωμε από δω;

— Μη φοβάσαι, Μαρία... δεν θα μάς
άφήση στο δρόμο, ο κόντες.

— Πίσω σου σου τάχει ο χριστι-
ανός! Λες κι' έκαμε κανένα μεγάλο άμαρ-
τημα ή θυγατέρα του, επειδή άγάπησε
και παντρεύτηκε ένα παλληκάρι που δεν
ήταν άρχοντας ή πλούσιος.

— Εσένα δεν σου πέφτει λόγος, γυ-
ναίκα. Δικαίωμά του... Λοιπόν, εγώ πάω
στο χωριό να φέρω τη Φροσύνη, την ανη-
ψιά μου, να σε βοηθήσει να συγυρίσης.

Η Μαρία ξαναμπήκε στην κουζίνα ν' α-
ποτελειώση το ζύμωμα. Ένώ ζύμωνε, ξα-
ναγύριζε στο νου της όλη αυτή την ιστορία
που όκτώ χρόνια πριν είχε άναστατώσει
όχι μονάχα το χωριό, αλλά κι' όλη την πό-
λη. Δεν ήταν δα και μικρό πράμα αυτό
που έκαμε η μονακριβή θυγατέρα του κόν-
τε, ή ο όμορφος Άννέτα, να περιφρόνηση
πλούτη και τιμές, να παρακούση τη θέληση
του πατέρα της κι' άρχοντοπούλα αυτή να
κλεφτή και να παντρευτή ένα φτωχό παλ-
ληκάρι, γυιό ενός χωριάτη, που όλο του
το βίος ήταν εξήντα ρίζες έληνης κι' ένα
άμπέλι. Βέβαια το παλληκάρι ήταν σπου-
δαγμένο και σήμερα μάλιστα γιάτρος στο
χωριό. Όμως τι ήταν αυτά μπροστά στα
πλούτη και στην άρχοντιά του Κόντε;

Η Μαρία χαμογέλασε με καλωσύνη ό-
ταν θυμήθηκε τη βραδυά εκείνη που η Άν-
νέτα της έκμυστηρεύθηκε το μυστικό της.
Ήταν λίγες μέρες πριν φύγει με τον Θύ-
μιο, το όμορφο λευκόντιαιο του Γαβρίλη
του Βαλάχα. Ναι, της είχε πη:

— Τον αγαπάω τον Θύμιο, κυρά Μα-
ρία και θα τον πάρω!

Και διηγήθηκε τότε στη Μαρία όλη την
ιστορία της άγάπης της. Τρία χρόνια
πριν, όταν τελειώσε το παρνεναγωγείο κι'
ήρθε να περάση το καλοκαίρι της μαζί με
τον πατέρα της, στην έπαυλη, που ήταν
δυό ώρες έξω από την πόλη κι' όπου ο κόν-
τες περνούσε τους περισσότερους μήνες
του χρόνου. Τότε γνώρισε για πρώτη φορά
τον Θύμιο, μία μέρα που βοηθούσε τη μά-
να του και τις αδερφές του στον τρύγο τ'
άμπελιού τους. Οι γυναίκες τη φώναξαν,
καθώς περνούσε από εκεί κοντά, να της
προσφέρουν ένα σταφύλι. Όταν βρέθηκε
αντίκρισε στο παλληκάρι, ένοιωσε κάτι που
για πρώτη φορά τό ένοιωσε στη ζωή της.
Τα χέρια της άρχισαν να τρέμουν κι' ο λαι-
μός της σφίχτηκε, τόσο, που μόλις και
μπόρεσε να ψιθυρίσει ένα «εύχαριστά» ό-
ταν έκείνος της έπλυνε και της πρόσφερε
ένα ώραίο σταφύλι.

Ετσι, την ημέρα εκείνη έμαθε ότι ο Θύ-
μιος ήταν φοιτητής της Ιατρικής κι' ότι κά-
θε καλοκαίρι το περνούσε στο χωριό του
βοηθώντας ποτέ στον τρύγο και ποτέ στο
όργωμα, τη φτωχή οικογένεια του που έ-
κανε τόσο θυσίες για να τον σπουδάσει. Η
όμορφιά του κι' ο χαρακτήρας του την
τράβηξαν από την πρώτη εκείνη μέρα και
την όλη, τα βήματά της την έφεραν πά-

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΠΑΠΠΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ
ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΗΣ ΜΕΛ. ΔΕΠΟΛΛΑ.

Λι πρός τ' άμπέλι του Γαβρίλη του Βαλά-
χα. Ετσι άρχισε ο έρωτας των δύο αυτών
παιδιών... Ύστερα από τρία χρόνια ο
Θύμιος πήρε το δίπλωμά του κι' ήρθε για-
τρός πιά στο χωριό του. Και τότε, έστει-
λε τον πατέρα του στον κόντε Λιδέλη να
ζητήσει την Άννέτα. Μά ο κόντες όχι μονά-
χα άρνήθηκε αλλά και πρόσβαλε τον Βα-
λάχα που τόλμησε να του πη τέτοιο πρά-
μα. Γίνθηκε ύστερα θηρίο όταν έμαθε από
την ίδια την θυγατέρα του ότι αγαπούσε
τον Θύμιο. Γι' αυτό αποφάσισε να την
στείλη με το πρώτο βαπόρι που θα περ-
νούσε από την Κέρκυρα, στην Άθήνα. Μά
δεν πρόκανε. Η Άννέτα, δυό μέρες μετά,
κλέφτηκε και παντρεύτηκε με το Θύμιο
της. Από τότε ο κόντες δέ θέλησε ούτε να
την ξαναδύ. Έφυγε από την Κέρκυρα και
πήγε στα ξένα, χωρίς να πατήση ούτε μία
φορά στον τόπο του όκτώ χρόνια τώρα.

Η έπαυλη του κόντε Λιδέλη δρίσκεται,
ένα τέταρτο έξω από το χωριό, στη
μεγάλη πλαγιά που κατεβαίνει από
την κορφή του βουνού έως την ά-
κρογυαλιά.

Την ημέρα εκείνη, άν και ο Δεκέμβρης
δρισκόταν στα τέλη του, ένας λαμπρός ή-
λιος χρύσωνε τις κορφές των έλαιόδένδρων
κι' αντίκρι η θάλασσα, πέρα μακριά, λαμ-
πήριζε απ' το χάδι των πρωϊνών ακτίνων.

Ο κόντε Λιδέλης είχε πάρει το σκυλί
του Πέτρου κι' είχε δγη πρωί—πρωί για
κυνήγι.

Ξαφνικά, καθώς προχωρούσε άνάμεσα
στις έληδες που ήταν στις παρυφές του χω-
ριού, είδε το σκυλί να μυρίση επίμονα το
έδαφος και ύστερα να τρέχει μανιασμένο.
Κάποιος λαγός δρισκόταν σίγουρα εκεί
κοντά. Ο κόντες έτοιμασε το τουφέκι του
και τάχυνε το δήμα του.

— Άζόρ! Άζόρ! φώναξε ο κόντες κι'
άρχισε να τρέχει.

Ανέθηκε γρήγορα ένα ύψωματάκι, άκα-
λουθώντας τα ίχνη του σκυλιού και τότε
δρέθηκε μπροστά σε μία σκηνή συγκινη-
τική. Λίγο πιο κάτω, εκεί που κατηφόρι-
ζε το μονοπάτι, μία κοπέλλα καμιά είκο-
σαριά χρονών, που φαινόταν κορίτσι του
χωριού, από το μαντήλι και τα ρούχα που
φορούσε, κρατούσε στην άγκυλιά ένα κο-
ριτσάκι ίσα με πέντε χρονών που έκλαιε
σπαρτακτικά. Λίγα μέτρα πιο πέρα ήταν
ένα αγοράκι πιο μεγάλο.

Ο κόντε Λιδέλης άρπαξε με μία ματιά
όλη τη σκηνή.

— Άζόρ, έδω! Γρήγορα έδω! ξανα-
φώναξε.

Το σκυλί γύρισε και τον κύτταξε.
Ο κόντες με γρήγορα και μεγάλα δή-
ματα έφθασε κοντά στην κοπέλλα που κρα-
τούσε το κοριτσάκι στην άγκυλιά της, ενώ
συγχρόνως πλησίαζε και ο μικρός.

— Φοβήθηκες πολύ, μικρούλα μου, είπε
κυττάζοντας με συμπάθεια το κοριτσάκι,
που στο μεταξύ σταμάτησε να κλαίει.

— Ναι, σκιάχτηκε, απάντησε η χωρια-
τοπούλα.

— Εγώ δεν φοβήθηκα! είπε ο μικρός.
— Ναι, αυτό το πρόσεξα, είπε ο κόν-
τες κάνοντας έναν χαρακτηριστικό μορφα-

σμό. Δεν έπρεπε κιάνας να φοβηθεί γιατί
το σκυλί ήθελε να παίξει.

— Ο παπάκης, μου λέει ότι ένας άν-
δρας δεν πρέπει ποτέ να φοβάται.
Ο κόντες κυττούσε τώρα πότε το ένα
και πότε το άλλο παιδί με αρκετή περιέρ-
γεια. Από το ντύσιμό τους δεν φαινόταν
χωριατόπούλα.

Ξαφνικά, το δλέμμα του καρφώθηκε στο
κοριτσάκι και το μέτωπό του σούφρωσε.
Πόσο του θύμιζε τη συχωρεμένη τη γυναι-
κα του!

— Πώς σε λένε, μικρούλα μου; ρώτησε.

— Λίζα, είπε η μικρή ντροπαλά.

Ο κόντες ταραχώθηκε έλαφρά. Λίζα έλε-
γαν και τη συχωρεμένη τη γυναίκα του.

Ύστερα στράφηκε στο αγοράκι και κυτ-
τώντας έλαφρά τον ώμο του το ρώτησε:

— Και σένα, λεβέντη μου, πώς σε λένε;

— Στέφανο! άποκρίθηκε με θάρρος.

Ο κόντες τη φορά αυτή τινάχτηκε.

— Στέφανο! είπε. Έχομε το ίδιο όνο-
μα... Περιέργο!

Η χωριατοπούλα θεώρησε ύποχρεώσι
της φαίνεται να εξηγήσει στον κόντε:

— Έχομε τα όνόματα της γαίγιάς και
του παππού τους από τη μητέρα τους.

— Τι τάχεις εσύ, κοπέλλα μου;

— Είναι παιδιά των κυριών μου.

— Μά τι κάνει έδω ο κύριός σου;

— Είναι γιάτρος, ο κ. Βαλάχας, απάν-
τησε η άγαθή χωριατοπούλα.

Ο κόντες τέντωσε τα μάτια του, ύστερα
κλονίστηκε λίγο κι' έπιασε νευρικά τον κορ-
μό μιας έληδας που ήταν δίπλα του. Τα παι-
διά αυτά ήσαν εγγόνια του, παιδιά της μο-
νακριβής θυγατέρας του, που τόσο τον εί-
χε πικράνει και που πίστευε ότι την είχε
ξεγράψει από παιδί του. Κι' όμως, γιατί
κυττούσε τόσο άτακτα αυτή τη στιγμή η
καρδιά του; Γιατί να τούρχατε στα χείλη
να πη σ' αυτά τα παιδιά ποιος ήταν;

— Εμεινε άμείλητος για κάμποσα λεπτά.
Μέσα του πάλευαν δυό αντίθετα συναισθή-
ματα: η περηφάνεια του κόντε και το πα-
τρικό φίλτρο, που άδικα το είχε βάψει στα
κατάβαρα του είναι του.

Επί τέλους ξαναμίλησε:

— Έρχόσαστε στο σπίτι μου που είν'
έδω κοντά να σας φιλέω κατί;

— Θάρρομε άλλη φορά, απάντησε ο μι-
κρός αφού σκέφθηκε λίγο. Τώρα πρέπει να
γυρίσωμε στο σπίτι, γιατί είπε η μαμά μου
να μην άργήσωμε.

— Όστε δεν έρχόσαστε;

— Έλα εσύ στο δικό μας σπίτι να σε
τρατάρουμε γλυκά. Έχει φτιάξει πολλά ή
μαμά μου. Ξέρεις που είναι το σπίτι μας;

Για πρώτη φορά ύστερα από τόσα χρό-
νια το άρχοντικό του κόντε Λιδέλη
είχε μία τόσο χαρούμενη και γελαστή
όψη την παραμονή της Πρωτοχρονιάς.

Η έπαυλη που έμενε κλειστή και έρημη
τόσα χρόνια τώρα, σαν ένα πένθιμο σύμ-
βολο της οικογενείας των Λιδέληδων, είχε
σήμερα τη σφραγίδα της χαράς και της
ετυχίας. Όλα τα παράθυρα ήταν φωτι-
σμένα κι' ο κήπος που ήταν μπροστά από
το σπίτι ακόμα κι' οι ταρατσες και
τα μπαλκόνια. Παιδάκια του χωριού με
τα γιορτινά τους ρουχαλάκια, μπαινόβγαί-
ναν στο άρχοντικό του κόντε για να πάρουν
τά παιχνιδάκια που τους πρόσφεραν οι
φίλοι τους, ο Στέφανος κι' η Λίζα κι' οι
μπαδές τους με τις χρυσόκέντητες φορε-
σιές τους, κρατώντας όλες από κάτι στο
χέρι για να το προσφέρουν στη γυναίκα
του γιάτρού τους, του καλού γιάτρού, που
έκανε τόσες καλώςίνες στον τόπο.

Όταν έφυγαν οι ξένοι, ο κόντες πήγε
και κάθισε κοντά στο άναμμένο τζάκι της
μεγάλης σάλας και φώναξε κοντά του τα
δυό του εγγόνια:

— Τι εύτυχια έχανα τόσα χρόνια...
Πιο πέρα, το εύτυχισμένο ζευγάρι, η ό-
μορφη Άννέτα κι' ο Θύμιος, σαν να μάντε-
ψαν τη σκέψη του κυττάζθηκαν, χαμογελά-
στα και ύστερα η Άννέτα είπε:

— Ένοιωσά σου, πατέρα και το καινούρ-
γιο σου εγγόνι θα το χαρής από την κοινία.

ΜΕΛΗ ΔΕΠΟΛΛΑ

5 ΜΟΝΤΕΛΑ ΤΗΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΣ ΜΟΔΑΣ

Τα μοντέλα αυτά είναι από τα πιο χαρακτηριστικά μοντέλα της τελευταίας ώρας και κάθε γυναίκα μπορεί να διαλέξει ποιο ταιριάζει καλύτερα με τον τύπο της. Τα 5 μοντέλα είναι όλα σε ίδια γραμμή και συνδυάζουν χωρίς έκληψη και χωρίς έντυπωσιακά μέσα την απλότητα με μία φινέτσα έντελως παριζιάνικη.

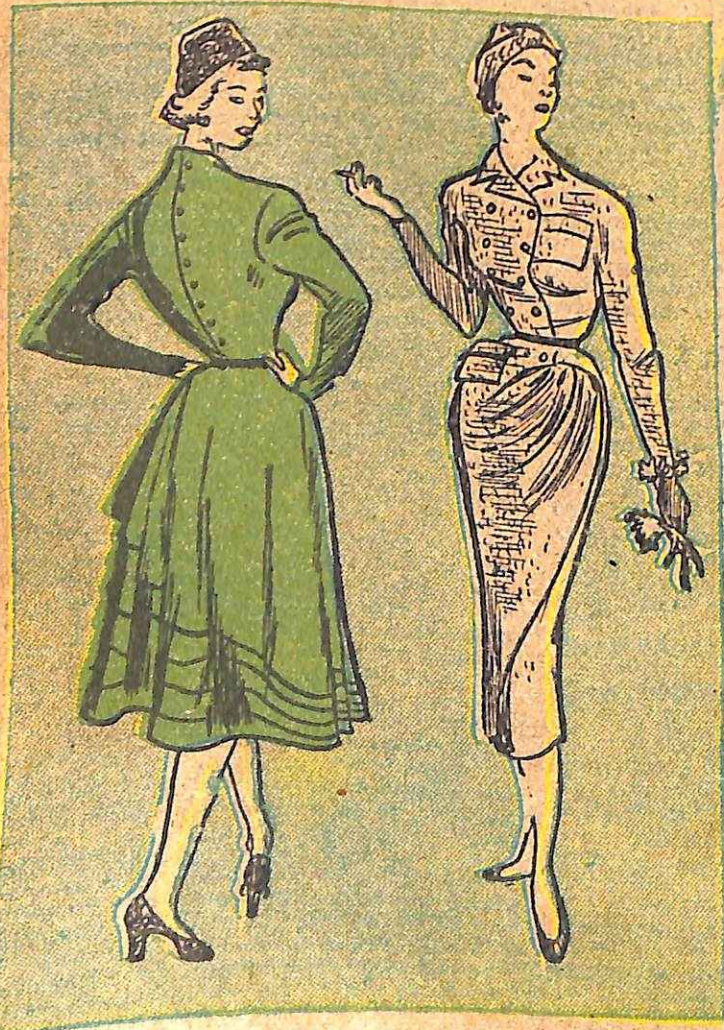
1.— Μοντέλο της Μαγκέν από ύφασμα σε σκούρο χρώμα ξύλου. Το κορσάζ κουμπώνει στην πλάτη και το μανίκι του είναι στενό. Η φούστα είναι φαρδιά, κομμένη ανφόρμ και έχει πολλές λοξές τουνίκες, τη μιάν επάνω από την άλλη.

2.— Μοντέλο του Πιέρ Μπαλμαίν, από ζέρσεϋ σε χρώμα ρίζας. Έχει κορσάζ σταυρωτό με διπλά κουμπιά και φούστα τυλιχτή ντραπαρισμένη κάτω από ένα κόψιμο στην περιφέρεια. Δύο τσεπάκια συμπληρώνουν το σύνολο. Μανίκια κιμονό.

3.— Μοντέλο του Μπαλανσιαγκά από μάλλινο λεζύρ. Η μπάσκα προεκτείνεται στη μία πλευρά και σχηματίζει ένα ελεύθερο φύλλο. Ντεκολτέ μυτερό.

4.— Μοντέλο του Γουόρθ, από μεταξωτό ύφασμα του Χυρέλ. Παρουσιάζει ένα πολύ πρωτότυπο ντεκολτέ, με ιδιότροπο άμπιεσεμάν. Έχει κοντά μανίκια και μπάσκες. Τόσο αυτές, όσο τα μανίκια και το κορσάζ κάτω απ' αυτά έχουν κεντητά τούλι.

5.— Μοντέλο του Μαρσέλ Ροσάς, από λεπτό μάλλινο ύφασμα. Είναι κουμπωμένο λοξά από το ντεκολτέ έως τον ποδόγυρο της φούστας. Το μανίκι εφαρμοσμένο σε φόρμα κιμονό. Το ντεκολτέ χωρίς γιακό, μυτερό με ελαφρή στρογγυλάδα.

Κι' εσείς τί δώρο δα' του πάρετε;

Η προσφορά ενός δώρου, δεν είναι μόνο κοινωνική υποχρέωση. Το δώρο, μας ευχαριστεί κυρίως, γιατί μαρτυρεί ότι εκείνος που μας το προσφέρει μας σκεπτεται.

Γι' αυτό κι' εσείς, αγαπητή αναγνώστριά, πρέπει να δείξετε στον άνδρα σας, στον αρραβωνιαστικό σας και γενικά στα πολύ αγαπημένα σας πρόσωπα, ότι ενδιαφέρεστε γι' αυτούς.

Δεν είναι ανάγκη το δώρο που θα πάρετε να είναι αξίας. Μια παροιμία λέει: «Τα μεγάλα δώρα διατηρούν την αγάπη. Τα μικρά την ανανεώνουν». Δεν έχει, λοιπόν, σημασία η αξία του δώρου. Εκείνο που συγκινεί τον άνδρα είναι, να του προσφέρουν κάτι, «χέρια αγαπημένα», όπως λέει κι' ο ποιητής.

Ας δούμε, λοιπόν, τι θα του πάρετε:

- ★ Εάν είναι έμπορος, δικηγόρος, παραγγελιοδόχος, επιχειρηματίας κ.λ.π., μπορείτε να του πάρετε ένα καρτέ επιτραπέζιο ή μια τσάντα. (Μπορεί τότε να θυμηθεί ότι η τσάντα εμδιαφέρει εξίσου και σας...)

- ★ Εάν είναι διανοούμενος, τότε θα καταφύγετε στα βιβλιοπωλεία. Ένα καλό βιβλίο θα τον συγκινήσει. Αρκεί να μην πέσει με τα μούτρα στο διάβασμα και σας... ξεχάσει.

- ★ Εάν είναι θεριακλής, τότε το δώρο σας θα το αναζητήσετε στα καταστήματα «ειδών καπνιστού». Ένας αναπτήρας ή μια ταμπάκερα (με το μονόγραμμά σας, αν θέλετε), είναι ό,τι κι' ό,τι.

- ★ Εάν έγράζεται σε γραφείο τότε να του πάρετε ένα στυλό. Θα τον διευκολύνει πολύ στη δουλειά του και δεν θα σας λείπει πια ότι ξεχάσε να σημειώσει κάτι που του είπατε να σας αγοράσει, γιατί τότε θα έχη στυλό!...

- ★ Τέλος, αν είναι υπάλληλος ή εργατικός, πολύ χρήσιμο δώρο και πάντοτε ευπρόσδεκτο για κάθε άνδρα, είναι μια ωραία γραβάτα. Αρκεί να την διαλέξετε με γούστο και να τη γαίνετε στο καινούργιο του κοστούμι. Θα σας λέγαμε ακόμα να του παίρνατε ένα πορτοφόλι. Αλλά ύστερα από τα τόσα έξοδα που έκανε τις γιορτές δεν θα του χρειάζεται!...

ΕΠΑΝΩΦΟΡΙ ΓΙΑ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΟ ΤΑΞΙΔΙ

Το επανωφόρι της σελίδας μας είναι εξαιρετικά κατάλληλο για αεροπορικό ταξίδι. Είναι αγγλικό μοντέλο, κομμένο από γκαμπαντίνια και φοδρασμένο με γκριζα φανέλλα. Μπορεί να φορεθεί και στην πόλη αν γυρισθούν οι μανσέτες προς τα κάτω και κλειστούν τα πέτα στο λαιμό. Σε άλλη σελίδα δημοσιεύουμε σχετικό άρθρο της Αγγλίδος δημοσιογράφου Βικτώριας Τσάπελ, ειδικής στα ζητήματα της μόδας.

ΟΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΕΣ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΕΡΩΤΩΝ

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΜΕΓΑΛΟΙ ΕΡΩΤΕΣ ΤΟΥ ΦΡΑΝΤΖ ΛΙΣΤ

- ★ ΚΑΡΟΛΙΝΑ ΝΤΕ ΣΑΙΝ—ΚΡΙΚ. Η ΕΥΓΕΝΙΚΗ ΠΑΙΔΟΥΛΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΝΘΙΝΗ ΨΥΧΗ ΠΟΥ ΧΑΡΙΣΕ ΣΤΟ ΛΙΣΤ ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΕΡΩΤΙΚΟ ΣΚΙΡΤΗΜΑ.
- ★ ΚΟΝΤΕΣΣΑ ΜΑΡΙΑ ΝΤ' ΑΓΚΟΥΛ. Η ΦΛΟΓΕΡΗ ΕΡΩΜΕΝΗ ΜΕ ΤΙΣ ΜΦΑΙΣΤΕΙΩΔΕΙΣ ΕΚΡΗΞΕΙΣ ΖΗΛΕΙΑΣ
- ★ ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ ΚΑΡΟΛΙΝΑ ΝΤΕ ΒΙΤΤΧΕΝΣΤΑ/Ι-Ν. Η ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΨΥΧΗ, Η ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΤΟΥ ΑΦΙΕΡΩΣΕ ΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΡΟΣΦΕΡΕ ΤΗ ΓΑΛΗΝΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΥΤΥΧΙΑ.

Κανένας από τους μεγάλους μουσικούς της ρομαντικής εποχής δεν πρόσφερε στον Φραντς Λιστ τη ζωή του ολοκαύτωμα στο φλογερό δωμάτιο του έρωτος και της τέχνης.

Η ζωή του όλη — μία μακρά φωτερή ζωή — είναι το ρομαντικότερο μυθιστόρημα που έγραψε ποτέ η δόξα και ο έρωτας. Σαν ένας ηρωικός κατκτητής, στον οποίον η ζωή τότε δεν άνηθε ποτέ, ο Φραντς Λιστ περνούσε μέσα στους ανθοστρωμένους δρόμους σέρνοντας υποτακτικούς στο άρμα της τέχνης του πρίγκη-πας, βασίλει, γυναίκες του πνεύματος, της όμορφιάς και της αγάπης, από τις ζηλευμένες πριγκιπέσσες και τις μεγάλες κυρίες της αριστοκρατίας, ως τις μεγάλες καλλιτέχνιδες, τις χορεύτριες και τις πλανόδιες τσιγγάνες, όλες τις όμορφιες

Τρεις είναι οι μεγάλοι έρω-τες της ζωής του Λιστ: Η Καρολίνα ντε Σαίν Κρίκ, η νεώτατη κόρη του υπουργού του Εμπορίου στο Παρίσι, η πρώτη μαθήτριά του στο πιάνο. Η κόμισσα Μαρία ντ' Αγκούλ, η γνωστή στον κόσμο των γραμμάτων συγγραφέας και ποιήτρια με το ψευδώνυμο Ντανιέλ Στέρν. Και η πριγκίπισσα Καρολίνα ντε Βίττχενστάιν, η εξαιρετική και περιπαθής γυναίκα, που ο Λιστ αγάπησε ως το τέλος της ζωής του.

Ο πρώτος του έρωτας με την Καρολίνα ντε Σαίν Κρίκ, είναι ένα αγνότατο ειδύλλιο της πρώτης του νεότητας, που δεν είχε συνέχεια, που άφησε όμως πολύ βαθειά ίχνη μέσα στην ψυχή του νεαρού καλλιτέχνη. Ο Λιστ όταν πήγε στο Παρίσι με τη μητέρα του, πριν ακόμα αρχίσει το γλυκοχάραμα της δόξας του, ζήτησε μερικά μαθήματα πιάνου για να μπορέσουν να ζήσουν. Ήταν τότε δεκαεπτά χρόνων, τύπος ιδεώδους ρομαντικής όμορφιάς, παλλόμενος από τα ευγενέστερα ιδανικά, που αντιφεγγίζονταν στα φωτερά του μάτια. Με την πρώτη επίσκεψη στο σπίτι της κυρίας ντε Σαίν Κρίκ, κατακτά την εμπιστοσύνη της ευγενούς γυναίκας του υπουργού, που του εμπιστεύεται τη μουσική μόρφωση της κόρης της. Η Καρολίνα είναι μία ανθινή ψυχή που μόλις αναδύεται στο φως της ζωής. Είναι δεκαεξ έτών. Έχει την ηλικία της 'Ιουλιέττας. Η μητέρα της, μία γυναίκα ρομαντική και άρρωστη, που ξέρεi πως δεν θα ζήσει πολύ καιρό, μαντεύει κι' ενοεί το ειδύλλιο των δύο νέων: 'Η παρουσία της στα μαθήματα του πιάνου δεν εμποδίζει στο παραμικρό την άμεση ψυχική τους συνάφεια και την ενδόμυχη ανταπόκριση που μεγαλώνει κάθε μέρα. Ύστερα από το μαθήμα του πιάνου, που είναι για την νέα κόρη μία μουσική αποκαλύψη, αρχίζουν ατέλειωτες συζητήσεις, μουσικές και ποιητικές. Διαβάζουν στίχους, ο Λιστ κάθεται στο πιάνο και το παίξιμό του αντιφεγγίζει όλες τις υπερκόσμιες αρμονίες των οράματων που γεφυρώνουν σαν ούρανια τόξα τη σκέψη του Μουσικού. Μέσα στις ψυχές των δύο νέων το θείο θαματοουργό ρόδο του Έρωτος ανθίζει με μύριες ακτινοβολίες. Είναι το προανάκρουσμα του μεγάλου πάθους, που δεν είναι γραφτό να ζήσουν μαζί οι δυο παρθενικές ψυχές. Η μητέρα της Καρολίνας πεθαίνει ύστερα από λίγους μήνες, κι' επάνω στο ξέσπασμα της λύπης της, η νέα πέφτει με λυγμούς στην αγκαλιά του Λιστ που κλαίει κι' αυτός μαζί της... Μα ο ύπουργός δεν παραδέχεται με κανένα τρόπο τον έρωτα αυτό της κόρης του, που τον ίκετεναι γονατιστή να συγκατατεύσει στο γάμο της μ' ένα 'μουσικάντη'. Προσκαλεί με δλν την επίσημότητα του πρωτοκόλλου τον Λιστ στο γραφείο του και του λέγει:

—Κύριε, σάς όφειλω μεγάλες ευχαριστίες για τα τόσο ευσευειδήματα μαθήματα της ζωής του, ο Λιστ στάθηκε πάντα ο μεγάλος ρομαντικός ήρωας του αίσθηματος και της ψυχής, ο γενναίος και ο ευνενικός Ιππότης της τέχνης.

Κρίκ μου εξωμολογήθη το εύγε-νός αίσθημα που την συνδέει μαζί σας. Θα σας παρακαλέσω να παραιτηθείτε από κάθε σχέ-διο γάμου μαζί της. Έχω ήδη αποφασίσει δια τον μέλλοντα σύζυγό της, ο οποίος είναι ο κόμης 'Αρτίλικο. Χαίρετε, κυρία Λιστ. Φεύγοντας τώρα, παίρνε-τε μαζί σας δλν μου την εκτί-μησι και την ευγνωμοσύνη.

Ο Φραντς τον άκουσε κατά-χλωμος, αλύγιστος, περήφανος, χωρίς να προφέρει ούτε λέξη, σαν άγαλμα της απελπισίας. Ύστε-ρα, με μίαν υπεράνθρωπη προσ-πάθεια κατόρθωσε να ρυθμίσει τα δήματά του, να βγλ έξω ά-πό το γραφείο και να φύγη. Ήταν η πρώτη μεγάλη δοκιμα-σία που περνούσε και της ο-ποίας ο αντίκτυπος κράτησε σ' όλη τη ζωή του. Την εποχή α-κριδώς εκείνη πέρασε μία μεγα-λή κρίσι θρησκοληψίας. Ζητού-σε να γίνη άσκητης. Έδλεπε στα όράματά του τον 'Αγιο Φραγκίσκο της Παύλας, τον πά-τρωνά του, να βαδίζει όρθιος έ-πάνω στα κύματα της μανια-σμένης θάλασσας, κρατώντας ένα δαυλό άναμμένο και καλών-τας τον να πάη μαζί του... Μία μέρα η μητέρα του τον ε-υρε λιπόθυμο κατά γης. Την ψυ-χική αυτή κρίσι άκολουθησε μία σωματική άρρώστεια, και σιγά-σιγά η ανάρρωσις. Ο μεγάλος φίλος του φιλόσοφος Λαμεναι, και ο άδβδάς Μπαρτέν, ο έξομο-λογητής του, τον έωσαν.

—'Ανήκεις στην Τέχνη και δ-χι στην 'Εκκλησία, του έλεαν.

Έτσι η Τέχνη στάθηκε η με-γάλη παρηγορητρα για τον θα-θεία πληγωμένο μουσικό.

Πέρασαν έπτά χρόνια και ο Λιστ ζούσε στο μεσουράνημο της δόξας του στο Παρίσι πο-λόν αποθέωνε σε κάθε του συ-ναυλία. Οι καλλιτεχνικές του πι-ριοδείες σ' όλη την Εύρώπη, στερέωναν την παγκοσμιοήτητα της φήμης του. Μία μέρα ο Μπερλιόζ τον ώδήγησε στο σπί-τι της κοντέσας ντ' Αγκούλ, που τότε άνοιγε το περίφημο φιλολογικό της σαλόνι, ύστερα από τρία χρόνια άπουσίας. Η κοντέσσα Μαρία ντ' Αγκούλ, το γένος Φλαδίν, με το ψευ-δώνυμο Ντανιέλ Στέρν, συγκέν-τρωνε γύρω της πλήθος θαυμα-στών για την όμορφιά της και το ποιητικό της ταλέντο. Την ά-ποκαλούσαν 'νεά Κορίννα'. Η δόξα αυτή ποιήτρια δεν συ-κινούσε την φλογερή της φίλη Γεωργία Σάνδη, που της έλεγε χαριεντιζόμενη:

—Έσύ είσαι πλασμένη από τους πάγους των 'Αλπεων, έγώ από τη λάβα του Βεζουβίου.

Με το πρώτο τους βλέμμα η Μαρία και ο Φραντς ένοιωσαν το κεράυνωμα του μεγάλου έ-ρωτος. Ο 'πάγος' έγινε ήφαι-στοιο. Ούτε σκέφθηκαν να αντι-σταθούν στο φλογερό τους πά-θος. Ο άσκητικός Λιστ μέσα στην αγκαλιά της αγαπημένης του ξεχάσε κάθε άλλο όραματι-σμό. Το σκάνδαλο όμως ξεσπά-σε σε λίγο μέσα στο Παρίσι, ακόμα διαίστερο για την περι-βλεπτη κοινωνική και καλλιτε-χνική θέσι των δύο έραστών. Η κόμισσα ντ' Αγκούλ άπαρνιέ-ται τότε και οικογένεια και παι-διά και πλούτη και πατρίδα και φεύγει μαζί με τον Λιστ στη Γε-

νεύη για να παραδοθή ολοκλη-ρωτικά στον έρωτά της.

Έτσι η 'Ελβετία γίνεται ο πρώτος έρωτικός σταθμός του μεγάλου μουσουργού. Στα θαυ-μαστά τοπία της φύσεως που τον περιβάλλουν, ο Λιστ ζή ο-λοκληρωτικά την ευδαιμονία του που φθάνει ως την έρωτική όδυ-νη μέσα στον παροξυσμό της.

Ο δεύτερος έρωτικός σταθ-μός του είναι η 'Ιταλία. Ζή ο-λόκληρη την 'Ιταλία με την ά-γαπημένη του άπ' άκρη ως ά-κρη. Στη Ρώμη οι δύο έρασται άπαγγέλλουν με έκστασι τον περίφημο στίχο του Γκαίτε: «Ένας δόκλκρος κόσμος είσαι, ο Ρώμη! Άλλά χωρίς τον έ-ρωτα ο κόσμος δεν θα ήταν κό-σμος, και η Ρώμη δεν θα ήταν Ρώμη!». Το δολερό ποίημα του ρομαντισμού με τις μυριόχρω-μες άναλαμψεις του, μεγαλώνει ως το ζενιθ τον έρωτα που συμ-πληρεί τη ζωή των δύο αγαπη-μένων.

Ο Λιστ, ύστερα από τα ρο-μαντικώτατα μουσικά έπεισόδια που ζή στη Ρώμη, στη Βενετία, στη Νεάπολι και κλείνει μέσα του άναφωρόμενους δλους τους ρυθμούς του 'Ιταλικού πάθους και της ζωής, όλα τα χρυσόμε-να όραματα σε μία αποθέωσι φωτός κι' άρμονίας, παραδίνε-ται στη φλωρεντία δλόφυκα στο προσκύνημα του Ντάντε και του Πετράρχα. Έκει γράφει τα πε-ρίφημα «Σονέτα» του, τη με-γάλη «Συμφωνία του Ντάντε» και την «Φαντασία Σονάτα», ύστερα από μία άνάγνωσι του Ντάντε.

Η ξανθή Μαρία υποχωρεί στο μουσικό του πάθος, αλλά και οι θριαμβευτικές του έπι-τυχίες στα κονσέρτα βασανίζουν την έρωμένη του με όλα τα μαρ-τύρια μίας δικαιολογημένης ζή-λειας. Μα ο δεσμός τους ξεακο-λουθεί. Έχουν άποκτήσει εν τώ-μεταξύ τρία παιδιά: την Κόλ-μα, που έμελλε να διαγράψει φλογερή τροχιά στην πολυκύ-μαντη ζωή της, που κατέληξε στο νόμο της με τον Βάγνερ. Τη Μπλαντίνα, που παντρεύθη-κε τον ύπουργό 'Ολιβιέ, και τον Δανιήλ, που πέθανε στην πώ-τη του νεότητα.

Ο Ιπποτικός Λιστ δεν άλλα-ζει ποτέ την αισθηματική στάσι του απέναντι της Μαρίας. Μα τον πληγώνει βαθειά με έκεινη τη ζήλεια της. Η Γεωργία Σάν-δη, που ζήλευε την εύτυχία τους, άνομαζε τον έρωτά τους «κα-τανγκαστικά έργα» και ύστερα, από όκτα χρόνια συμβιώσεως, έπέρχεται ο μοιραίος χωρισμός τους.

Μα η μεγαλύτερη έμπνευ-στρια της ζωής του Λιστ είναι η πριγκίπισσα Καρολίνα ντε Βίττχενστάιν. Τη γνώρισε στο Κίεβο, σε μία καλλιτεχνική πε-ριοδεία του στη Ρωσία, στα 1845. Η πριγκίπισσα, ήταν Πολωνίδα, παντρεμένη μ' έναν άνώτερο Ρώσο άξιωματικό, με άνωστον όμως δεν συζούσε. Ήταν στενώντατα συνδεδεμένη με την κόμισσα Μαρία Ποτά-κα, την ευγενική φίλη του Σο-κέν, και θαύμαζε από πολλόν καιρό από μακριά τον Λιστ. Άμα τον γνώρισε από κοντά, ένοιωσε πως ο Ιπποτικός αυτός καλλιτέχνης είχε, πριν άπ' όλα, ανάγκη μίας δυνατής γυναί-κας έπιρροής, η οποία να κατευ-θύνει τη ζωή του, για να μλ γί-νεται έρμαιον των κάθε λογής γυναικείων έρώτων, που τον κα-

ΓΙΑ ΟΣΕΣ ΕΧΟΥΝ ΑΣΗΜΕΝΙΑ ΜΑΛΛΙΑ

1. — Ρόμπ — Μαντό, με μυτερό ντεκολτέ και πέτα. Το κούμπωμα και τα κάβητα κοψίματα δίνουν ύψος, στη σιλουέτα. Το ρόμπ — μαντό μπορεί να φορεθί με μπλούζα σεμι-ζιέ, με πλαστρόν ή με πουλόβερ.

2. — Ριχτή στρογγυλή ζακέτα, χωρίς γιακά, που μπορεί να συνοδεύσει το ρόμπ — μαντό στις ψυχρές ημέρες, μαζί με μίαν έσάρτα

3. — Φαρδύ έ-πανωφόρι με ρε-βέρ γανιρισμέ-να με γούνα και κούμπωμα σε σχήμα άνεστραμ-μένου V. 'Αν θέ-λετε μπορείτε να το φοδράρετε ο-λόκληρο με γού-να.

4. — Φόρεμα από λαινά ή ά-πό κρέμ με τυ-λιχτό σχήμα. Μία ζώνη συ-κρατεί τις σου-ρες στο κορμάζ και στη φούστα, που ταιριάζουν πολύ σε λεπτές γυναίκες.

ΣΟΦΙΑ ΣΠΑΝΟΥΔΗ

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ ΤΟΥ ΒΑΓΝΕΡ.

14

ANNA TRIANTAFYLΛΙΔΗ

17

Η ΛΙΝΤΑ ΝΤΑΡΝΕΛ κάθε χρόνο, ακολουθώντας μια παλιά οικογενειακή παράδοση, πηγαίνει η ίδια και κόβει το Χριστουγεννιάτικο δένδρο

ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ

Τί δά έπρεπε ο "Αη-Βασίλης να χαρίση στους άστερες του Χόλλυγουντ

Τί δώρα θα κάνατε στους άστερες του Χόλλυγουντ αν ήσαστε ο "Αι-Βασίλης; Ακούστε λοιπόν τί δώρα θα τους έκανε ένας Αμερικανός δημοσιογράφος και θα μάθετε έτσι τις αδυναμίες τους, τις ελλείψεις τους, τις επιθυμίες τους.

★ Στην Τζούν "Άλλυσον μια κούνια για να κοιμίζει εκεί μέσα το μωρό της που περιμένει.

★ Στην Τζην Κρέιν, αντίθετως, που έχει ήδη τρία παιδιά, παρ' όλον ότι είναι νεώτατη, μία γυναίκα — παραμύθι για να την βοηθή στην ανατροφή τους.

★ Στην Μπέττυ Γκρέιμπλ ένα φάρμακο που να διατηρή και να αναζωογονή τις γάμπες. Ός γνωστόν, η Μπέττυ Γκρέιμπλ έχει τις ωραιότερες γάμπες του Χόλλυγουντ.

★ Στην "Ελιζαμπεθ Τέυλορ, τη μικρή γόσσα, που παντρεύτηκε πριν από λίγον καιρό, ένα καλό βιβλίο μαγειρικής.

★ Στον Μπίγκ Κρόσμπυ, που έχει τέσσερις γιους, χρειάζεται να γίνει δώρο μια κόρη.

★ Στην "Εσθερ Γουίλλιαμς, τη γοργόνα του Χόλλυγουντ, μια γιγαντιαία πετσέτα, για να σκουπίζεται όταν βγαίνει κάθε τόσο από το νερό.

★ Στην "Αβα Γκάρντνερ ένα αλμπουμ με δίσκους τραγουδιών του Φράνκ Σινάτρα (ως γνωστόν, ο Σινάτρα και η Γκάρντνερ αποτελούν αυτή τη στιγμή το νέο έρωτικό ζευγάρι, που προκαλεί σκάνδαλον στο Χόλλυγουντ).

★ Στον "Άλαν Λάντ μια νέα έκδοσι ενός "Αγροτικού και Γεωργικού "Οδηγού" (ως γνωστόν, ο «τρομερός» Λάντ ζή μόνιμα σε αγρόκτημα και λατρεύει την αγροτική ζωή).

★ Στη Σίρλεϋ Τέμπλ έναν καινούργιο σύζυγο, που θα την παρηγορήσει για τον χωρισμό της με τον Τζην "Αγκαρ.

★ Στον Πήτερ Λόουφορντ, τον πιο μεγάλο νέο γόητα, ένα κορνέ για τα ραντεβού, με το όνομά του μέσα, για να το βρή όταν το χάσει και να μην έχη... μπλεξίματα.

★ Στην Τζέιν Πάουελ ένα φυλαχτό για να διατηρήσει τη συζυγική της ευτυχία, στην οποία πιστεύει τόσο πολύ.

★ Στον Φάρλεϋ Γκρέιντσερ ένα βιβλίο με ποιήματα του Σέλλεϋ, του μεγάλου Άγγλου ποιητή, για να του θυμίζουν την Σέλλεϋ Γουίντσερ.

ΤΑ ΠΙΟ ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΤΟΥ 1950

ΑΛΛΑ ΟΧΙ ΕΠΙ ΤΗΣ ΘΘΟΝΗΣ!

Ο χρόνος που φεύγει, δεν είχε συνταρακτικά γεγονότα, όπως ο προηγούμενος με το «σκάνδαλο» της Μπέργκμαν και το γάμο της Ρίτας Χίγγινσον. Ίδου πάντως τα σπουδαιότερα συμβάντα του κινηματογραφικού κόσμου:

• Ο «γόνος» Κλάρκ Γκέιμπλ παντρεύτηκε για τρίτη φορά τη λαίδη Στάνλεϋ, η οποία παντρευόταν για τέταρτη φορά. Ο Κάρν Γκράντ παντρεύτηκε την άσημη παρτενάρ του Μπέττυ Ντρέικ, που την ανέκαλυψε σ' ένα ταξίδι προς την Ευρώπη πάνω στο «Βασίλισσα "Ελισάβετ". Παντρεύτηκε επίσης ο Τζέιμς Στούαρτ την κυρία Γκλόρια Μάκ Λήν, υπέρα δύο αγοριών.

• Η "Ελιζαμπεθ Τέυλορ, η πιο ωραία από τις νεαρές γόσσες του Χόλλυγουντ, έκανε ένα γάμο πριγκιπικό με το γιού του «Βασιλέως των Ξενοδοχείων» Χίλτον.

• Η Μπέργκμαν που είχε «αποδράσει» πέρυσι από το Χόλλυγουντ, παντρεύτηκε έφετος τον "Ιούνιο με τον Ροσσελίνι κι' έγεννησε κι' ένα αγοράκι.

• Πέθανε ο "Αλ Τζόνσον, ο Βασιλεύς της Τζαζ.

• Χώρισε η Σίρλεϋ Τέμπλ από τον σύζυγό της νεαρό ηθοποιό Τζών "Αγκαρ.

• Χώρισε επίσης και η Τζόαν Φονταίν με τον Γουίλλιαμ Ντόζες, τον παραγωγό σύζυγό της.

• Η "Ολίβια ντε Χάβιλαντ πήρε το μεγάλο βραβείο "Όσκαρ για δεύτερη φορά για το ρόλο της στην ταινία «Κληρονομιά».

• Άρραβωνιάστηκαν ο Στιούαρτ Γκρέιτσερ και η Τζίν Σίμμονς, η αξέχαστη "Οφελία του «Άμπλετ».

• Παντρεύτηκαν ο "Ενρί Βιντάλ και η Μισέλ Μοργκάν, που είχαν πρωταγωνιστήσει μαζί στην «Φαμπιόλα».

• Η γαλλική ταινία «Η Δικαιοσύνη άπενεμήθη» με τον Μισέλ "Οκλαίρ, πήρε το μεγάλο βραβείο στο Φεστιβάλ της Βενετίας.

• Η Μπέττυ Νταίβις έχωρισε κι' έπαινε τρέυτηκε άμέσως για τέταρτη φορά.

• Παντρεύτηκε για τρίτη φορά ο πολυς "Ερρολ Φλύν, με τη νεαρά ηθοποιό Πατριτία Γουάιμορ.

• Η Γκλόρια Σβάνσον, πρωταγωνίστρια του βωβού κινηματογράφου, ξαναγύρισε στην οθόνη και έπαιξε στο έργο «Ηλιόλουστη Λεωφόρος», στο οποίο ξαναεμφανίστηκε κι' ο "Εριχ φόν Στρονχάιμ.

• Μία ηθοποιός που αναδείχθηκε πολύ κατά τον χρόνο αυτόν, ήταν η Ρουθ Ρόμαν.

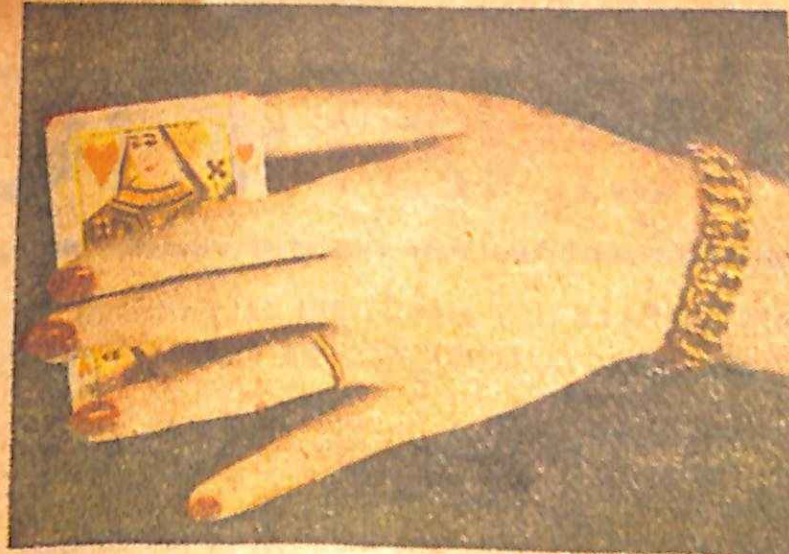
• Η νεαρά στάρ Κολήν Τάουσεντ, έγκυρ κατέλειψε την κινηματογραφική της καριέρα, που προοιωνιζόταν λαμπρά, για να γίνει... καλογριά.

• Η Λάνα Τάρνερ ξαναγύρισε στον κινηματογράφο κι' έπαιξε σ' ένα μόνον έργο.

• Ός ωραιότερη γυναίκα του Χόλλυγουντ για το 1950 ανακηρύχτηκε η Βιρτζίνια Μάγι. Δεύτερη έρχεται η "Αρλεν Ντάλ.

• Ο Τζάικου Κούγκαν, το «παιδί-θαύμα», άφου είδε ότι δεν τα κατάφερε και τόσο καλά στην "Εβδομη Τέχνη, "Ανοιξε, λοιπόν, έπιδοθή στον Κερδώο "Ερμή. Πόν, παραγγελειοδοχικό γραφείο και κάνει κυριολεκτικά χρυσές δουλειές...

• Η Μάρλεν Ντίντριχ έγινε για δεύτερη φορά γιαγιά...

ΕΝΑ ΠΑΝΑΡΧΑΙΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ

ΤΑ ΧΑΡΤΙΑ

Η ΠΡΟΕΛΕΥΣΙ ΚΙ' Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥΣ

—Τά ρέστα σας, κύριε!..

Μία σκληρή ρελάνς, είπωμένη από τρυφερά, δροσερά, δοξόκκινα χείλη, φέρνει τον άτυχό κύριο σε πολύ δύσκολη θέση. Νά τά δώση;... Νά μη τά δώση;...

Ζητάει «δικαίωμα» για να σκεφθθ.

Κυττάζει τα χαρτιά του, αλλά ανάμεσα σ' αυτά και στα μάτια του παρεμβάλλεται ένα πανώριμο, όρεκτικό κεράσι, το στόμα της αντιπάλου, έτοιμο να στάξει τον υπέργλυκο χυμό του. Είναι σχεδόν φανερό ότι, αν τής πη «ναί», θα χάσει. "Αλλά προτιμά να χάσει για να δητά δυό χείλη να χαμογελούν από ικανοποίησι.

—Και λέγει:

—Μάλιστα.

Η τράπουλα...

Ποιος διάβολος την σοφίστηκε; Ποιά σατανική μυαλό την συνέλαβε και την εξεσπένδωσε έναντι των ανθρώπων;

Ψυχρά - ψυχρά οι έγκυκλοπαίδειες μας πληροφορούν: «... Η επινόηση των παιγνιοχάρτων, άσφαλώς δεν να αποδοθή εις τους ανατολικούς λαούς. Το παλαιότερόν των εν Ευρώπη όνομα «ναίμπ», είναι αραβικόν και σημαίνει έν γένει τον έν τη έξουσία αντικαταστάτην (τοποτηρητήν, αντιβασιλέα, βεζύρην).

Παρά των "Αράβων εισήχθησαν υπό το όνομα τούτο έν Ευρώπη κατά τά τέλη του 14ου αιώνος. Κατά τι να παράδοσιν, ένισχυομένη έκ του γεγονότος ότι άνευρισκονται μέγισται αναλογίες μεταξύ της Ινδικής και της ευρωπαϊκής δίσσης (τράπουλας), έπενοήθησαν υπό των Βραχμάνων και άσολικώς ήσαν, όπως και το ζατρίκιον, άλληγορική άναπαράστασις πολέμου...

«Άλλοι τ' αποδίδουν στους Αιγυπτίους και λένε πως έπρόκειτο τότε για θρησκευτική άλληγορίαν. Στο κινεζικό λεξικό, πάλι, «Τσίνγκ — Τσέ — Τσύνγκ» που έξεδόθη στα 1678, ή... έφεύσεσι των παιγνιοχάρτων, αποδίδεται στον Αυτοκράτορα Σέου — Χό, που έζησε και

Βασίλευσε στον 12ο αιώνα προ Χριστού, που τά έφτιαξε για να διασκεδάσουν οι παλλακίδες του.

Όστόσο, στα παλιότερα χρόνια μερικοί Ιστορικοί διεκδικήσαν για τους Ευρωπαίους την...

τιμή της «εφευρέσεως» αυτής. Συγκεκριμένα, λένουν, τα «χαρτιά» τά έπενόησε κάποιος Γάλλος Ζακμέν Γκρινγκουέρ, που έζησε στα χρόνια του Καρόλου του όου. Άλλοι πάλι αποδίδουν τά παιγνιοχάρτα σε κάποιον "Ισπανό Βιλλά ή Βιλάν και άλλοι σε "Ιταλούς, Γερμανούς κλπ. Το μόνο πάντως έξ ακριβώς είναι πως τά παιγνιοχάρτα ήσαν γνωστά στους πιο πολλούς "Ανατολικούς λαούς από τά αρχαία χρόνια—έξ ανατολών, λοιπόν, τό φως!— ότι ήσαν άγνωστα στην Ευρώπη μέχρι του 1250 και ότι στο 15ο αιώνα είχαν καταστή...

κοινωνική πληγή στην ήπειρο αυτή.

Στην αρχή η τράπουλα άπετελείτο από παιγνιοχάρτα που

έφεραν άσβευδες και μερικά έμβληματα. Μάλιστα δέ τά παιγνία που παίζονταν σ' αυτά απαιτούσαν υπολογισμούς, που άκούζαν πολύ τό μυαλό.

Τις πρώτες άργανωμένες τράπουλες και τά πρώτα τυχερά παιγνίδια τά έπενόησαν στην Ευρώπη οι "Ιταλοί, που τά άπεκάλεσαν «ταρόκκι». Πριν άπο αυτές ήταν η τράπουλα της Βενετίας (ταρόκκο ντε Βενετία), που άπετελείτο από μία γενική σειρά παιγνιοχάρτων, ή όποια με ένα σύμβολο χωριζόταν σε πέντε μερικότερες σειρές. Η κάθε μία σειρά είχε δέκα «χαρτιά» άσδυημένα από τό 1 ως τό 10 και τέσσερα πρόσωπα: Βασιλέα, Βασίλισσα, Ιππέα, Ιπποκόμο. Η ίδια αυτή δίσση περιείχε και μία άλλη γενική σειρά από 22 παιγνιοχάρτα, ανάλογα προς τά σημερινά «άτού» και που άνωμαζόνταν «ταρόκκι» ή «ριόμφι» (θρίαμβοι), μυστικά (άρκανα), έπικρατούτα (άττούντι) κλπ.

Από τις άλλες τράπουλες, πιο γνωστή έμενε η «ταρόκκο του Μπαλντίνι», τον 15ο αιώνα με πνήτητα παιγνιοχάρτα, που άπεικόνιζαν άρετές, έπιστήμες, μούσες κλπ. και διαιρούντο σε πέντε σειρές με τά πέντε πώτα γραμμάτια του αλφαβήτου... Μία άλλη γνωστή τράπουλα ήταν τό «ταρόκκι» της Βολωνίας, με 62 «χαρτιά» που την έπενόησε ο πρίγκηψ Φραγκίσκος Φίμπια της Πίζας και τό απαιγνίων της Φλωρεντίας τον 16ο αιώνα με 97 παιγνιοχάρτα.

Οι Γάλλοι, όμως, άργότερα, άλλαξαν τά Ιταλικά «χρώματα», καθιερώνοντας την καρδιά (κέρ) αντί της κούπας, τό τρίφυλλον (τρέφλ) αντί του σπαθιού, τό τετράγωνο (καρρώ) αντί του δηναρίου και την αίχμη (πίκ) αντί του μπαστούνιού. Τροποποιήσεις επίσης έγιναν και στο σχήμα των χαρτιών. Φυσικά και οι φιγούρες ύπέστησαν κάποια εξέλιξη. Η καταγωγή τους είναι Ιταλική, αλλά στη Γαλλία κατά τον 18ο αιώνα άρίσθησαν και τά όνόματα των προσώπων: Δαυίδ, "Αλέξανδρος, Κάισαρ και Καρολόγγνος (για τους ηγάρδες), Παλλάς, "Αργεία, Ραχήλ και "Ιουδήθ (για τις ντάμες), "Εκτωρ, Λανσλό, "Οζιέ, και Λαίρ για τους βαλέςδες. "Αλλά η Γαλλική "Επανάστασις που άνέτρεψε τά πάντα, έξεθρόνισε

και της τράπουλας τους Βασιλιάδες. Και στη θέση τους έδωλε παραστάσεις που έσυμβόλιζαν την δύναμη, τό φως κλπ.

Πολύ γρήγορα τά χαρτιά μετέβλησαν σε κερδοσκοπικό και μαντικό μέσο και γι' αυτό προκάλεσαν και σχετικές άπαγορεύσεις. "Αλλά η άσχημή γινει και τό κακό είχε προχωρήσει πολύ βάθειά για να έξοστακισθθ.

Και όμως πριν γίνη αυτό, τά χαρτιά είχαν χρησιμοποιηθθ, και με έπιτυχία μάάλιστα, ως δακτικό μέσον. Στα μαθητικά λ. χ. γίνονταν με την τράπουλα περίφημοι συνδυασμοί και παλγίνα (τουό ντε καρτ). Ο Μάινερ λ. χ. έξεθεσε άλοκληρο σύστημα λογικής σε σχήμα τράπουλας και ο Παντελόν έδιδε την γραμματική σε... τράπουλόχαρτα.

Οι πρώτες έλληνικές τράπουλες κατασκευάσθησαν στην Ούγγαρία από φιλέλληνες στα 1829. Από όλες αυτές φυλάσσονται σήμερα στο έθνολογικό μας μουσείο 11 φιγούρες, που άπεικονίζουν τον "Υψηλάντη, τον Κανάρη και την «Καστερία» (μπαστούνια), τον Καποδίστρια, τον Μισοϋλη και την "Ελλάδα (κούπες), τον Μαυροκορδάτο, τον Μπότσαρη και την "Αθηνά (καρρώ), τον Κουντουριώτη και τον Κολοκοτρώνη (σταθιά).

Ός τά 1884 στην "Ελλάδα έχρησιμοποιούντο έρωταικές τράπουλες. "Αλλά από τό σωτήριο εκείνο έτος ή χώρα μας απέκτησε και την δική της βιομηχανία παιγνιοχάρτων. Εύτυχως...

Την Πρωτοχρονιά, τό έθιμο έπιβάλλει να παίζουμε χαρτιά. Σε όλα τά σπίατα, λίγο-πολύ, «για τό καλό του καινούργιου χρόνου», ή τράπουλα θα δώση και θα πάρη!..

Σας εύχόμεθα, λοιπόν, ο Νέος Χρόνος να σας βοηθ κερδισμένους. "Αλλά εάν ή τύχη δεν σας ευνοήση, μην άπογοητευθθτε. Γιατί «όποιος χάνει στα χαρτιά», κερδίζει κάπου άλλο!..

Η ΝΤΑΜΑ ΠΙΚΑ

έφεραν άσβευδες και μερικά έμβληματα. Μάλιστα δέ τά παιγνία που παίζονταν σ' αυτά απαιτούσαν υπολογισμούς, που άκούζαν πολύ τό μυαλό.

Τις πρώτες άργανωμένες τράπουλες και τά πρώτα τυχερά παιγνίδια τά έπενόησαν στην Ευρώπη οι "Ιταλοί, που τά άπεκάλεσαν «ταρόκκι». Πριν άπο αυτές ήταν η τράπουλα της Βενετίας (ταρόκκο ντε Βενετία), που άπετελείτο από μία γενική σειρά παιγνιοχάρτων, ή όποια με ένα σύμβολο χωριζόταν σε πέντε μερικότερες σειρές. Η κάθε μία σειρά είχε δέκα «χαρτιά» άσδυημένα από τό 1 ως τό 10 και τέσσερα πρόσωπα: Βασιλέα, Βασίλισσα, Ιππέα, Ιπποκόμο. Η ίδια αυτή δίσση περιείχε και μία άλλη γενική σειρά από 22 παιγνιοχάρτα, ανάλογα προς τά σημερινά «άτού» και που άνωμαζόνταν «ταρόκκι» ή «ριόμφι» (θρίαμβοι), μυστικά (άρκανα), έπικρατούτα (άττούντι) κλπ.

Από τις άλλες τράπουλες, πιο γνωστή έμενε η «ταρόκκο του Μπαλντίνι», τον 15ο αιώνα με πνήτητα παιγνιοχάρτα, που άπεικόνιζαν άρετές, έπιστήμες, μούσες κλπ. και διαιρούντο σε πέντε σειρές με τά πέντε πώτα γραμμάτια του αλφαβήτου... Μία άλλη γνωστή τράπουλα ήταν τό «ταρόκκι» της Βολωνίας, με 62 «χαρτιά» που την έπενόησε ο πρίγκηψ Φραγκίσκος Φίμπια της Πίζας και τό απαιγνίων της Φλωρεντίας τον 16ο αιώνα με 97 παιγνιοχάρτα.

Οι Γάλλοι, όμως, άργότερα, άλλαξαν τά Ιταλικά «χρώματα», καθιερώνοντας την καρδιά (κέρ) αντί της κούπας, τό τρίφυλλον (τρέφλ) αντί του σπαθιού, τό τετράγωνο (καρρώ) αντί του δηναρίου και την αίχμη (πίκ) αντί του μπαστούνιού. Τροποποιήσεις επίσης έγιναν και στο σχήμα των χαρτιών. Φυσικά και οι φιγούρες ύπέστησαν κάποια εξέλιξη. Η καταγωγή τους είναι Ιταλική, αλλά στη Γαλλία κατά τον 18ο αιώνα άρίσθησαν και τά όνόματα των προσώπων: Δαυίδ, "Αλέξανδρος, Κάισαρ και Καρολόγγνος (για τους ηγάρδες), Παλλάς, "Αργεία, Ραχήλ και "Ιουδήθ (για τις ντάμες), "Εκτωρ, Λανσλό, "Οζιέ, και Λαίρ για τους βαλέςδες. "Αλλά η Γαλλική "Επανάστασις που άνέτρεψε τά πάντα, έξεθρόνισε

και της τράπουλας τους Βασιλιάδες. Και στη θέση τους έδωλε παραστάσεις που έσυμβόλιζαν την δύναμη, τό φως κλπ.

Πολύ γρήγορα τά χαρτιά μετέβλησαν σε κερδοσκοπικό και μαντικό μέσο και γι' αυτό προκάλεσαν και σχετικές άπαγορεύσεις. "Αλλά η άσχημή γινει και τό κακό είχε προχωρήσει πολύ βάθειά για να έξοστακισθθ.

Και όμως πριν γίνη αυτό, τά χαρτιά είχαν χρησιμοποιηθθ, και με έπιτυχία μάάλιστα, ως δακτικό μέσον. Στα μαθητικά λ. χ. γίνονταν με την τράπουλα περίφημοι συνδυασμοί και παλγίνα (τουό ντε καρτ). Ο Μάινερ λ. χ. έξεθεσε άλοκληρο σύστημα λογικής σε σχήμα τράπουλας και ο Παντελόν έδιδε την γραμματική σε... τράπουλόχαρτα.

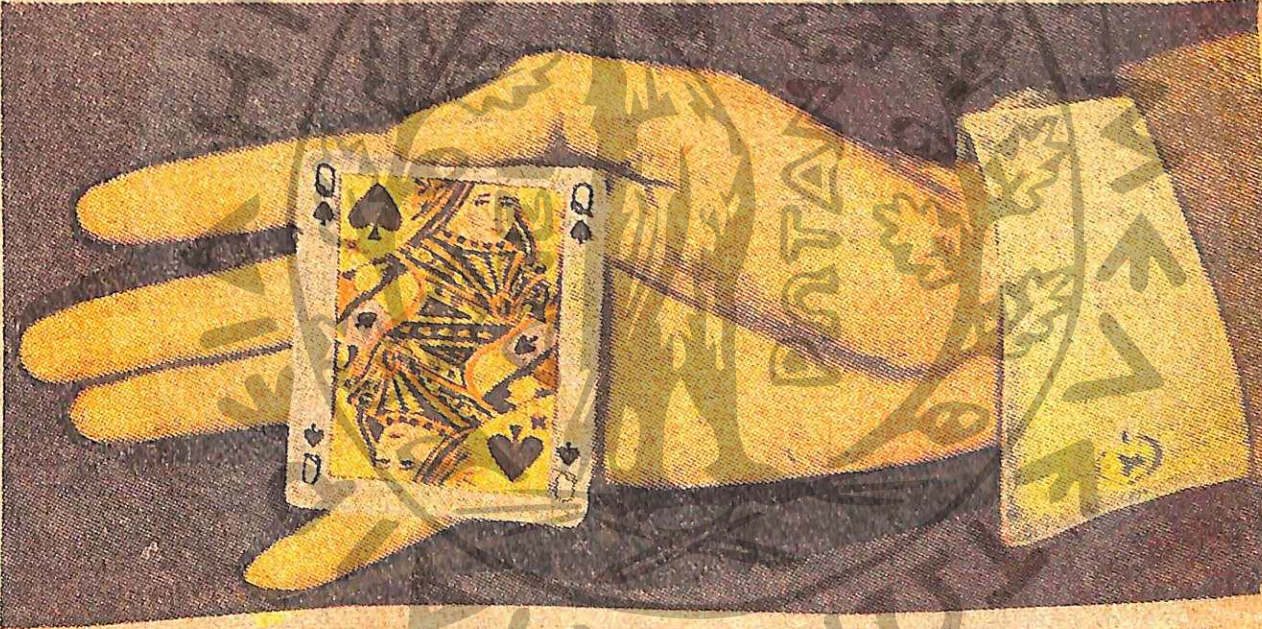
Οι πρώτες έλληνικές τράπουλες κατασκευάσθησαν στην Ούγγαρία από φιλέλληνες στα 1829. Από όλες αυτές φυλάσσονται σήμερα στο έθνολογικό μας μουσείο 11 φιγούρες, που άπεικονίζουν τον "Υψηλάντη, τον Κανάρη και την «Καστερία» (μπαστούνια), τον Καποδίστρια, τον Μισοϋλη και την "Ελλάδα (κούπες), τον Μαυροκορδάτο, τον Μπότσαρη και την "Αθηνά (καρρώ), τον Κουντουριώτη και τον Κολοκοτρώνη (σταθιά).

Ός τά 1884 στην "Ελλάδα έχρησιμοποιούντο έρωταικές τράπουλες. "Αλλά από τό σωτήριο εκείνο έτος ή χώρα μας απέκτησε και την δική της βιομηχανία παιγνιοχάρτων. Εύτυχως...

Την Πρωτοχρονιά, τό έθιμο έπιβάλλει να παίζουμε χαρτιά. Σε όλα τά σπίατα, λίγο-πολύ, «για τό καλό του καινούργιου χρόνου», ή τράπουλα θα δώση και θα πάρη!..

Σας εύχόμεθα, λοιπόν, ο Νέος Χρόνος να σας βοηθ κερδισμένους. "Αλλά εάν ή τύχη δεν σας ευνοήση, μην άπογοητευθθτε. Γιατί «όποιος χάνει στα χαρτιά», κερδίζει κάπου άλλο!..

Η ΝΤΑΜΑ ΠΙΚΑ

Πρέπει να διαβάσετε

ΕΝΑ ΑΚΟΜΗ ΒΙΒΛΙΟ ΠΟΥ ΔΙΑΔΥΕΙ

ΤΟ ΕΝΣΤΙΚΤΟ

ΤΟ ΠΕΡΙΦΗΜΟ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥ ΙΑΤΡΟΥ ΘΑΡΜΑΝ ΡΑΙΣ ΠΟΥ ΔΙΑΦΩΤΙΖΕΙ ΚΑΙ ΕΝΗΜΕΡΩΝΕΙ ΠΑΝΩ ΣΤΟ ΤΕΡΑΣΤΙΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

2ον

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. Η ΑΝΑΤΟΜΙΑ ΚΑΙ Η ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

ΠΡΟΤΟΥ θεωρήσουν οι γονείς τον έαυτό τους ικανό να διδάξη το θέμα της αναπαραγωγής στα παιδιά τους, πρέπει να μάθουν καλά τις στοιχειώδεις αρχές της ανατομίας και της φυσιολογίας, σύμφωνα με τις οποίες αρχίζει το σώμα της ζωής. Δεν είναι διδούλο απαραίτητο να μάθουν τα μακαρονειδή λατινικά ονόματα για κάθε τους κομμάτι, ούτε να καταλάβουν τη χημεία και τη φυσική ολόκληρης της πορείας της αναπαραγωγής. Κάτι, ωστόσο, πρέπει να μάθουν για τα καταπληκτικά πράγματα που γίνονται μέσα στους μήνες που προηγούνται από τη γέννηση ενός παιδιού και να καταλάβουν το σύστημα αρκετά καλά, ώστε να μπορούν να το περιβάλλουν με τις φροντίδες που απαιτεί η υγιεινή. Έχουν επίσης μεγάλη ανάγκη από ένα λεξιλόγιο που να τους επιτρέπει να συζητούν γι' αυτά τα ζητήματα, χωρίς το παραμικρό ίχνος χυδαίου ή απρεπείας.

Το γεννητικό σύστημα και στα δύο φύλα, αποτελείται από δύο τμήματα: 1) Τους ίδιους τους σεξουαλικούς αδένες (ωοθήκες στη γυναίκα, όρχις στον άνδρα). 2) Το σύστημα των πόρων (σωλήνων) που διοχετεύουν και μεταφέρουν τα σεξουαλικά τεύχη και άγοντα, στη γυναίκα, προσπαίδι. Όσο παράξενο και αν θα σας φανεί, τα όργανα των δύο φύλων μοιάζουν του ενός φύλου έχει το ακριβές του αντίστοιχο αυτό δεν είναι τόσο καλά ανεπτυγμένο.

Οι σεξουαλικοί αδένες του άνδρος, αποτελούνται από πολυάριθμα μικροσκοπικά σωληνάρια, επενδυμένα με κύτταρα, που παθαίνουν αδιάκοπα κυτταρική διαίρεση, του. Τα κύτταρα αυτά γίνονται τα σπερματοζωάρια ή τα σπερματοκύτταρα, που είναι μικροσκοπικά ζωντανά σώματα, με ειδικές λεπτές ουρές, που χτυπιούνται με μαλαμ από δώ κι' από εκεί και έτσι σπρώχνονται σαν τον έλικα το σπέρμα στην ατοζωάρια αυτά φέρουν ολόκληρη την κληρονομία που θα πάρει ένα παιδί από τον πατέρα του. Τα σπερματοζωάρια μπορούν να ζήσουν πολλές ημέρες μέσα στους σπέρμα, μπορούν ακόμη να ζήσουν λίγους μήνες (δεκαεσάρων ετών περίπου) και εξακολουθούν να σχηματίζονται όσο διαρκεί η σεξουαλική ωριμότητα, τα σπερματοζωάρια παράγονται κατά εκατομμύρια κάθε ημέρα.

Εκτός από τη λειτουργία των όρχεων που αναφέραμε, υπάρχει και μια άλλη, το παραγωγή των σεξουαλικών κυττάρων. Μεταξύ των σωληναρίων που παράγουν τα σπερματοζωάρια, βρίσκονται μερικά ενδιάμεσα κύτταρα, που εκκρίνουν μίαν ωριμασμένη ουσία: Η ουσία αυτή απορροφάται από το αίμα και είναι υπεύθυνη για

Τα κεφάλαια του βιβλίου στη σειρά της δημοσίευσής

ΣΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ:

1. ΤΑ ΙΔΕΩΔΗ ΚΑΙ ΟΙ ΣΚΟΠΟΙ ΤΗΣ ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗΣ ΔΙΑΠΑΙΔΕΥΣΗΣ.

2. Η ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ ΣΤΟ ΦΥΤΙΚΟ ΚΑΙ ΣΤΟ ΖΩΙΚΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ.

Σ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ:

3. Η ΑΝΑΤΟΜΙΑ ΚΑΙ Η ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗΣ.

4. Η ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗ ΔΙΑΦΩΤΙΣΙΣ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ.

ΣΤΑ ΕΠΟΜΕΝΑ ΤΕΥΧΗ

5. ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΤΗΣ ΣΧΟΛΙΚΗΣ ΗΛΙΚΙΑΣ.

6. Η ΕΦΗΒΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

7. Η ΕΠΟΛΗ ΤΗΣ ΩΡΙΜΟΤΗΤΟΣ.

8. Ο ΜΗΝΑΣ ΤΟΥ ΜΕΛΙΤΟΣ.

9. ΤΟ ΝΕΑΝΤΡΟ ΖΕΥΓΑΡΙ.

10. Η ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗ ΖΩΗ ΣΤΗ ΜΕΣΗ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΠΡΟΧΩΡΗΜΕΝΗ ΗΛΙΚΙΑ.

11. Ο ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ.

12. ΑΝΩΜΑΛΙΕΣ ΤΗΣ ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ.

13. ΥΓΙΕΙΝΗ ΤΟΥ ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ.

τα δευτερεύοντα σεξουαλικά χαρακτηριστικά του άνδρος. Όλοι γνωρίζουν ότι το ανδρικό σώμα διαφέρει από το γυναικείο και από άλλες απόψεις, εκτός από την παρουσία αυτών των καθ' εαυτών των σεξουαλικών οργάνων. Τα γενία, η βαθύτερη φωνή, τα βαρύτερα κόκκαλα, η στενότερη λεκάνη, η ύψη του σώματος, η περιορισμένη παρουσία υποδόριου λίπους, η ελαχίστη ανάπτυξη του στήθους, που παρουσιάζουν οι άνδρες, είναι όλα αυτά αποτελέσματα αυτής της εκκρίσεως. Πραγματικά, πολύ δυστυχισμένοι είναι οι άνδρες που ο γυναιμώδης δεν παράγει αρκετή από την έκκριση αυτή, ώστε αμέσως να γίνεται αντιληπτή η διαφοροποίησή αυτή του σώματός του μ' όλο που η εμφάνισή του είναι ανδρική. Ο εύνοχισμένος άνδρας χάνει τα χαρακτηριστικά του αρρενωπού άνδρος.

Οι ωοθήκες της γυναίκας εξυπηρετούν ένα σκοπό, ακριβώς ανάλογο με το σκοπό

των όρχεων του άνδρος, μ' όλο που στις λεπτομέρειες παρουσιάζουν διαφορές. Τα ωάρια είναι ήδη αρκετά σχηματισμένα μέσα στην ωοθήκη στην εποχή της γέννησής τους ή λίγο αργότερα από αυτήν. Έχουν ανάγκη να ωριμάσουν και να εφοδιασθούν με λίγη τροφή και κατόπιν είναι έτοιμα να βγούν από την ωοθήκη. Στην εποχή της εφηβείας (μεταξύ 12 και 13 ετών) το κορίτσι αρχίζει να παράγει ωρία ωάρια, ένα κάθε φορά που έχει περίοδο (μερικές φορές περισσότερα). Αυτό συνεχίζεται ωστόσο φθάση η γυναίκα στην αλλαγή ζωής, στην έμμηνοπαυση. Αυτό σημαίνει ότι κατά μέσον όρο η γυναίκα αποβάλλει στη διάρκεια της ζωής της σχεδόν πεντακόσια ωάρια.

Όπως οι αδένες του άνδρος, έτσι και οι ωοθήκες περιέχουν ενδιάμεσα κύτταρα που παράγουν μίαν έκκριση, που από αυτήν εξαρτώνται τα δευτερεύοντα χαρακτηριστικά της γυναίκας. Το απαλό δέρμα, το άφθονο υποδόριο λίπος, η ανάπτυξη του στήθους, η λεπτότερη φωνή, η πλατύτερη λεκάνη και πολλά άλλα τυπικά γυναικεία γνωρίσματα, είναι πολύ γνωστά, ώστε δεν χρειάζονται διασπαραχθεί.

Όταν η γυναίκα χασί τις ωοθήκες της, ή όταν έχη ατροφικές ωοθήκες ή όταν έχη κάποια άλλη διαταραχή της λειτουργίας των αδένων, χάνει μερικές φορές τόσο πολύ τη θηλυκότητά της, ώστε μπορεί να βγάλει γένια ή να παρουσιάσει τραχεία χαρακτηριστικά σαν του άνδρος. Μία τέτοια άτυχια είναι αληθινή απελπιστική, γιατί η γυναίκα παρουσιάζεται στα μάτια των άλλων πολύ παραμορφωμένη.

Οι όρχις και οι ωοθήκες είναι τα ουσιαστικά όργανα της αναπαραγωγής. Πραγματικά, όπως είδαμε, πολλά από τα απλούστερα ζωα και φυτά έχουν σχεδόν αποκλειστικά μονάχα αυτά τα αναπαραγωγικά όργανα. Ακόμη και σε ζώα κάπως ανώτερες κατηγορίας αναπτύσσονται, όπως είναι τα ψάρια και οι βάτραχοι, τα αυγά τους περνούν μέσα στο νερό και το σπερματικό υγρό χύνεται επάνω τους, στο μέρος όπου θα πέσουν. Τα βοηθητικά όργανα της αναπαραγωγής σε μία τέτοια περίπτωση είναι εξαιρετικά απλά και το σεξουαλικό τους όργανο, όπως έμελλε συνιθίσαμε να το σκεπτόμαστε, με δυσκολία μπορεί να αναγνωρισθεί. Το έπαισιόδο, που ο απείριστος το θεωρεί ως σύνολο της αναπαραγωγικής πράξεως, γίνεται ένα μικρό μέρος του προγράμματος — η έκκριση απλώς του αρσενικού γαλακτώματος πάνω από τα αυγά που γέννησε μέσα στο νερό ή θηλυκία.

Όσο πιο πολύ μελετούμε τις ανώτερες μορφές ζωής, τόσο βλέπουμε να δίδεται περισσότερη προσοχή στο γονιμοποιημένο ωάριο. Τα έρπετα και τα πουλιά γεννούν μεγάλα αυγά, που περιέχουν άφθονη τροφή, για να μπορεί το μικρό να παίρνει σημαντικό μέγεθος και ανάπτυξη, πριν αρχίσουν να το ανατρέφουν και να το υπερασπίζονται οι γονείς του. Τα θηλαστικά περιποιούνται τα παιδιά τους ακόμη περισσότερο. Βδομάδες και μήνες ολόκληρους σπένουν το μικρό ή θηλυκία μέσα στο ίδιο της το σώμα κι' έπειτα, αφού το γεννήσει, το θηλάζει άλλη μιά ακόμη μακρά περίοδο. Είναι φανερό πως μία τέτοια διαδικασία απαιτεί σύστημα εξαιρετικά πιο πολύπλοκο. Ολόκληρο το σώμα της θηλυκίας αλλάζει για να φροντίσει το γονιμοποιημένο ωάριο και να θρέψει το μικρό. Το σώμα του αρσενικού αλλάζει και αυτό επι-

ΤΑ ΣΚΟΤΑΔΙΑ ΤΗΣ ΑΓΝΟΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΣΕΞΟΥΑΛΙΣΜΟ

ΤΗΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ

σης, για να μπορεί να γονιμοποιηθεί η θηλυκία και να προστατευτεί αυτήν και το μικρό, στους κρίσιμους μήνες, πριν και μετά τη γέννηση του μικρού. Το σεξουαλικό στοιχείο, όπως συνιθίζουμε να το σκεπτόμαστε, είναι εξαιρετικά ανεπτυγμένο σ' αυτά τα ζώα.

Το ανθρώπινο γένος χαρακτηρίζεται από το γεγονός ότι το βρέφος περνά μίαν άσυνθηκαστα μακρά περίοδο κυοφορίας βρεφικής ηλικίας και εξαρτήσεως. Αυτή η μακρά περίοδος της σχετικής αδυναμίας του παιδιού, είναι αιτία για πολλά πράγματα: Αυτή επιτρέπει στο παιδί να αποκτά αναριθμητές ικανότητες, που δεν θα τις αποκτούσε αν θα ήταν υποχρεωμένο να φροντίζει από την αρχή μόνο του τον έαυτό του. Αυτή συνετέλεσε να γίνουν απαραίτητες οι τεράστιες μεταβολές που σημειώνονται στη σωματική κατασκευή και των δύο φύλων. Αυτή έκανε ακόμη πιο περίπλοκη την ανάπτυξη της οικογενειακής ζωής των ανθρώπων, από την οποία εξαρτάται η ευτυχισμένη και ικανοποιητική λειτουργία τούσ παραγόντων στη ζωή του παιδιού. Έχουμε λοιπόν εδώ ένα ζωτικότατο σημείο, που το παραβλέποντας οι έπιπόλαοι μελετητές του σεξουαλικού ένστικτου και των προδημάτων του. Νομίζουν ότι το αναπαραγωγικό τους έργο πήρε τέλος από τη στιγμή που γεννήθηκε η απογαλακτισμένη το παιδί τους. Αυτό δεν συμβαίνει στην πραγματικότητα σε καμία περίπτωση. Το παιδί χρειάζεται ακόμη εξαιρετικά σταθερό και σίγουρο σπίτι, τουλάχιστον ως τότε μεγαλώσει.

Κάθε τι που βοηθεί να μένουν ο πατέρας και η μητέρα σφιχτοδεμένοι μ' έναν γερό δεσμό, όπου να γεννηθεί και να ανατραφεί το παιδί, ωφελεί τεράστια το άτομο και το γένος. Είναι λοιπόν και αυτό μία συνέπεια της λειτουργίας των αναπαραγωγικών οργάνων. Τυχερό είναι, αλήθεια, το παιδί, που οι γονείς του αντλούν εξασία χαρά και απόλαυση από τις λειτουργίες του αναπαραγωγικού συστήματος. Το παιδί νοιώθει ασφάλεια, γιατί έχει στηρίγματα έναν πατέρα και μία μητέρα που αγαπιούνται μεταξύ τους και είναι αφώσιωμένοι σ' αυτό. Ένα τέτοιο παιδί θα προχωρήσει σίγουρα πολύ περισσότερο μέσα στη ζωή από το παιδί που προέρχεται από ένα διαλυμένο ή ανέραστο σπίτι.

Τα βοηθητικά σεξουαλικά όργανα του αρρενωπού αποτελούνται: 1) Από ένα μακρό, άφανη πόρο (σωλήνα) από κάθε όρχι έως τα αντίστοιχα σπερματικά κυστίδια, όπου είναι εναποθηκευμένο το σπερματικό υγρό και τα σπερματοζωάρια έως ότου δημιουργηθεί ευκαιρία για να βγούν έξω (εκσπερμάτωσις). 2) Από τον αδένά του προστάτου, ο οποίος εκκρίνει ένα βλεννοειδές υγρό, που μεταφέρει τη σπερματική έκκριση και δημιουργεί ένα περιβάλλον, μέσα στο οποίο μπορούν να ζήσουν τα σπερματοζωάρια και να φθάσουν στον αντίκειμενο τους σκοπό και 3) Από το πέος, έναν τυτικό σωλήνα, ικανό να μεταφέρει το μίγμα του σπέρματος υγρού και της εκκρίσεως του προστάτου μέσα στον κόλπο, κοντά στο στόμιο της μήτρας.

Τα βοηθητικά όργανα της γυναίκας είναι αναγκαστικά πολύ περισσότερο πολύπλοκα, επειδή δεν έχουν μοναδικό σκοπό να προστατεύουν τα ωάρια, αλλά και να προμηθεύουν στέγη για να αναπτυχθεί το παιδί επί έννεα ολόκληρων μηνών. Ουσιαστικά αποτελούνται από δύο σωλήνες (σάλπιγγες), ανοιχτούς στο επάνω άκρο, που δέχονται τα ωάρια, όταν αποβάλλονται από τις ωοθήκες. Οι σωλήνες αυτοί καταλήγουν μέσα στη μήτρα, που είναι ένα μωβ, κοίλο όργανο, ικανό να διαστέ-

λεται σε μέγιστο βαθμό. Με τη σειρά της, η μήτρα αδειάζει μέσα στον κόλπο, που έχει σκοπό να δέχεται τη σπερματική έκκριση και να χρησιμεύει αργότερα σαν διάδρομος για το παιδί στην ώρα της γέννας. Τα εξωτερικά όργανα της γυναίκας λέγονται δία μαζί κόλπος. Τα στήθη τρέφουν το νεογνό, όπου να μεγαλώσει αρκετά για να μπορεί να φάει άλλη τροφή.

Το ωάριο, αφού βγή από την ωοθήκη, περνά στη σάλπιγγα, όπου μπορεί να γονιμοποιηθεί ή όχι, καθώς έρχεται σ' επαφή με τα σπερματοζωάρια. Στην περίπτωση που δεν έρθει σε μία τέτοια επαφή το ωάριο, μένει εκεί μερικές ημέρες και κατόπιν περνά στη μήτρα και από εκεί βγαίνει στον κόλπο και εκβάλλεται. Αν γονιμοποιηθεί, αρχίζει αμέσως να διχάζεται με αίο σύνολο, χρησιμοποιώντας την τροφή καθώς και λίγα θρεπτικά συστατικά, που έχουν απορροφηθεί από τους ιστούς που τρέφει το ωάριο. Κατεβαίνει τότε στη μήτρα, όπου αρχίζει να μεγαλώνει και να διχάζεται. Επειτα από λίγους καιρού σχηματίζεται ο πλακούς. Το όργανο αυτό είναι το σημείο της επαφής μεταξύ της μητέρας και του παιδιού. Το αίμα της μητέρας και το αίμα του παιδιού δεν ανακατεύονται σε καμία περίπτωση και δεν επικοινωνούν μεταξύ τους.

Τόσο η μητέρα, όσο και το παιδί έχουν μία σειρά από άγγεια κλειστά μέσα στον πλακούντα. Από τα τοιχώματα των αγγείων αυτών περνούν από το ένα άτομο στο άλλο, τα υγρά και τα αέρια. Η μητέρα δίνει στο παιδί τροφή, νερό, οξυγόνο. Το παιδί δίνει στη μητέρα τα απορρίμματα του και τα στερεά και τα υγρά, που η μητέρα τα αποβάλλει από τα νεφρά της και τα έντερα. Κανένα νεύρο της μητέρας και του παιδιού επίσης δεν επικοινωνεί. Η Φύσι πρόβλεψε ακόμη για να προστατευτεί καλύτερα το παιδί να δημιουργηθούν διάφορες μεμβράνες. Οι μεμβράνες αυτές και ο πλακούς (το ύστερο), βγαίνουν μετά τη γέννηση του παιδιού. Την ώρα του τοκετού, τα τοιχώματα της μήτρας συσπώνται πολύ δυνατά και σπρώχνουν έξω το παιδί και το «ύστερο».

Η ζωή του καινούργιου ατόμου αρχίζει όταν το ζωντανό ωάριο της μητέρας γονιμοποιηθεί με το ζωντανό σπερματοζωάριο του πατέρα. Έτσι, όταν γεννιέται, έπειτα από έννεα μήνες το παιδί των ανθρώπων, έχει υποστή, από την πρώτη στιγμή της συλλήψεώς του έως τη στιγμή που βλέπει το φως της ημέρας, μεταβολές πολύ μεγαλύτερες από όσες υφίσταται κατόπιν, μέσα στα επόμενα έννεα χρόνια της ζωής του. Πολλοί υποθέτουν πως η ζωή του παιδιού αρχίζει όταν η μητέρα αισθανθεί το πρώτο του σκίρτημα, στο μέσον της εγκυμοσύνης. Άλλα, στην πραγματικότητα, το παιδί αρχίζει να ζει από τη στιγμή που ενώνονται το ωάριο και το σπερματοζωάριο.

Μόλις αντίληφθούν οι γονείς ότι περιμένουν μωρό, προσπαθούν να μαυτεύσουν αν θα είναι αγόρι ή κορίτσι. Υπάρχουν λόγοι να πιστεύουμε ότι το γένος του παιδιού προσδιορίζεται αναλόγιστα την ώρα της γονιμοποίησης. Δεν υπάρχει κανένας βάσιμος τρόπος να ελεγχθεί το γένος του νέου παιδιού. Δεν υπάρχει επίσης κανένας ακριβής τρόπος για να μάθουμε αν το παιδί είναι αγόρι ή κορίτσι, ωστόσο γεννηθεί. Σύμφωνα με την πιο διαδεδομένη θεωρία για τον προσδιορισμό του γένους, κάθε κύτταρο της γυναίκας περιέχει δύο όριστές για το γένος (χρωμοσώματα), ενώ το κάθε κύτταρο του άνδρος περιέχει ένα τέτοιο όριστή. Όταν το ωάριο διχάζεται για να ενώσει με το σπερματοζωάριο, το

κάθε του κομμάτι έχει από έναν όριστή για το φύλο, από ένα φυλετικό χρωμόσωμα. Όταν διχάζεται το σπερματοζωάριο, το μισό περιέχει ένα χρωμόσωμα για το φύλο, ενώ το άλλο δεν περιέχει κανένα. Αν λοιπόν το σπερματοζωάριο με το ένα χρωμόσωμα ενώσει με ωάριο, που πάντα περιέχει ένα χρωμόσωμα, τότε το γονιμοποιημένο ωάριο θα έχη δύο χρωμοσώματα για το φύλο, και το παιδί θα είναι κορίτσι. Αν όμως το σπερματοζωάριο που θα ενώσει δεν έχη κανένα χρωμόσωμα για το φύλο, τότε το γονιμοποιημένο ωάριο θα έχη μονάχα ένα χρωμόσωμα για το φύλο και το παιδί θα είναι αγόρι. Αν η θεωρία αυτή είναι σωστή — και λίγες αμφιβολίες έχουμε γι' αυτό — δεν υπάρχει κανείς πρακτικός τρόπος για να ελεγχθεί το γένος του αγέννητου παιδιού. Πολλές προσβάσεις έχουν γίνει για να επηρεασθεί το γένος του παιδιού, αλλά καμία δεν επέτυχε έως τώρα.

Μ' όλο που το γένος του παιδιού είναι προσδιορισμένο από την πρώτη στιγμή, θα περάσουν εβδομάδες όπου να διαφορευτούν τα όργανα του, που να ποιεθούν έτσι τα όργανα του, που να μπορούν να ξεχωρισθούν, ακόμη και αν θα κτύπησε κανείς το έμβρυο από πολύ κοντά. Αν θα έδωσαν στη ζωή το παιδί από τον τρίτο μήνα της έμβρυας ζωής αρχίζει να μοιάζει με ανήλικο, αλλά με προσεκτική ή, θα μπορούσε να φανεί με προσεκτική εξέταση αν είναι αγόρι ή κορίτσι. Πριν από την εποχή αυτή, τα σεξουαλικά όργανα του εμβρύου φαίνονται έντελως ίδια. Γιατί, το κάθε όργανο υπάρχει αντιστοίχως στον άνδρα και στη γυναίκα, αλλά σε διαφορετικό βαθμό ανάπτυξεως στην ώριμη ζωή, όπως λ.χ. το στήθος. Στους πρώτους μήνες της έμβρυας ζωής αρχίζει να τονίζεται η μία ή η άλλη σειρά των χαρακτηριστικών και τα αντίθετα όργανα αρχίζουν να ατροφούν.

Σε περίπτωση που η Φύσι διαπράξει σφάλμα ανάπτυξεως, είναι μάλλον δύσκολο να πούμε αν το ώριμο άτομο είναι άνδρας ή γυναίκα, χωρίς μία προσεκτική εξέταση, και η εξέταση απαιτεί μερικές φορές χειρουργική επέμβαση στην κοιλιά. Τα δυστυχισμένα αυτά πρόσωπα λέγονται ερμαφρόδιτα και οι άλλοι τα βλέπουν με περιφρόνηση και με σέβο. Συνήθως μοιάζουν σαφέστερα με το ένα είδος ή με το άλλο, και ως είναι αρκετά δύσκολη η διάγνωση του γένους που ανήκουν, καθώς αναφέραμε. Τα άτομα αυτά, σπανίως είναι γόνιμα, είτε ως άνδρες, είτε ως γυναίκες, και δεν είναι πραγματικά ποτέ ικανά να εκπληρώσουν ταυτοχρόνως, σε μίαν ή σε άλλην εποχή ρόλο πατέρα και μητέρας.

Είναι φανερό ότι το ζήτημα της αναπαραγωγής έχει ύψιστη σημασία και για την κοινωνία και για τα άτομα. Γι' αυτό το λόγο, είναι εξαιρετικά σημαντικό να μπορέσει ο κάθε ώριμος άνθρωπος να καταλάβει κάτι για τα πολύπλοκα φαινόμενα που σημειώνονται στους μήνες της εγκυμοσύνης, στις ώρες του τοκετού, στις ημέρες της λοχείας και στους μήνες του θηλασμού. Έχει γι' αυτό ουσιαστική σημασία, να αντιλήθουν οι άνθρωποι έγκυρες και υπεύθυνες πληροφορίες για όλα αυτά τα ζητήματα (1). Όταν οι σχέσεις αυτές γίνουν απόλυτα κατανοητές, τότε μεγάλο μέρος από τον πόνο, την απελπισία και τον κίνδυνο που υποφέρουν η μητέρα και το παιδί μπορούσε να αποφευχθεί. Το αναπαραγωγικό σύστημα του ανθρώπινου γένους έχει τρεις κυρίως λειτουργίες: 1) Την παραγωγή και την

(1) Σ. Μ.: Ο γιατρός Μάριο Καστάλλο αναλύει γλωσσά όλο αυτά τα ζητήματα στο σύγγραμμά του «Το Θάμα του Έαυτού σας», που έδωκε κολουθεί να δημοσιεύεται στο περιοδικό μας

ΤΑΞΙΔΕΥΟΝΤΑΣ ΜΕ ΤΟ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟ

ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΔΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ
ΒΙΚΤΩΡΙΑΣ ΤΣΑΠΕΛ

ΟΤΑΝ θύλη να ντυθεί τη μέρα μία γυναίκα για να πάει ταξίδι, δεν δυσκολεύεται, όπως άλλοτε. Ωστόσο, το αεροπορικό ταξίδι παρουσιάζει μερικές ιδιαίτερες δυσκολίες. Όταν μία γυναίκα ξεκινάει πρωί - πρωί τη μέρα σ' ένα παγερό κλίμα που απαιτεί το πιο ζεστό επανωφόρι για να βρεθεί την άλλη μέρα σ' ένα πολύ ζεστό κλίμα, είναι φανερό πως το ντύσιμο της πρέπει να είναι τέτοιο, ώστε να την εξυπηρετεί και στις δύο περιπτώσεις.

Ένα από τα καλύτερα υφάσματα που μπορεί να φορέσει μία γυναίκα σε αεροπορικό ταξίδι, είναι το κρέπ τουήντ. Το λεπτό αυτό και μαλακό υφάσμα είναι τόσο πυκνούφαντο, ώστε προσφυλάσσει ακόμη και στον χειρότερο καιρό. Ράβεται και κόβεται τέλεια και φαντάζει ωραία κάτω από γυνώβιο ή τουήντ επανωφόρι.

Όταν βέλη να φτιάξει μία γυναίκα ένα ταγιέρ ταξιδιού, μπορεί να προτιμήσει και πολ-

λά άλλα υφάσματα, όπως ένα καλό μάλλινο Σαξωνίας ή φανέλλα. Η γυναίκα που θέλει μόλις κατεβή από το αεροπλάνο να τρέξει σε μία επίσημη παρουσίαση, μπορεί να φορέσει ένα μεταξωτό γκρογκραίν. Το γκρογκραίν αυτό δεν είναι καθόλου έξω τύπου, όπως μπορεί να νομισθεί, γιατί η γερή του ύφή το κάνει να είναι ζεστό και η γυαλιστή του επιφάνεια δεν κρατάει εύκολα τη σκόνη. Πολλοί ραπτικοί οίκοι το χρησιμοποιούν για ταγιέρ και καθώς οι τιμές των μαλλίνων ανεβαίνουν, θα χρησιμοποιηθεί στην έρχομένη σεζόν και για πανωφόρια.

Ωστόσο, οι περισσότερες ταξιδιώτισσες προτιμούν τα λεπτά τουήντ, τις φανέλλες και τα μάλλινα της Σαξωνίας, είτε μονόχρωμα, είτε φανταζι. Έχουν ωραία εμφάνιση κάτω από οποιονδήποτε τύπο πανωφορίου για τα χειρότερα κλίματα ή κάτω από ένα ελαφρότερο μαντό στις χώρες που έχουν ήπιότερο κλίμα.

Το θαυμάσιο αυτό ταγιέρ οφείλεται στο ραπτικό οίκο "Αρθούρ Μπάνκς του Λονδίνου. Είναι φτιαγμένο από παγωνί μαλλίνο υφάσμα, προς τα κάτω, και οι κουμπωτές τσέπες που είναι καλωμένες επάνω σ' αυτά του δίνουν μίαν εξαιρετικά ασυνήθιστη χάρι. Η φούστα είναι στενή, αλλά και αρκετά πλατιά, ώστε να μη δυσκολεύει το ταγιέρ, που είναι θαυμάσιο για ένα αεροπορικό ταξίδι, κάτω από ένα γυνώβιο ή τοήντ επανωφόρι.

Υπάρχει όμως και άλλος τύπος ντυσίματος για ταξίδι, που μπορεί να εξυπηρετήσει διπλό σκοπό. Ο τύπος αυτός είναι το ανσάμπλ. Η κομάρτινα, που μπορεί να φορεθεί με ταγιέρσκι ή φούστα και μπλούζα και φθάνει να γυρισθούν τα ρεβέρ της ή να κλεισθεί ο γιόγκας για να δώσει ένα θαυμάσιο πανωφόρι για το δρόμο.

Άλλος εξαιρετικός τύπος ντυσίματος για ταξίδι, είναι η φανδία κοπής ζακέτα ή το εφαρμοστό πανωφόρι τρία τέταρτα, που συνταίριαζονται με ταγιέρσκι από βαρύτερο υφάσμα. Μία τέτοια εμφάνιση μπορεί να εξυπηρετήσει δύο και τρεις σκοπούς: ως μέρος του ανσάμπλ, που αναφέραμε, ως ζακέτα με φούστα ή ως βαρύτερο ρούχο, που συνδυάζεται με φόρεμα, προϋπόθεση η απογευματινή.

Η ποικιλία των πανωφορίων αυτών είναι καταπληκτική. Εκτός από τη χρησιμότητά τους δείχνουν επιβλητική τη σιλουέτα, πρόγραμμα που αξίζει τον κόπο να παίρνει όψη της η κάθε γυναίκα, όταν αποφασίζει τι θα φορέσει ή στο δρόμο ή στο ταξίδι.

Ένα από τα σημαντικότερα πλεονεκτήματα των πανωφορίων αυτού του τύπου είναι ότι ταιριάζουν σχεδόν με κάθε φούστα ή φόρεμα, όσο το χρώμα τους διατηρείται καλά. Άλλοτε είναι στον τύπο του άπλου

στρατιωτικού πανωφορίου, και έχουν πελώριες τσέπες. Άλλοτε είναι εφαρμοστά στη μέση, αλλά με βαθειά κομμένες μαχάλες και αρκετά φαρδείς κάτω. Πότε πάλι είναι ίσια και κοντά με πληθώρα κουμπιών πάνω σε διπλή μούστρα. Κάποτε είναι τόσο φαρδείς, που θυμίζουν σκηνή. Τέλος μερικές φορές παίρνουν αρκετά φανταστικό σχήμα, με πολύ φάρδος πίσω και μανίκια τόσο φαρδιά, που έχουν καταφανή την επιβραστική του 17ου αιώνα και γυριστές μούστρες εμπρός που συγκρατούνται στη θέση τους με κουμπιά από πάνω έως κάτω ή και γύρω στο λαιμό.

ΒΙΚΤ. ΤΣΑΠΕΛ

ΤΑ ΑΣΗΜΙΚΑ

Τίποτε δεν καθαρίζει τα άσημικα τόσο καλά, όσο το αλινόπνευμα. Τα βουτάτε μέσα, έπειτα τα τρίβετε μ' ένα βαμβάκι ή με βουρτσάκι, αν είναι σκαλιστά, και τα ξεπλένετε, πρώτα με σαπουνάδα και κατόπιν με καθαρό νερό. Τέλος τα τρίβετε με δερμά ζακαριού για να γυαλίσουν.

Αν έχουν ανάμεσα στα άσημικα σημαντικά πράγματα σκουριάς, βάζετε επάνω τους μ' ένα ξυλαράκι μίγμα ξυδιού και αμμωνίας σε ίσες ποσότητες που τα καθαρίζει.

Ο οίκος Στρόσερ του Λονδίνου λανσάρει αυτό το όραμα δύο μοντέλων ταξιδιού που μπορούν να φορεθούν ή να φορεθούν με φούστα ή με ζακέτα με άπια και μαρόν κορό, γορνιρισμένη με ντυτά πράσινα κομμάτια και ανάλογα ρεβέρ στο γιόγκο και τις τσέπες. Δεξιά: Ταγιέρ από μεταξωτό μαύρο γκρογκραίν υφάσμα με ζακέτα από υφάσμα της ίδιας ποιότητας σε χτυπητό κόκκινο χρώμα. Τσάνια, νάνια, γόδες και υπερέ, μαύρα.

λες προσπάθειες να θέσουν τις βάσεις για να αποκτήσει το παιδί απόλυτο υγιεινές και χρήσιμες συνήθειες, όσο κρατάει η περίοδος που είναι ακόμη πολύ μικρό για να ζητήσει συγκεκριμένες πληροφορίες. Το παιδί που μαθαίνει την καθαριότητα και την τάξη των σωματικών λειτουργιών, είναι πολύ πιθανώτερο να σεβασθεί τους σκοπούς του αναπαραγωγικού συστήματος όταν θα μεγαλώσει, από το παιδί που το άφησαν να παραμελήσει τις διαφόρες λειτουργίες του σώματος ή να κάνει κατάχρησή τους. Το αυστηρά φυσιολογικό άτομο είναι λιγότερο πιθανό να αποκτήσει ακατάλληλες συνήθειες ή διαστροφές από το άτομο που υποφέρει από διάφορες παρεκκλίσεις ή ανωμαλίες. Η παιδική ηλικία είναι η καταλληλότερη εποχή για την υγιεινή ανατροφή και η υγεία είναι η μόνη γερή βάση, που επάνω της στηρίζονται οι φυσιολογικές σχέσεις, αναφορικά με τη σεξουαλική λειτουργία.

Πολλές δυσκολίες στη διαφώτιση και στην ανατροφή των παιδιών σ' αυτά τα ζητήματα, οφείλονται στη σφαλερήν ιδέα ότι τα παιδιά δεν δείχνουν ενδιαφέρον για τέτοια θέματα, παρά μονάχα όταν περάσουν κάμποσα χρόνια από τη γέννησή τους. Το σεξουαλικό ένστικτο είναι πολύ βασικό και δεν μπορεί να βρίσκεται κοιμισμένο τόσο μακριά διάστημα. Τα όργανα των εκκρίσεων συνδέονται μαζί του αδιάσπαστα και πραγματικά, το ένστικτο αυτό έχει την επιβίρασή του πάνω σ' ολόκληρο το σώμα. Η κανονικότητα στον ύπνο, στο φαγητό και στην τουαλέτα. Οι ευχάριστοι τρόποι και η ευγενική όμιλία. Η αγάπη για το ωραίο, για την αλήθεια, για την αξιοπρέπεια. Το παιχνίδι στο υπαίθριο. Η ανάπτυξη μίας φυσικής στάσεως απέναντι στα παιδιά. Η μετριοφροσύνη και ο σεβασμός προς τον εαυτό μας. Όλα αυτά αναπτύσσονται μέσα στο παιδί — αν προκειται να αναπτυχθούν — προτού γίνουν τεσσάρων ετών. Κάθε ένα από τα χαρακτηριστικά αυτά έχει μεγάλη αξία για την ανάπτυξη μίας θαυμαστής σεξουαλικής ζωής. Είναι ακατανόητο να μπορεί να κάνει ένα καλό ξεκίνημα και να νοιώσει ένα τόσο άγνο και έναρετο θέμα, το παιδί που ακούει και βλέπει χυδαιότητες και ζήσαν αλήθες.

Όταν διδάσκουμε το παιδί πως οι κοινωνικές συμβατικότητες είναι απαραίτητες, πρέπει να προσέξουμε πολύ την τυχόν του δαλούμε μέσα στο μυαλό του την ιδέα ότι τα σεξουαλικά όργανα είναι άσχημα, ακάθαρτα ή άμαρτωλά. Μπορούμε να δείχνουμε υπερήφανα το γυμνό μωρό για να το θαυμάσουν οι συγγενείς και οι φίλοι. Το παιδί των τεσσάρων χρόνων το βλέπει γυμνό μονάχα η οικογένειά του και το αγόρι ή το κορίτσι των οκτώ ετών, είναι προσεκτικό σ' αυτά τα ζητήματα, ακόμη και μέσα στους κόλπους της οικογένειάς του. Έχει μεγάλη σημασία να αποκτήσει το παιδί με την κοινωνική ανατροφή του ένα λεπτό αίσθημα σεμνότητας. Υπάρχουν έξι άλλοι φορές, όπως όταν πρέπει να γίνεται εξέταση από το γιατρό, όπου εκείνο που λέγεται σεμνότητας, καταντά στην πραγματικότητα σεμνοτυφία. Η σταθερή ανάπτυξη αυτών των λεπτόν ιδιοτήτων, έχει εξαιρετική σημασία. Και μπορούν οι ώριες αυτές ιδιότητες να διαδοθούν μονάχα όταν μάθει το παιδί να θεωρήσει το σεξουαλικό μηχανισμό με σεβασμό και όχι με ντροπή. Η αξιοπρέπεια και η σεμνότητας συμβαδίζουν σ' αυτό το σημείο, όπως και παντού αλλού. Το παιδί καταλαβαίνει έτσι πως υπάρχουν μερικά πράγματα ιερά και γι' αυτό το λόγο δεν πρέπει να πέφτουν σαν τα μαργαριτάρια μπροστά στους χοίρους. Υπάρχουν μερικά πράγματα τόσο δημοφιλώς και λεπτά που δεν επιτρέπεται να τα βλέπει όλος ο κόσμος. Δείχνουμε στο παιδί πως οι ώριμοι άνδρες και γυναίκες σκεπάζουν το σώμα τους και το λέμε πως αν θέλει και αυτό να νοιώσει με εκείνους, πρέπει να κάνει το ίδιο. Το ελάτριο που πρέπει να τονίσουμε, δεν είναι η ντροπή, αλλά η επιβουλή και η υπερηφάνεια για κάτι που έχει πάρα πολύ μεγάλη σημασία, ώστε να το αφήσουμε έκθετο σε κοινή θέα.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Η συνέχεια.

βολία για το ζήτημα, τότε οι γονείς πρέπει να αποφασίσουν να υποστηρίξουν το έργο της γυναίκας, που είναι τελείως άσημαντο, όταν γίνεται την πρώτη και τη δεύτερη εβδομάδα της ζωής. Όταν η πόση είναι στενή ή ανώμαλη, θα συσσωρεύονται κάτω απ' αυτήν εκκρίσεις (σιγίγματα), που θα δαγάζουν άσχημες μυρωδιές και θα προξενούν πόνο και φαγούρα. Ένα τέτοιο παιδί, μπορεί να πάρει το άσχημο φυσικό να τραβάει και να πιάνει τα γεννητικά του όργανα και να αποκτήσει συνήθειες βλαβερές και κρυφές. Σε περίπτωση που δεν θα γίνει περιτομή, η μητέρα ή η τροφός πρέπει να τραβά προσεκτικά κάθε μέρα την πόση προς τα κάτω για να καθαρίζεται απόλυτα το όργανο. Πολλά ευενετικά, ανήσυχα και εσθιακά παιδιά μπορούν να θεραπευθούν από τη νευρική κατάσταση και την ανησυχία τους με την περιτομή, σε περίπτωση που υπάρχει πραγματικός λόγος για μία τέτοια θεραπεία.

Τα αγόρια πρέπει επίσης να εξετάζονται πολύ νωρίς, για να φανή των τυχόν οι όρχεις έχουν εκτεθεί. Τα σημαντικά αυτά όργανα αναπτύσσονται μέσα στην κοιλιακή κοιλότητα, αλλά την ώρα της γέννησής τους ή λίγο κατόπιν, πέφτουν. Αν μπορούν να ψηλαφηθούν ή να πιεσθούν, δεν υπάρχει λόγος ανησυχίας. Αν έξω αλλού δεν μπορούν να εύρεθούν, τότε πρέπει να δοθεί προσοχή σ' αυτό το ζήτημα — χωρίς όμως και να διεγερθεί η περιέργεια του παιδιού — και να ζητηθεί η γνώμη του γιατρού. Όταν υπάρχει «κατέβασμα», πρέπει να γίνει έγχείρησι, για να πάνε οι όρχεις στη θέση τους, προτού να φθάσει το αγόρι στην εποχή της εφηβείας. Όταν οι όρχεις μένουν μέσα στην κοιλιακή κοιλότητα και δεν γίνουν έξω στη θέση τους, τότε παθαίνουν άτροφια και αν είναι και οι δύο τους σ' αυτή την κατάσταση, μπορεί να πάθει ο άνθρωπος στειρώσει.

Άλλα και το κορίτσι πρέπει επίσης να εξετασθεί μήπως έχει ανωμαλίες των γεννητικών οργάνων. Δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις που μπορεί να χρειάζεται και το κορίτσι έγχείρησι, που είναι ουσιαστικά η ίδια με την περιτομή του αγοριού. Μπορεί να υπάρχουν και άλλα μειονεκτήματα. Το πλυσίμο του θηλυκού δρέφους πρέπει να γίνεται προσεκτικά. Μερικές φορές, ο παρθενικός ύμνη μπορεί να σπάσει με το σκληρό πλυσίμο. Ενώ αληθεύει ότι η παρουσία αθίκτου ύμνης δεν είναι με κανένα τρόπο απόδειξη παρθενικότητας ή η απουσία του απόδειξη σεξουαλικής πείρας, εξακολουθούν να υπάρχουν πολλοί άνθρωποι που πιστεύουν ότι η πραγματικότητα είναι αυτή. Έτσι, πρέπει να προσέχουν οι γονείς να προλάβουν ένα τέτοιο τυχαίο περιστατικό, που θα μπορούσε αργότερα, όταν το κορίτσι-δρέφους θα γίνει γυναίκα, να την φέρει σε δύσκολη θέση. Το πλυσίμο της γεννητικής χώρας πρέπει να γίνεται με τέτοιο τρόπο, ώστε η προστριβή να μην προκαλεί ερωτικό έρεθισμό και να οδηγείται έτσι το παιδί να μάθει να παίζει με τον εαυτό του.

Είναι γνωστό, πως όταν κλαίνει τα μωρά, είτε αγόρια είναι, είτε κορίτσια, το κλάμα τους παύει όταν τα γαργαλίσουν και ειδικά στα γεννητικά όργανα. Αυτό ήταν ένα κόλπο, που έκαναν τον παλιό καιρό οι απόρροες και ασυνείδητες μητέρες και πρό πάντων οι νταντάδες. Το γαργαλισμα αυτό δεν πρέπει να γίνεται σε καμία περίπτωση, γιατί μπορεί να οδηγήσει γρήγορα στον αυνανισμό. Προφανώς, ο αυνανισμός είναι πολύ λιγότερο βλαβερός από όσο τον νομίζουμε. Ωστόσο, δεν υπάρχει αμφιβολία πως είναι άσχημη συνήθεια και πρέπει να φροντισουμε με κάθε τρόπο να την προλάβουμε, για να μη γίνει μόνιμη. Φυσικά, δεν είναι και πολύ πιθανό να χρησιμοποιούν ένα τέτοιο άσχημο μέσον, σαν το γαργαλισμα, οι μητέρες για να καθήσουν τα παιδιά τους. Άλλα άλλες γυναίκες, που οι μητέρες μπορούν να τους πιστευθούν τα παιδιά τους, ίσως να μην είναι όσο πρέπει ευσεμειδής. Η μητέρα δεν πρέπει να έμπιστευεται την καλοσύνη της, αλλά να τηρείται η αρχή της ακεραιότητας του παιδιού της σε άλλο πρόσωπο, εκτός όταν αυτό της είναι φυσικά αδύνατο.

Οι γονείς πρέπει να καταβάλουν μεγά-

προσπαθία του παιδιού, που, κατά και μετά τον τοκετό. 3) Ένα μέσο που επιτρέπει στον άνδρα και τη γυναίκα να εκφορτώνουν τη στέρηση που αισθάνονται ο ένας για τον άλλο και να δημιουργούν έναν σ' αυτή τη στερεή βάση οικογένεια, που είναι με τη σειρά της ο στυλοβάτης της κοινωνίας. Όλες αυτές οι λειτουργίες είναι απόλυτα νόμιμες, αρμόζουσες και αξιοπρεπείς, όταν ασκούνται σύμφωνα με τους νόμους, τα ήθη και τα έθιμα κάθε εποχής και τόπου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Η ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗ ΔΙΑΦΩΤΙΣΙΣ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

ΕΝ χρειάζεται να τονίσουμε πως η πορεία που φέρνει στον κόσμο το έμβryo, είναι άγνη, από την ίδια της τη φύση. Ο γονιός που προσπαθεί να μάθει στο παιδί του τα θαυμάσια μυστικά των δύο φύλων, πρέπει να πιστεύει πραγματικά και σταθερά σ' αυτό το γεγονός. Επιμέλειες στο σημείο αυτό, γιατί μερικές φορές οι γονείς φαίνονται να έχουν τέτοια πίστι, χωρίς και να την έχουν πραγματικά. Η πορεία είναι ακριβοδοκίματη και το παιδί άγνωστο. Αφού, λοιπόν, δεν υπάρχει τίποτα κακό και άσχημο μέσα σ' αυτό το γεγονός, σημαίνει πως η δυσκολία της μεταδόσεως αυτής της αλήθειας πρέπει να δρισκεται μέσα στο γονιό ή στον τρόπο που καταλαβαίνει την κατάσταση.

Είναι πραγματική κακοτυχία για το παιδί να μην μπορούμε να αναγνωρίσουμε το γεγονός, ότι τα πρόσωπα που θα γίνουν γονείς, έχουν γνωρίσει πολύ καλά τα θεμελιώδη γεγονότα που αφορούν την πορεία που φέρνει το παιδί στη ζωή. Ακόμη και πριν από το γάμο, οι νέοι πρέπει να συζητούν γι' αυτά τα ζητήματα και να φροντίσουν να μάθουν από αξιοπίστες πηγές τα γεγονότα που αφορούν ένα τόσο σημαντικό ζήτημα. Φυσικά, δεν υπάρχει καμιά δικαιολογία να αναβάλουν αυτή την ολοκληρωμένη κατατοπίσι μετά το γάμο. Όσο περνούν οι μήνες, ανάμεσα στη σύλληψη και τη γέννηση του παιδιού, οι έμπιστοι άνθρωποι φροντίζουν να μαθαίνουν για πολλούς λόγους όσα χρειάζονται σχετικά με την αναπαραγωγή. Από τότε πάλι που θα γεννηθεί το παιδί ωστόσο θέση στους γονείς του το πρώτο ερώτημα, περνούν συνήθως δύο έως τέσσερα χρόνια. Μέσα σ' αυτά τα χρόνια, είναι πολύ λογικό, να είναι προετοιμασμένοι ο κάθε γονιός για την εποχή που θα θελήσει το παιδί να μάθει κάτι γι' αυτά τα ζωτικά ζητήματα. Ωστόσο, πάρα πολλοί γονείς βρίσκονται απροετοίμαστοι για την αναπόφευκτη στιγμή που αρχίζει το έξυπνο παιδί να ρωτάει. Οι μητέρες ταράζονται όταν ακούσουν την πρώτη ερώτησή του παιδιού τους. Θαρρούν πως το παιδί τους είναι ακόμα μωρουδάκι της άγκαλιάς. Οι πατεράδες λένε στις στενοχωρημένες μητέρες να δώσουν εξηγήσεις στα παιδιά, μα δεν ξέρουν να τους υποδείξουν τι να πουν στα παιδιά ή πως να τους το πουν.

Οι γονείς όμως, πολύ πριν φθάσει ο καιρός να μιλήσουν στο παιδί γι' αυτά τα ζητήματα, έχουν να αντιμετωπίσουν και άλλες ευθύνες. Μέσα στις λίγες πρώτες ή μέρες της ζωής, τα γεννητικά όργανα του δρέφους πρέπει να εξετάζονται προσεκτικά, μήπως έχουν ελαττώματα ή ανωμαλίες. Σε περίπτωση που ανακαλυφθούν τέτοια ελαττώματα, πρέπει να διορθωθούν μόλις αυτό καταστή δυνατό. Γιατί συχνά, τέτοιες ιδιομορφίες γίνονται αίτια για έμβρυοις και ανώμαλες διεγέρσεις, που μπορούν να περιπλέξουν τη σεξουαλική ζωή του παιδιού όταν θα μεγαλώσει. Οι ίδιοι του δρέφους είναι ακόμη εξαιρετικά εύπλαστοι και οι διορθώσεις που γίνονται εγκαίρως σημειώνουν γι' αυτό το λόγο μεγάλη επιτυχία.

Το αγόρι πρέπει να εξετάζεται προσεκτικά μη τυχόν έχει ανάγκη από περιτομή. Όταν η πόση μπορεί να κατεβαστεί εντελώς και με ευκολία, τότε δεν πρέπει να γίνεται περιτομή, όπως σωστά παραδέχονται οι περισσότεροι γιατροί. Όταν όμως υπάρχει ακόμη και μία μικρή αμ-

...ΜΩΡΟΥΔΙΑΚΑ

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΜΩΡΟΥ

Μιά από τις μεγαλύτερες χαρές της μέλλουσας μητέρας είναι η προετοιμασία των μωρουδιακών. Πόση ευτυχία νοιώθει δουλεύοντας για το νέο πλάσμα που θα έλθει στον κόσμο! Τα μικρούτσικα σχήματα που γεννιούνται κάτω απ' τις δελόνες, είναι τα σχήματα του μωρού. Σε κάθε δελονιά υπάρχει κιάλα πολλή αγάπη...

Πρώτ' απ' όλα μιά συμβουλή για τις μέλλουσες μητέρες: μην άρχισετε τα μωρουδιακά πολύ άργα! Πολλές γυναίκες αφήνουν τις τελευταίες μέρες για να ετοιμάσουν τα ρουχαλάκια του μπέμμη τους, και πολλές φορές το παιδί γεννιέται και δεν υπάρχει τίποτα. Και τότε οι νεαρές μητέρες φτιάχνουν βιαστικά και πρόχειρα, οι θα μπορούσαν να είχαν κάνει με την ήσυχία τους. Γι' αυτό άρχιστε το ράψιμο και το πλέξιμο εγκαίρως.

Σημειώστε καλά μέσα στο μυαλό σας τα δυο αυτά πράγματα:

Το παιδί μπορεί να γεννηθεί στους έπτά μήνες. Βέβαια η περίπτωσι αυτή είναι σπάνια. Ωστόσο είναι δυνατή και καλύτερα είναι να μην μάς βρή άπροετοίμαστες.

Δεύτερο, όταν γεννηθεί το παιδί δεν θάχετε πιά πολλόν καιρό για να έργασθητε. Όλη η ημέρα σας θα είναι πιασμένη με τη δουλειά του σπιτιού και με την περιποίηση του μωρού.

Γι' αυτό η μέλλουσα μητέρα πρέπει να φροντίσει για το ρουχισμό του μπέμμη, κατά τους τελευταίους μήνες της εγκυμοσύνης της. Τότε έχει περισσότερο καιρό στη διάθεσή της γιατί αναγκαίες δουλειές.

Να τώρα και μιά άλλη συμβουλή: μην φτιάχνετε πολύ μικρά ρουχά. Η «πρώτη ηλικία» δεν κρατάει πολύ. Το μωρό μεγαλώνει γρήγορα και συμβαίνει πολλές φορές ένα μεγάλο μέρος των μωρουδιακών να μην χρησιμοποιηθεί, γιατί είναι πια πολύ μικρά και στενά.

Το καλύτερο ύφασμα για πουκαμιάκια είναι το τουάλ, πλυμένο πολλές φορές, ή η λεπτή βατίστα. Τα μπαμπακερά μπορούν να έρθουν στη λεπττή επιδερμίδα του νεογέννητου. Για τον ίδιο λόγο μην παραλείπετε να κάνετε τις ραφές από την καλή και όσο μπορείτε πιο πλατειές (πλακορραφές). Τα πουκαμιάκια πρέπει να είναι έντελως ανοιχτά στην πλάτη, ώστε όταν τα φοράτε στο μωρό να μην τραβάτε πίσω τα χερράκια του. Δεν πρέπει να έχουν κουμπιά. Θα τα κλείνετε με κορδονάκια.

Τα πανιά θα είναι επίσης από τουάλ χρησιμοποιημένο ή πλυμένο πολλές φορές. Τα τρίγωνα πανιά, θα είναι γαρνιρισμένα στη μέση με ύφασμα από πετσέτα που απορροφάει τα υγρά.

Μην ξεχνάτε επίσης ότι τα πλεκτά που γίνονται με το χέρι είναι πιο μαλακά και πιο ζεστά από τα πλεκτά της μηχανής. Φτιάξτε τα από καλό μαλλί, ώστε να μην «μπούν» με το πρώτο πλύσιμο.

Να τώρα μιά λεπτομέρεια που έχει τη σημασία της: μην χρησιμοποιήσετε παρά την κομψότητά του, μαλλί άγκορά, που η τρίχα του βγαίνει εύκολα. Πολλά μωρά καταπίνουν αυτές τις τρίχες. Ωρισμένα μάλιστα βρίσκουν ευχαρίστηση να τις θάβουν και να τις τρώνε. Ίσως αυτό τα διασκεδάσει. (Όσο καταπληκτικό κι αν φαίνεται αυτό, δεν μπορείτε να φαντασθείτε πόσο πληττουν τα μωρά μέσα στην κούνια τους!). Βέβαια, τα σοβαρά ατυχήματα είναι σπάνια, μα πόσοι έρεθισμοί της μύτης, πόσα φταρνίσματα, πόσοι έμετοι δεν προκαλούνται από τις τρίχες των πλεχτών που είναι φτιαγμένα από μαλλί άγκορά.

Πολλές μητέρες για να κάνουν δμορφα τα ρουχαλάκια των μωρών τους τα κεντάνε ή τους προσθέτουν δαντέλες. Έσείς να τ' αποφύγετε αυτά γιατί έρεθίζουν το δέρμα του μωρού και επί πλέον πλένονται δύσκολα.

Για τον περίπατο, ιδίως αν το παιδί γεννηθεί χειμώνα, χρειάζεται ένα πολύ

ζεστό ρούχο. Είναι πολύ της μόδας κάτι πανωφοράκια - σακκούλες από καμηλό που κλείνουν έντελως με έκλαϊρ και δεν αφήνουν να περάσει μέσα καθόλου αέρας παγωμένος.

Οι περισσότερες κάλτσες πέφτουν κι' αφήνουν γυμνά τα λεπτά ποδαράκια του μωρού. Μιά κάλτσα μονάχα είναι πολύ πρακτική, αυτή που έχει σχήμα μικρού παπουτσιού με την πατούσα πλεγμένη χωριστά και που δεν πέφτει όταν κινείται το μωρό.

Και μιά τελευταία συμβουλή: μόλις τελειώνετε ένα ρουχαλάκι να το πλένετε με προσοχή και να το βάζετε κατόπι μέσα σε κλειστό κουτί. Να πλύνετε επίσης και τα ρουχαλάκια που θα σας προσφέρουν οι φίλες σας είτε τα έφτιαξαν οι ίδιες είτε τα αγοράσαν από μαγαζί. Μην το παραμελήσετε αυτό το πράγμα γιατί τα ρουχαλάκια του μπέμμη πρέπει να διατηρηθούν ολόκαθα.

Εκτός όμως από το ζήτημα της καθαριότητας, το πλύσιμο των ρούχων του μπέμμη έχει και έναν πρακτικό σκοπό. Συνήθως τα περισσότερα ύφασματα «μπαίνουν» όταν πλυθούν.

Πρέπει λοιπόν από την πρώτη στιγμή που θα φορέσει τα ρουχαλάκια του ο μπέμμη να είναι άνετα και εύρυχωρα.

Ο Ιατρός Χ

ΑΘΗΝΑ·Ι·C

ΑΠΟ ΜΙΑΝ ΑΠΡΟΒΛΕΠΤΗ ΕΥΝΟΙΑ ΤΗΣ ΤΥΧΗΣ ΕΓΙΝΕ ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙ-
ΡΑ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ, ΑΛΛΑ Η ΙΔΙΑ Η ΤΥΧΗ ΤΗΝ ΕΚΑΝΕ ΝΑ ΧΑΣΗ ΤΟ
ΛΑΜΠΡΟΤΕΡΟ ΘΡΟΝΟ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΕΞ' ΑΙΤΙΑΣ ΕΝΟΣ ΜΗΛΟΥ...

Στα 421 ο Θεοδόσιος ο Β' παντρεύτηκε μιά ει-
δωλολάτρισσα 'Αθηναία, την 'Αθηναίδα. Αυτός ήτανε εικός χρονών και η ύψη δε-
καεννιά. Φυσικά, πριν της φορέσει το στέμ-
μα της μεγαλύτερης χριστιανικής αυτο-
κρατορίας, την έβαφτισε χριστιανή και την ώνόμασε Εύδοκία.

Ήτανε χάρμα οφθαλμών και μορφώσεως και πνεύματος. Ψηλή, λευκή, με μάτια με-
γάλα και υπερβολικά καλούς τρόπους και θάρρος. Ήτανε κόρη του 'Αθηναίου φιλοσό-
φου Λεοντίου, που δίδασκε στο πανεπιστή-
μιο των 'Αθηνών. Ο γάμος του αυτοκράτο-
ρα με την μικρούλα επαρχώτισσα, ήτανε γάμος από έρωτα. Ο Θεοδόσιος, όταν έ-
γινε εικός χρονών, ζητούσε από την ά-
δελφή του την Πουλχερία, αυτήν που τον επιτρό-
πουσε μικρόν, να του βρή σύζυγο. Δεν τον ενδιέφερε ούτε το γένος ούτε τα πλού-
τη της μέλλουσας αυτοκράτειρας. Την ήθελε ωραία, τόσο ωραία, που το Βυζάν-
τιο να μην είχε ως τότε ιδωμένα ωραιό-
τερη γυναίκα.

Η Πουλχερία βάλθηκε να ικανοποιήσει τον πόθο του. Και σύμφωνα με τα έθιμα του καιρού έστειλε προσθευτάς σ' όλη την 'Ανατολή να ψάξουν να βρουν την Πεντά-
μορφη, την 'Ηλιογέννητη. Άλλα η Τελειό-
τητα δε βρισκότανε. Κι' έτσι δεν το κατά-
φερε η αναζήτηση, το κατάφερε η Τύχη.

Όταν πέθανε ο Λεόντιος, που ήταν άρ-
κετά πλούσιος, άφησε όλην του την περιουσία στα δυο του αγόρια — στην κόρη του μονάχα εκατό χρυσά νομίσματα με την ακόλουθη εξήγησι: «Στην πολυαγαπη-
μένη μου κόρη 'Αθηναίδα αφήνω εκατό χρυσά νομίσματα, γιατί είναι τόσο ωραία, που με την όμορφιά της θα κάνει την τύ-
χη της».

Καλά τ'α λόγια, μα η 'Αθηναίς δεν ένο-
ούσε να χορτάσει με λόγια. Παρακάλε-
σε μάταια τ' αδελφία της να της δώσουν το κανονικό κτήριό της από την κλη-
ρονομία. Άλλα τ' αδελφία της δεν ένο-
ούσαν με κανένα τρόπο να πάνε κόντρα στη θέλησι του μακαρίτη. Είδε λοιπόν κι' αποείδε η κοπέλα κι' όπως ήτανε θαρρα-
λέα κι' αποφασιστική, μιά και δυο έρχε-
ται στην Κωνσταντινούπολι και κουνεί στο σπίτι της θείας της — μιάς αδερφής του πατέρα της. Είχε αποφασίσει να ζη-
τήσει την προστασία του Παλατιού έναν-
τιον της πατρικής αδικίας και κατάφερε να πάρη άκρόασι από την Πουλχερία.

Η Πουλχερία ενθουσιάστηκε με τό... ευ-
ρημα. Της ζήτησε πληροφορίες για τη ζωή της, για την οικογένειά της με πολύ έν-
θουσιασμο. Κι' έτρεξε άμέσως στον άδε-
ρό της να του πη για το θαύμα, που ανα-
καλύφει. Ο νεαρός Θεοδόσιος μαζί με τον αδερφικό του φίλο Παυλίνο, ζήτησαν να ιδου άμέσως τη νεαρή γόρσση. Κρυφτή-
κανε πίσω από κάτι παραπετάσματα και την είδανε και την άκούσανε. Ο νεαρός βασιλεύς την έρωτεύτηκε άμέσως. Κ' ύ-
στερ' από λίγες εβδομάδες, αφού πρώτα την κατήχησε στη νέα της Θρησκεία ο πατριάρχης Άττικός και την βάφτισε, η ωραία 'Αθηναία άλλαξε όνομα (Εύδοκία) κι' έγινε αυτοκράτειρα.

Φυσικά η φιλόδοξη Πουλχερία, που δεν ήθελε να παραιτήσει τα «ήνια του κράτους»

έδωσε στον άδερό της μιά γυναίκα, που θα την είχε, όπως υπελάγει, το χερίδι της, αφού η νεαρή βασίλισσα σ' αυτήν να χρεωτούσε το θρόνο.

Η Πουλχερία ήτανε μόλις εικόςδυό χρονών γυναίκα, αλλά ως προσδύτερη του αδερφού της, είχε αναλάβει την επιτρο-
πεία του. Κι' από δεκαπέντε χρονών είχε πάρει τον τίτλο της Αυγουστάς. Πολύ ευ-
σεδής, πολύ έξυπνη και πολύ ένεργητική, ήτανε γεννημένη για την πολιτική. Και για άντρα, έκανε όρκο να μην παντρευτεί. Τον άδερφό της, η 'Αρκαδία κ' η Μαρίνα.

Αυτές λοιπόν οι άσκητικές γυναίκες εί-
χανε μεταβάλει το παλάτι σε μοναστήρι. Άντι για τελετές, ευαχίες, πορνείες και λαμπρές σπολές, δεν έδωκε κανείς εκεί μέσα άλλο από ράσα και δεν άκουε άλλο από ψαλμωδίες. Η Πουλχερία κι' οι αδερ-
φές της αντι να στολιζούνται και να ζούνε τη βασιλική ζωή, κτίζανε μοναστήρια και άστυλα και ράβανε ρούχα για τους φτω-
χούς. Μέσα σε τέτοια άτμοσφαίρα είχε με-
γαλώσει ο Θεοδόσιος. Η Πουλχερία του έ-
δωσε τους καλύτερους δασκάλους της αυτοκρατορίας κι' ο Θεοδόσιος είχε τόση μόρφωσι σε όλες τις επιστήμες, ώστε έμοιαζε περισσότερο με λόγιο παρά με βα-
σιλέα. Διάβαζε πάρα πολύ, μάζευε βιβλία κι' άντέγραφε ως πέρα μετά τα μεσάνυ-
χτα διάφορα χειρόγραφα. Η Ιστορία τον ώνόμασε 'Θεοδόσιος ο καλλιγράφος».

Την εποχή που παντρεύτηκε ήταν ένας νέος λιγάκι μικρόσωμος, με μαύρα μάτια, κομψός, ευγενικός, αξιοαγαπητός — άλ-
λά και κάπως σχολαστικός και πηκτικός. Ευσυνείδητος στα καθήκοντά του, αλλά εύ-
κολος στις επιδράσεις των άλλων και μέ-
τριος βασιλεύς σε μίαν παραγμένη επο-
χή, που η αυτοκρατορία χρειαζότανε χέρια γερά. Κι' αυτά τα χέρια τα είχε η Πουλ-
χερία, έως ότου την παραμέρισε η έξυπνη κόρη των 'Αθηνών.

Η 'Αθηναίς ήταν, όπως είπαμε πολύ μορφωμένη, η πιο μορφωμένη γυναίκα του καιρού της. Ήξερε κι' αυτή όλες τις επί-
στημες. Έγραφε θαυμάσια τα ελληνικά και μπορούσε να δημηγορή πάνω σ' ό-
ποιοδήποτε θέμα. Ήξερε νεράκι τη νεο-
πλατωνική φιλοσοφία. Και τώρα, που έ-
γινε χριστιανή, είχε τέτοια μάθηση, στα θεολογικά, που κανένας καλόγερος δεν μπορούσε να τ'α βάλη μαζί της.

Μ' αυτά της τα προσόντα κατόρθωσε να δεσποήσει στην καρδιά και στη ζωή του αυτοκράτορα, πράγμα, που δεν άρεσε κα-
θόλου στη φιλόδοξη Πουλχερία. Κι' όταν ξέσπασε στα 428 η άρρεσι του πατριάρ-
χη της Κωνσταντινουπόλεως Νεστορίου κ' η Εύδοκία μαζί με το βασίλειο πήρανε το μέρος του πατριάρχη έναντιον του πα-
τριάρχη της 'Αλεξανδρείας, του Κυρίλλου, η Πουλχερία από αντίδρασι στη νύχη της, πήρε το μέρος του Κυρίλλου. Κι' όταν η σύνοδος της 'Εφέσου καταδίκασε την αί-
ρεσι του Νεστορίου (431), η Πουλχερία έαναπήρε την παλιά της δύναμι.

Άλλα ο τροχός της τύχης γυρίζει δι-
αρκώς. Στα 437 παντρεύε την κόρη της Εύδοκία με τον αυτοκράτορα του Δυτικού Ρωμαϊκού κράτους το Βαλεντινιανό τον ΄. Κι' όπως είχε κάνει τόμα ξεκίνησε να πάλ-
στα 'Ιερουσαλήμ να ετοιμάσει το Θεό. Πρώτα ήρθε στην 'Αντιόχεια. Έκει, στο μέγαρο της Συγκλήτου, καθισμένη σ' ένα χρυσό θρόνο στολισμένον με πολύτιμα πε-
τράδια, δέχτηκε τους άρχοντες της πολι-
τείας. Και γεμάτη από τις θαυμάσιες της μεγάλης αυτής άσκητικής πρωτεύουσας έβγαλε ένα λόγο εγκωμιαστικό για τη δο-
ξαμένη πόλι, που απ' τα 'αλφά χρόνια έλάμπρυνε τον ελληνισμό της 'Ασίας. Οι άρχοντες τόσο εύχαιοστηθήκανε από το άραίο έγκώμιο της βασίλισσας τους, που ψήφισαν να στηθεί προς τιμήν της ένας όλοχρυσος ανδριάντας της στην 'Αγορά.

Στην 'Ιερουσαλήμ έμεινε η Εύδοκία ένα όλάκερο χρόνο. Έπισκέφτηκε τους 'Ανί-
ους Τόπους, έκτισε εκκλησίες και μονα-
στήρια και γυρίζοντας στην Κωνσταντινού-
πολι έφερε μαζί της πολλά 'αγια κειμή-
λια: Κόκκαλα του 'Αγίου Στεφάνου, την άλυσίδα του 'Αγίου Πέτρου. 'Απ' αυτήν την άλυσίδα έστειλε ένα κομμάτι στην κό-
ρη της την Εύδοκία στη Ρώμη, όπου η βασίλισσα της Δύσης έκτισε την, εκκλη-
σία του 'Εσάν Πέτρου in δονικόνη κι' εκεί απόθεσε το πολύτιμο κειμήλιο.

Από την στιγμήν αυτήν η βασίλισσα είχε ανέβη στο απόγειο της δόξης της. Κι' από τώρα κι' έμπρός θέλησε ν' ανοίξη φανερό πόλεμο έναντιον της κοινότητας της, της φοδεκής Πουλχερίας. Κατόρθωσε να διορίση επάρχον της 'Ανατολής το φίλο της τόν Κύρο τόν Πανοπολίτη, λόνιον και ποιητήν, όπως κι' αυτή, παρά την αντί-
δρασι της Πουλχερίας. Και συνεννοημένη με τόν ευνοχό Χρυσάφιο, που ήταν ο ευνουχισμένος του βασιλέως καθώς και με τόν παιδικό φίλο του βασιλέως, τόν Παυλίνο, κατόρθωσε ν' αναγκάση την Πουλχερία ν' απομονωθεί στα δικά της ανάκτορα.

Άλλ' είπαμε: ο τροχός της τύχης δεν σταματά. Όπως η Τύχη την ανέβασε στο θρόνο, έτσι και την γκρέμισε. Μιά μέρα ο βασιλεύς πήγαμε στην εκ-
κλησία χωρίς τη βασίλισσα. Ο Παυλίνος δεν τόν συνόδεψε, γιατί τόν έσταμάτησε κάποιος ζητιάνος και του παρουσίασε ένα πρωτόφανος σε μέγεθος μήλο της Φρυγίας. Ο βασιλεύς το αγόρασε κι' όπως ήτανε πάντα έρωτευμένος με τη γυναίκα του της το έστειλε στο γυναικωνίτη. Η Εύδοκία το δρῆκε τόσο ωραίο, που δεν τολμούσε να το φάγη, αλλά το έστειλε στον Παυλί-
νο, που ήτανε και κομπάρσος στους γά-
μους της, ως δώρο φίλης. Ο Παυλίνος το δρῆκε τόσο ωραίο κι' αυτός, που νόμισε, πως τέτοιο μήλο μονάχα ο βασιλεύς έ-
πρεπε να το φάγη. Και τού τόνεστειλε.

Ο βασιλεύς έαφνιάστηκε! Έστειλε και κάλεσε τη βασίλισσα και χωρίς περιστρο-
φές την ρώτησε ατότομα: —Τι τόκανε το μήλο, που σου έστειλα; —Τόφαγα, απάντησε χωρίς δισταγμό.

Ο Θεοδόσιος την παρακάλεσε να πη για καλό της ψυχής της την άλληθια. Έ-
κεινη όμως σαν γυναίκα, επέμεινε, πως τόφαγε. Και τότε ο βασιλεύς έβγαλε κά-
τω από τόν μανδύα του το μήλο και της τ' έδειξε. Και της λέγει: —Είσαι ψεύτρα!

Έπακολούθησε καυγάς μεγάλος. Κι' ο βασιλεύς τρέλλος από τη ζήλεια, πρώτα έξώρισε τόν Παυλίνο στην Καισάρεια της Καππαδοκίας κι' ύστερα έδωσε έντολη να τόν σκοτώσουν. Ύστερα έπαυσε τόν επάρ-
χο της 'Ασίας, τόν Κυρίλλο και στην ίδια υπέδειξε να φύγη από την Κωνσταντινού-
πολι. Έτσι στα 442 η ωραία, η έξυπνη, η σοφή 'Αθηναίς-Εύδοκία, έφυγε για τα 'Ιεροσόλυμα όπου έμεινε δεκαοκτώ όλάκε-
ρα χρόνια άφωτισμένη στα θεία.

Πάντως την ώρα που πέθανε, την ώρα που έπρόκειτο να παρουσιασθή ενώπιον του Ύπερτάτου Κριτού, ώρκίστηκε στον ξεμολογητή της, πως σ' όλην αυτήν την ύπνοσιν του Παυλίνου ήταν έντελως αθώα.

Την έφαγε η άπερίσκεψιά της κι' η ραδι-
ουργίς της Πουλχερίας.

ΜΠΛΟΥΖΑ ΜΕ ΣΗΚΩΤΟ ΓΙΑΚΑ ΚΑΙ ΡΕΓΚΛΑΝ ΜΑΝΙΚΙΑ

Υλικά: 600 γραμ. ή 190 δρ. μ.
μαλλί ΠΙΓΚΟΥΕΝ - ΑΛΠΕΝ, τετράκλωνο,
χρώματος φούβιας. Βελόνες Νο 2½. ½ πήχυ
φούβια του ίδιου χρώματος. 2 βάτες είδι-
κτες για ρεγκλάν. 8 κουμπιά.
Τρόπος πλέξιματος: Ζέρσεϊ
= 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ανάποδη.
Δείγμα: 20 π. = 6 εκατ. 24 βελό-
νες = 6 εκατ.

ΔΕΞΙ ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Βάλετε 80 π. Πλέξτε 8 βελόνες Ζέρσεϊ
και μία βελόνα ανάποδη στην καλή μεριά
του πλεκτού σας (στρίψωμα). Στη δεξιά
μεριά προσθέσετε 26 π. για το μπροστινό
γύρισμα. Θα κόψετε 5 διπλές κουμπότρυ-
πες, έχοντας ή μία από την άλλη 10 εκ.
απόστασι, κατά τον εξής τρόπο: Πλέξτε
3 π., κλείστε 5 π., πλέξτε 10 π., κλεί-
σετε 5 π., πλέξτε 3 π. ανάποδη και εξα-
κολουθήστε το πλέξιμό σας. Στην ανάποδη
μεριά θα προσθέσετε τους πόντους που
κλείσατε. Τους 3 π. από την ανάποδη που
πλέξατε άμεσα μετά το κλείσιμο της κουμ-
πότρυπας, δεν θα συνεχίσετε να τους πλέ-
κετε ανάποδη, παρά μόνο όταν κόβετε κά-
θε φορά τις κουμπότρυπες. Θα πλέκετε
τους 3 π. ανάποδη. Στην αριστερή μεριά
κάθε 2 εκατ. θα κόβετε από 1 π. (3 φο-
ρές), κατόπιν κάθε εκατοστό 1 π. (9 φο-
ρές). Πλέξτε μετά το τελευταίο κλείσι-
μο 3 εκατ. ίσια και άμεσα μετά αρχίσετε
να βάλετε 1 π. κατά τον εξής τρόπο: Κά-
θε εκατοστό 1 π. (9 φορές) και κάθε 2 ε-
κατοστά 1 π. (2 φορές). Πρέπει να έχετε
στην βελόνα σας 105 π. Σε 30 εκατ. με-
τά την βελόνα που έχετε πλέξει από την
ανάποδη, κλείστε για την μασχάλη, κατά
τον εξής τρόπο: Κάθε δεύτερη βελόνα κλεί-
σετε από 4 π. (2 φορές), κατόπιν θα κλεί-
νετε 1 π., τελειώνοντας την βελόνα, και
1 π. αρχίζοντας (10 φορές) δηλ. 20 π.
Κατόπιν θα συνεχίσετε να κλείνετε 1 π.
κάθε δεύτερη βελόνα (28 φορές) και κάθε
4 βελόνες 1 π. (6 φορές). Ταυτοχρόνως
που θα κλείνετε για το ρεγκλάν και σε
47 εκατ. μετά την βελόνα που έχετε πλέ-
ξει από την ανάποδη, θα σχηματίσετε δύο
καθετες πένσες κατά τον εξής τρόπο: Πλέ-
ξετε 28 π. στην δεξιά μεριά και κατόπιν
πλέξτε τον 29ο με τον 30ο πόντο μαζί.
Κάθε 6 βελόνες θα επαναλάβετε αυτό το
κλείσιμο (3 φορές). Πρέπει να προσέξετε
να κλείνετε κάθε φορά, πάντα στην ίδια
μεριά, για να σχηματισθί ή πένσα. Την
δεύτερη πένσα θα την σχηματίσετε κατά
τον ίδιο τρόπο και ταυτοχρόνως με την
πρώτη, αφού πλέξετε 7 π. μετά την πρώ-
τη. Σε 52 εκατ. από την βελόνα που έχετε
πλέξει ανάποδη, θα σχηματίσετε το ντε-
κολτέ. Κλείστε 26 π. Κατόπιν κάθε δεύ-
τερη βελόνα θα κλείνετε από 3 π. (5 φο-
ρές). Πλέξτε τ' αριστερό μπροστινό αντι-
κρυστό χωρίς κουμπότρυπες.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε 140 π. Πλέξτε τις 8 βελόνες
και μία βελόνα ανάποδη, όπως και στο
κλείνοντας και από τις δύο μεριές 1 π.
κατ. 1 π. (6 φορές). Πλέξτε μετά το τε-
λευταίο κλείσιμο 2 εκατ. Κατόπιν κάθε 4
βελόνες βάλετε 1 π. από κάθε μεριά (15
φορές). Πρέπει να έχετε στη βελόνα σας
152 π. Σε 30 εκατ. από την βελόνα που
έχετε πλέξει ανάποδη, σχηματίστε το ρεγ-
κλάν κατά τον εξής τρόπο: Κλείστε από
κάθε μεριά 3 π., συνεχίστε το κλείσιμο
και από τις δύο μεριές, κλείνοντας 1 π.,
αρχίζοντας την βελόνα, και 1 π. τελειω-
νοντας την βελόνα (5 φορές). Κατόπιν κα-
θε δεύτερη βελόνα θα κλείνετε 1 π. από
κάθε μεριά (50 φορές). Σε 55 εκατ. (πάν-
τα μετά από την βελόνα από την ανά-
ποδη) σχηματίστε το ντεκολτέ. Κλείστε
στο μέσον 12 π. ή κάθε μεριά θα πλεχθί
χωριστά, συνεχίζοντας το κλείσιμο του

ρεγκλάν. Στη μεριά που κλείσατε τους 12
π. θα συνεχίσετε να κλείνετε 1 π. στην
αρχή της βελόνας και στο τέλος (4 φο-
ρές). Τελειώστε και τ' άλλο μέρος άκρι-
βώς το ίδιο.

ΔΕΞΙ ΜΑΝΙΚΙ

Το μανίκι πλέκεται με δύο κομμάτια το
κάθ' ένα.

1ο κομμάτι: Βάλετε 62 π. ή δε-
ξιά μεριά του πλεκτού σας θα πλεχθί τε-
λειώς ίσια και ή αριστερή έως τα 34 εκα-
τοστά. Κατόπιν στην αριστερή μεριά θα
κλείνετε κάθε 4 βελόνες 1 π. (28 φορές)
και κάθε δεύτερη βελόνα 1 π. (9 φορές).
Κατόπιν θα κλείνετε από 1 π. στην αρχή
και στο τέλος κάθε βελόνας (7 φορές).
Κλείστε σε μία φορά τους πόντους που
έχετε σε 67 εκατ. γενικό μάκρος.

2ο κομμάτι: Θα βάλετε τους ί-
διους πόντους όπως και στο πρώτο κομ-
μάτι και θα το πλέξετε ίσιο έως τα 34 εκ.
Κατόπιν θα συνεχίσετε την δεξιά μεριά ί-
σια και στην αριστερή θ' αρχίσετε να κλεί-
νετε κάθε 4 βελόνες 1 π. (28 φορές), κατό-
πιν θα κλείνετε κάθε δεύτερη βελόνα 1 π.
(5 φορές) και από 1 π. στην αρχή και
στο τέλος κάθε βελόνας (5 φορές). Κλεί-
στε σε μία φορά τους πόντους που έχετε
σε 67 εκατ. γενικό μάκρος.

Πλέξτε και τα κομμάτια του αριστερού
μανικιού αντίκρυστά.

ΡΕΒΕΡ ΔΕΞΙΟΥ ΜΑΝΙΚΙΟΥ

Βάλετε 40 π. Πλέξτε ίσια 20 εκατ. Θα
τελειώσετε με δύο μύτες έχοντας διπλές
κουμπότρυπες. Μετά τα 20 εκατ. θα πλέ-

ξετε κατά τον εξής τρόπο, για να σχη-
ματίσετε τις μύτες και τις κουμπότρυπες:
Πλέξτε 11 π. Αφήστε τους υπόλοιπους
να περιμένουν. Τους 11 π. θα τους πλέ-
ξετε 6 βελόνες, κόψετε το μαλλί. Πάρτε
από τους πόντους που έχετε και περιμέ-
νουν 18 π., πλέξτε τους 6 βελόνες, κόψε-
τε το μαλλί. Πλέξτε και τους υπόλοιπους
πόντους 6 βελόνες. Βάλετε όλους τους
πόντους στην ίδια βελόνα και πλέξτε 6
βελόνες με όλους τους πόντους. Στη δε-
ξιά μεριά κλείστε 2 π. για τη ραφή. Κα-
τόπιν πλέξτε 18 π., τους υπόλοιπους πε-
ράσατέ τους σε μία παραμάνα και αφή-
σατέ τους να περιμένουν. Συνεχίστε να
πλέκετε τους 18 π. κατά τον εξής τρόπο:
Θα κλείνετε στην αρχή κάθε βελόνας 1 π.
μέχρις ότου τελειώσουν όλοι οι πόντοι.
Πλέξτε κατά τον ίδιο τρόπο και τους 20
πόντους που έχετε και περιμένουν. Αρχί-
στε το πλέξιμό σας από την ανάποδη με-
ριά του πλεκτού σας, για να μπορέσετε
να κλείσετε τους 2 π. της ραφής. Πλέξτε
και τ' αριστερό ρεβέρ αντίκρυστό.

ΓΙΑΚΑΣ

Βάλετε 30 π. Πλέξτε ίσια 35 εκατ.
Κατόπιν δημιουργήστε μία διπλή κουμ-
πότρυπα κατά τον εξής τρόπο: Πλέξτε
8 π. (τους υπόλοιπους αφήσατέ τους να
περιμένουν) 6 βελόνες, κόψετε το μαλλί.
Πάρτε 14 π. από αυτούς που έχετε και
περιμένουν, πλέξτε 6 βελόνες και κόψετε
το μαλλί. Πλέξτε και τους υπόλοιπους
8 π. 6 βελόνες. Κατόπιν πλέξτε 4 βελό-

(Συνέχεια στη σελίδα 65)

10 ΑΝΑΦΙΩΤΙΚΟ ΚΕΝΤΗΜΑ

Σχετικό άρθρο στη σελίδα 31

ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΟΥ ΕΛΥΤΟΥ ΣΑΣ...

Το πολύκροτο βιβλίο του διασήμου Αμερικανού Γυναικολόγου ΜΑΡΙΟ ΚΑ-
ΣΤΑΛΛΟ και της συνεργάτιδος του μαίας ΣΕΣΙΛΙΑ ΣΟΥΛΤΣ, πού έσημείωσε
καταπληκτική έπιτυχία παντού όπου έκυκλοφόρησε σε εκατομμύρια αντίτυπων

160N

Διόλου δεν επηρεάζονται προκαταβολι-
κά τα αισθήματά της από τη χαρά που θα
νοιώση. Είναι δυστυχισμένη που φαίνεται
έτσι και αυτό τα λέει όλα! Το ίδιο και
η έγκυος γυναίκα, που βλέπει να χάνει
τις πολυτέλειές της — άρρωματα, πάρτυ,
τουαλέτες — και βλέπει να τις αντικαθι-
στούν τα μαρμαριδιά, οι λογαριασμοί του
γιατρού, οι έτοιμασίες για την εγκατάστα-
ση του παιδιού, μπορεί και αυτή να ανα-
στατώσει συναισθηματικά κι' άς θέλει πρα-
γματικά το μωρό.

Μερικές γυναίκες παίρνουν όλα τα βάρη
της ζωής με κέφι και προσαρμόζονται με
χαρά στην αλλαγή των συνθηκών. Άλλες δ-
μως, συνηθισμένες να τα βρίσκουν όλα βο-
λικά και έτοιμα, στενοχωριούνται και γκρι-
νιάζουν όταν είναι αναγκασμένες ν' αναλά-
βουν όποιαδήποτε όριμη ευθύνη.

Η χαρούμενη δάσκει έχει μεγάλη σημα-
σία στη διάρκεια της έγκυμοσύνης. Άνε-
ξάρτητα από την άποψη της ψυχικής υγιεί-
ας, είναι μια ιδιότητα που ευνοεί την καλή
χώνευση και τη γενική ευεξία του οργανι-
σμού. Είναι μεγάλο εύρημα που το χα-
ρακτηριστικό αυτό μπορούμε να το απο-
κτήσουμε όταν δεν είναι έμφυτο. Η γυναί-
κα που θ' έλ'ει να χαρή την έγκυμοσύ-
νη της, που είναι πρόθυμη να κρατά ύ-
ψωμένο το ήθικό του σιζύγου της, μπορεί
με την αυτοπειθαρχία και την έπιμονή, να
καταρθώσει να γίνη χαρούμενη. Δε θα πε-
ράσει καιρός και θα δρή πως η συνήθεια
της και έγινε μόνιμη.

Όσα κι' αν πούμε είναι λίγα για να
τονίσουμε τη σημασία της καλής περιβάλ-
ψας και υγιεινής πριν από τον τοκετό. Πη-
γαίνετε όποια μέρα θέλετε στο σαλόνι έ-
νός μαιευτήρος και παρατηρήσετε τις τυ-
πικές γυναίκες που κάθονται περιμένοντας
για μια έπίσκεψη πριν από τον τοκετό.
Χωρίς να υπερεκτιμά τις επαγγελματικές
του ικανότητες ο γιατρός μπορεί να σας
πη ότι πολλές από τις γυναίκες που θα έ-
ξετάσει θα υπέφεραν στον τοκετό αν δεν
είχαν την ευσυνείδητη ιατρική παρακολού-
θησή του. Συχνά, οι έπιπλοκές στην έγκυ-
μοσύνη αποφεύγονται με την γρήγορη και
ώλοκληρωμένη θεραπεία. Δεν υπάρχει μορ-
φή ιατρικής παρακολούθησης που ν' απο-
βίδη τόσο πλούσιους καρπούς, όσο η ια-
τρική παρακολούθησις της έγκυου.

Ας παρακολουθήσουμε εδώ την παρακο-
λούθησι αυτή της κ. Α. από το γιατρό της.
Η κ. Α. φέρει το πρώτο της παιδί. Λάμ-
πει από υγεία. Το πρόσωπό της φωτίζεται
από το έσωτερικό φως. Ο ποιητής θ'
απόδωξη το φως αυτό στην ψυχική χαρά
της μελλοντικής μητρότητας. Ο γιατρός
που είναι, το αποδίδει στην υπερικανοποι-
ητική διάταξη της έγκυμοσύνης, που συμπε-
ριλαμβάνει πολύ γάλα, πολύ νερό, πολλή
ανάπαυση και πολλών ωρών ζωή στο ύ-
παιθρό με μέτρια άσκηση. «Ποτέ δεν αϊ-
σθανόμουν καλύτερα στη ζωή μου!» άπαν-
τά η γυναίκα αυτή στις τυπικές έρωτήσεις
του γιατρού. Και η όψη της δείχνει πως τα
πιστεύει.

Η κ. Β. είναι μια νέα με ήρωικές διαστά-
σεις. Φαίνεται σήμερα κάπως ανήσυχη,
γιατί φοβάται πως ο γιατρός θα την μα-
λώσει για τις διαιτολογικές της αδιακρι-
σίες. Είναι πέντε μηνών έγκυος και έχει
πάρει κιόλας το βάρος που πρέπει να έχη
στον ένατο μήνα της έγκυμοσύνης. Η δυ-

σκολία της είναι η άπεριόριστη όρεξί της.
Μ' όλο που ο γιατρός της τονίζει πόση
ανάγκη είναι και για τα δικά της δόντια
και κόκκαλα και για το παιδί της να
τρώη τροφές πλούσιες σε ασβέστιο, φώσφο-
ρο, βιταμίνες και σίδηρο, αυτή γεμίζει το
στομάχι της με γλυκά, με άμυλόψη και με
μπύρα. Σ' όλα τα άλλα ζητήματα φέρ-
νεται μια χαρά. Στο ζήτημα όμως της δι-
αιτας, είναι το ύπ' αριθ. 1 ανώμαλο παι-
δί του μαιευτήρος. «Ετσι αυτός είναι ύπο-
χρωμένος να φέρεται λίγο αυστηρά σ' α-
υτή τη γυναίκα, τόσο για την μεγαλύτερη
ασφάλεια του παιδιού όσο και τη δική της
στον τοκετό. Γιατί όταν η έγκυος παχύνει
πολύ και απότομα, τότε το πάχος αυτό
μπορεί να φέρη πενιπλοκές στον τοκετό.

Η ύπ' αριθ. 3 έγκυος θ' αποκτήσει το
παιδί της με καισαρική τομή. Όταν βλέ-
πετε την κυρία Χ, δεν μπορείτε να ξέρετε
πως έσπασε ένα κόκκαλο της λεκάνης της
όταν έπεσε κάποτε μικρή από το άλογο.

Ο γιατρός πήρε έγκαιρως, στην αρχή της
έγκυμοσύνης, τα μέτρα της λεκάνης της.
Η μέτρηση απέδειξε ότι η βλαμμένη λεκά-
νη δεν έπιτρέπει όμαλό τοκετό. «Ετσι δ-
ν θα φθάσει η κατάλληλη ώρα, ο γιατρός θα
λάβη καισαρική τομή. Η κ. Χ παίρνει φι-
λοσοφικά την έτυμγορία του γιατρού. Θα
προτιμούσε φυσικά ένα φυσιολογικό τοκε-
τό, με τους πόνους της γέννας και όλα
τα άλλα, αφού μάλιστα η χειρουργική έ-
πέμβασις θα την κρατήσει στην κλινική με-
ρικές ημέρες περισσότερες από τον τό-
λογικό τοκετό. Παραδέχεται ωστόσο το
γεγονός πως θα τα βγάλει πέρα στη γέν-
να, και πως το παιδί, αποφεύγοντας το
συνθιμένο δρόμο που κάνουν τα βρέφη
μέσα από τον κόλπο, έχει την τύχη να γεν-
νηθ' με σιγουριά και ασφάλεια. Στην πε-
ρίπτωσι της δεν υπάρχει άλλος τρόπος
απ' αυτόν.

Η ύπ' αριθ. 4 έγκυος μας ήρθε στο
γιατρό της έπειδη, έπειτα από πέντε χρό-
νια γάμου χωρίς το ποθητό παιδί, κατά-
λαβε πως η Φύσι χρειάζεταν κάποιο τονω-
τικό. Το τονωτικό αυτό ήταν τόσο αποτε-
λεσματικό, ώστε τρεις μήνες έπειτα από
τη θεραπεία που έκανε για στείρωση, η κυ-
ρία πήγε στο γιατρό της για να παρακο-
λούησι την έγκυμοσύνη της. Στο δεύτερο
μήνα της έγκυμοσύνης, η κ. Δ. παρουσία-
σε συμπτώματα πιθανής απόβολης, όυραι-
κά πόνους στην πλάτη, κράμπες στο ύπο-
μια, πόνους στην πλάτη, κράμπες στο ύπο-
μια. Η άμεση φροντίδα του γιατρού
και μια μακρόχρονη παραμονή στο κρεβά-
τι, επέτρεψαν στη γυναίκα αυτή να κρατή-
ση το μωρό της. Σήμερα, ήρθε στο γιατρό
της για την τελευταία εξέτασι. Το μωρό
κλωτσάει μέσα της σά να χορεύη από τη
χαρά του που κόστισε τόσο λεπτά στούς
γονείς του, πιδ πολλά κι' απ' όσα χρειά-
ζονται για ν' αγοράσθ' ένα ηλεκτρικό ψυ-
γείο!

Η έπομένη γυναίκα, η κ. Ε., είναι το
καμάρι του γιατρού της. Το γαλήνιο και
ξένοιαστο ύφος της είναι από τα πιδ ίκα-
νοποιητικά, καθώς περιμένει τη σειρά της
για την τελευταία εξέταση πριν από τη
γέννα. Η κ. Ε., υπέφερε στην αρχή της
έγκυμοσύνης της. Είχε στενοχωρηθ' που
άρχισε να «χαλάει». Όπως έπρε άργότερα
στο γιατρό της, η καινούργια σιλουέτα,
που έβλεπε στον καθρέφτη της την έκανε
να μη θέλ'ει να την ιδ'η άνθρωπος όρότου
γεννήσι. «Ετσι όπως απέφυγε τις φίλες
της, κι' έμενε αδιάκοπα όλομόναχη μέσα
στο σπίτι, τραγώγαν όλη μέρα από τη
φούδρα της και την έπιασε άπελπισία. Και
το χειρότερο απ' όλα τη βάραινε σάν έφι-

άλτης, ο φόβος μ'ην πάθ'η αυτή ή το παιδί
της. Την είκοσι συμπλήρωσαν οι οικονομι-
κές στενοχώριες και το αίσθημα της άνε-
παρκείας μπροστά στην εύθυνη της μητρό-
τητας. Δεν πρέπει λοιπόν ν' απορούμε που
μια τέτοια μελαγχολία γέμισε την κ. Ε.
με μαύρες σκέψεις και φόβους! Εύτυχως,
είχε παντρευθ' πρακτικόν και λογικόν άν-
δρα. Μ' όλο που κανείς από τους δύο συ-
ζυγους δεν είχε άκουσει ποτέ για ιατρική
παρακολούθησι της έγκυου, κατάλαβε πως
η γυναίκα του χρειαζόταν βοήθεια και έτσι
την έπεισε να πάη στο γιατρό. Το έργο
του γιατρού ήταν πολύπλοκο. Χρειάσθηκε
ένα αὐτί που να την άκούη με συμπάθεια,
μια γενική εξέτασι, μια αδιάκοπη διαβε-
βαίωσι πως η έγκυος δεν έχει να πάθ'η τί-
ποτα ούτε αυτή ούτε το παιδί της καθώς
και κάποιο πείραγμα πότε-πότε, και νά!
Η έγκυος έμαθε πάλι να χαμογελά. Όσοπου
να φθάση ή ώρα της γέννας, η χαρούμενη
διάθεσι της κ. Ε. ήταν από τις πιδ χαρα-
κτηριστικές.

Όσο πλησιάζει η μέρα του τοκετού, τό-
σο η μέλλουσα μητέρα περιμένει να την
πιάσουν οι πόνοι με ανάμικτα συναισθή-
ματα. Είναι κουρασμένη τόσο πολύ από
την προσμονή! Κουβαλάει το μικρό της
μέσα στην κοιλιά ενώ λαχταράει τόσο πολ-
ύ να το σφιξη στην άγκαλιά της. Βαρέθη-
κε τη ζώνη της που δεν μπορεί να τευωθή
περισσότερο. Βαρέθηκε να παίρν'η όλοένα
ασβέστιο και νά φορή παπούτσια με χα-
μηλά τακούνια! «Αν είναι η πρώτη της
έγκυμοσύνη, την κρατά περιέργεια για τη
γέννα. Να είναι άρα γε οι πόνοι τόσο ά-
σχημοι όσο λένε μερικές; Πότε θα τελειώ-
σουν τάχα οι φασαρίες της γέννας για να
στολθούν τα άγγελτριά;

Κι' έπειτα, μια μέρα, αρχίζουν οι κρά-
μπες. Μπορεί να την ευνησουν τα χαρά-
ματα, όπως συμβαίνει συχνά ή ν' αρχίσουν
όποιαδήποτε ώρα του είκοσιτεταώρου.
Στην αρχή είναι απλές σουβλιές, που θυ-
μίζουν τις κράμπες των έμμηνων. Η έπί-
τοκη περιμένει σχεδόν χωρίς άνάσα με τα
μάτια στο ρολόι, να ιδ'η αν και πότε θα
της ξανάρθ' πόνους. Φοβάται ποιος πόνος
θα είναι τάχα ο τελευταίος, φοβάται μή-
πως δεν πρόκειται για πόνους της γέννας.
Μά όχι! Φαίνεται, πως ήρθε πραγματικά
η ώρα. Οι πόνοι είναι κανονικοί, και ρυθμι-
κοί, έρχονται κάθε μισή ώρα. Ίσως λίγο
αίμα—τά σημάδια—συννοεί τους πρώ-
τους πόνους. «Αν συμβαίνει αυτό, τότε η
μέλλουσα μητέρα δεν πρέπει ν' άμφισβή-
λει καθόλου, όπως και ο μέλλων πατέρας ότι
σε λίγο θα γεννηθ' το παιδί. Ο γιατρός
έχει εξηγήσει στην έγκυο, πως το σακκού-
λι με το άμνιωτικό υγρό—τα νερά—που
υπεσθίριζε όλους αυτούς τους μήνες, το
βρέφος, σπάζει στην ώρα της γέννας στην
αρχή ή και αργότερα. Έτσι, αν μαζί με
τους πρώτους πόνους παρουσιασθ' εφαι-
νικά τρέξιμο νεράν από τον κόλπο, δεν πρέ-
πει ν' απορήσετε.

—Τρέχα!— διαζεί τον άνδρα της. Τα
νερά σπάζανε! Τρέχα και τηλεφώνησε στο
γιατρό!

Ήρθε ή ώρα να σκεφθ' ο άνδρας τόσα
πράγματα: ένα ταξί, τη βαλίτσα που εί-
ναι έτοιμη εδώ και τόσες ημέρες, ίσως έ-
να σημείωμα στο γαλατά, ή μερικές άλλες
λεπτομέρειες πριν πάνε στην κλινική. Α-
ληθινά! Ο' αποκτήσουν παιδί!

Οι γεμάτοι, οι πραγματικοί πόνοι της
γέννας δεν μοιάζουν καθόλου με άλλους πόνους.
Συνήθως αρχίζουν όπισθεν στη μέση
και στρέφονται πρὸς τα έμπρὸς ή ένοπί-
ζονται μονάχα έμπρὸς. Ο τυπικός πόνος

της γέννας αρχίζει με πολύ μέτρο τρόπο.
Στην αρχή δεν είναι πολύ δυνατός. Έπει-
τα δυναμώνει ώσπου φθάσει το άνωτατο
σημείο του και έπειτα χαμηλώνει σ' άπόσι-
γα. Όταν ο κάθε πόνος απέχη από τον
άλλον είκοσι λεπτά, τότε διαρκεί μονάχα
λίγα δευτερόλεπτα.

Όταν τα ένδιαμεσα διαστήματα είναι
δεκαπέντε λεπτά, οι κράμπες κρατούν πε-
ρισσότερο και είναι πιδ δυνατές. Όσο γί-
νονται συχνότεροι οι πόνοι, τόσο γίνονται
μακρότεροι και πιδ δυνατοί. Άκριβώς πριν
να γεννηθ' το μωρό, έρχονται κάθε ένα ή
δύο λεπτά και κρατούν από μισό έως ένα
λεπτό ή περισσότερο. Πολύ πριν φθάση ο
αὐτός το σημείο, ή έπίτοκος ανακουφίζεται
από τον βίαιο πόνο με έντετες ή άλλα κα-
ταπραυντικά φάρμακα.

Για να γεννηθ' το πρώτο παιδί οι πό-
νοι κρατούν κατά μέσον όρο δεκαπέντε ή
δεκαέξι ώρες. Έπειτα από τον πρώτο το-
κετό ο μέσος τοκετός κυμαίνεται ανάμεσα
στις έννέα έως δέκα ώρες. Άλλά οι κανό-
νες αυτοί ούτε γενικοί είναι ούτε άπόλυτοι.
Σε μερικές γυναίκες οι πόνοι κρατούν μια,
δυό, τρείς ώρες και πιά! θ'αίγει το νεο-
γέννητο! Άλλες γέννες όμως κρατούν πολ-
ύ περισσότερο.

Η γυναίκα που ζή μέσα στην πόλη, προ-
τιμά ν' αποκτήσ' το παιδί της στο μαιευ-
τήριο ή στην κλινική, ανεξάρτητα αν είναι
πλούσια, φτωχή ή με μέτρια οικονομικά.
Αὐτό είναι εύκολότερο και τα μαιευτήρια
έχουν εξαιρετά έξωτερικά ίατρεία, όπου
παρακολουθούται οι γυναίκες πριν από τη
γέννα ή και μετά, όταν χρειάζεται. Το μαι-
ευτήριο και ή κλινική είναι πάντα προτιμή-
τερα από το σπίτι, όπου ή γέννα απαιτεί
μερικές φορές να μεταφερθούν τα χειρουργι-
κά εργαλεία και τα άποστειρωμένα πα-
κέτα με τις γάδες.

Ενώ είναι προνόμιο να χαρή ή νέα μη-
τέρα τα πλεονεκτήματα της καλής κλινικής
και του μαιευτήριου, είναι καλύτερο να γεν-
νήσ'η στο σπίτι της όταν δεν υπάρχει στο
μέρος όπου βρίσκεται κλινική ή της προκο-
πής. Η καλή κλινική, το καλό μαιευτήριο
είναι περιήφανο για τη χαμηλή θνησιότη-
τα των μητέρων και των βρεφών. Ένα ά-
πὸ τα χειρόριστα χαρακτηριστικά των κλι-
νικών που έγγυώνται για την ασφάλεια της
μητέρας και του παιδιού είναι το άπομο-
νωμένο μαιευτικό τους τμήμα: έχωριστό
χειρουργείο, με έχωριστό προσωπικό και
έργαλεία, έχωριστό θαλάμους λεχωίδων
και έχωριστό θαλάμους για τα βρέφη.

Όταν ή γέννα στην κλινική δεν είναι
δυνατή, τότε μπορεί να γίνη μια χαρά στο
σπίτι, κάτω από την παρακολούθησι του
γιατρού ή της μαίας του ή του φύλακος—
άγγελου, της έπισκεπτριας άδελφής. Οι
έλλείψεις που γίνονται περισσότερο αισθη-
τές όταν ή γέννα γίνεται στο σπίτι είναι
οι έργαστηριακές εύκολιες, τα βοηθή-
ματα σε έκτακτες άνάγκες, όπως το δρυ-
γόνιο, ή μετάνγνισι αίματος, κλπ., καθώς
και ή μη άπαλλαγή από τις ευθύνες του νοι-
κοκυρίου

ΔΗΛΩΣΙΣ

Η άκατάσχετη αύξησης της τιμής
του δημοσιογραφικού χάρτου, η ό-
πλασε τους τελευταίους μήνες προσέ-
μα με μορφήν πραγματικής κρίσεως,
με αποτέλεσμα τον υπερδιπλασια-
σμόν της, έξ' αιτίας της φοβ'ρης έλ-
γειωσις, όπως ήτο έπομένον, να έξο-
δα της έκδόσεως κάθε έντύπου. Το
νι μέτρον τάς ζημίας να καλύψ'η έν τι-
μόν από το άνωτατόν που προκύπτουν
είς την αναπόδραστον άνάγκην να
500 μόνον δ'ι' μάς κατά το μικρόν
τέρον δηλαδή, να σ'οστών εύθυρα-
μίζον έτσι την τιμήν του με έκείνην
των άλλων περιοδικών.

Η σύγχρονη γυναίκα δεν δεινιάζει πιά,
σε γενική κλίμακα, τους δυνατούς πόνους
της γέννας (1).

Με την ευεργετική επίδρασι ενός άνα-
σθητικού, απαλλάσσεται από τους δυνα-
τούς πόνους και ταξιδεύει σε λευκοροδινά
συννεφα, και αυτό δεν είναι καλό μονάχα
γι' αυτήν, αλλά και για τον γιατρό και
τη μαία που την περιποιούνται. Όστόσο,
ή μάνα δεν άπομακρύνεται από την
πραγματικότητα, αλλά μόλις άκούση την
πρώτη κραυγή του παιδιού της άνοίγει τα
μάτια και ρωτά: «Είναι καλό το παιδί μου,
γιατρέ;» Η: «Τι είναι, άγόρι ή κορίτσι;».

Τό άγριο του γέλωτος — κράμα νιτρι-
κού οξειδίου και οξυγόνου — χρησιμοποιεί-
ται συχνά για να διευκολύν'η το τελευταίο
στάδιο του τοκετού. Μερικοί γιατροί χρη-
σιμοποιούν σιθέρα, άλλοι δίνουν έλάχιστο
χλωροφόρμιο. Τα άναίσθητικά αυτά, ενώ
μπορούν να χρησιμοποιηθούν στον πραγμα-
τικό τοκετό, δεν είναι πρακτικά για παρα-
τεταμένη χρ'σι. Τα άναίσθητικά αυτά προ-
καλούν άπώλεια της συνειδήσεως ή έλαττώ-
νουν ή σταματούν έντελώς τις συσπάσεις
της μήτρας που είναι άπαραίτητες για τον
κανονικό τοκετό, όταν δοθούν σε κάπως ι-
σχυρές δόσεις.

Υπάρχουν διάφορες μέθοδοι με τις οποί-
ες ο παρατεταμένος τοκετός — δηλαδή ο
τοκετός των δεκαέξι ώρών που χρειάζεται
κατά μέσον όρο για την γέννησι του πρώ-
του παιδιού — μπορεί να γίνη πιδ ύπο-
φερτός, χωρίς να σταματήσουν οι συσπά-
σεις της μήτρας. Η πιδ πρόσφατη απ' αυ-
τές είναι μια τοπική άναίσθησις που έπι-
ραεί την έπίτοκη από τη μέση και κάτω.
Η άναίσθησις τεύ κόκκυγος, δηλ. της δά-
σεως της σπονδυλικής στήλης, θεωρείται ά-
πό μερικούς γιατρούς ως ή καλύτερη και
ασφαλέστερη μέθοδος για τον άνώδυνο το-
κετό, αλλά μπορεί να χρησιμοποιηθ'η μονά-
χα στις τελευταίες λίγες ώρες του το-
κετού.

Τα δαρβιτουρικά όξέα — έδιπάν, πεν-
τοτάλ κ.λπ. — είναι μεταξεί των φαρ-
μάκων που χρησιμοποιούνται τον τε-
λευταίο καιρό (διά του στόματος, ένδομυ-
κώς, ένδοφλεβίως ή διά του έντέρου) για
να γίνηται ο τοκετός χωρίς πόνους. Ο για-
τρός χρησιμοποιεί έτσι μίαν άποτελεσμα-
τική άναίσθητική μέθοδο, που δεν έλαττώ-
νει τις συσπάσεις της μήτρας.

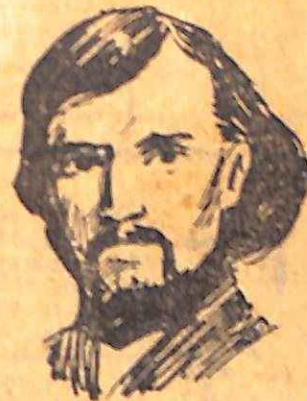
Η αϊδουλίνη είναι ένα πρακτικό εϊσπνευ-
τικό με γρήγορη ένέργεια και καλά άπο-
τελέσματα. Άλλα ή γενική χρ'σις του άε-
ρίου αυτού άπαγορεύεται, έπειδη έχει έ-
ξαιρετικά ίσχυρές έκρηκτικές ιδιότητες.

«Τό μισοκόμισμα», συνδυασμός μορφι-
νης - σκπολαμίνης, δημιουργεί μιά κατά-
στασι ληθμονίας και βυθίζει την έπίτοκη
σε μίαν άχλύ όνείρου, που δεν την διατα-
ράσσει άκόμη και ο ίσχυρότερος πόνος.
Όστόσο, τα άναίσθητικά αυτά που πρώτο-
χρησιμοποιήθηκαν πριν άπό δυό δεκαετίες
σ'ην Αμερική, δεν έχουν την προτιμήσι
στην γιατρον. Σ' όλον τον κόσμο χρησιμο-
ποιούνται ασφαλέστερες και καλύτερες μέ-
θοδες.

Ένα από τα μεγαλύτερα πλεονεκτήμα-
τα που έχει ή ιατρική παρακολούθησις της
έγκυου πριν από τον τοκετό, είναι ότι ο
γιατρός γνωρίζει, πολύ πριν από την ήμε-
ρομηνία της γέννας, αν υπάρχει καμιά δυ-
σκολία ποσού υπή ή έπίτοκη στην αϊθου-
σα του τοκετού. Οι έκπληξεις δεν είναι και
πολύ εύχαιστες στους μαιευτικούς κύ-
κλους. Στους περισσότερους φυσιολογικούς
τοκετούς, το βρέφος θ'αίγει στον κόσμο με
το κεφάλι. Έπειτα θ'αίγει τον κορμό και
το ύπολοιπο σώμα. Όταν άποκοπή ο όμ-
ος φάλιος λώρος (ο λώρος) τότε το βρέφος
γίνεται άνέξοστο—άβρογας. Όλα έ-
γίνονται έκτακτα έκτός από τις φανές του
χουν τελειώσει κέντρινοπόσσωπο άνέξωτο
μικροσκοπικό κέντρινοπόσσωπο άνέξωτο
κου. Κι' άρα, αφού ο πλάκας έπαισε να
λειπώνη ή ύπτα συντομα τον έκβάλλει.
Μερικές φορές στην προσία των έξ-τά-
σεων πιδ από τον τοκετό ο γιατρός έγε

(1) Σ. Μ.— Στην Ελλάδα, ή ευεργετική
αυτή πρόσδος της έπιστήμης δεν εφαρμόζεται
παρά σε έλάχιστες ιδιωτικές μαιευτικές κλι-
νικές. Οι Έλληνες έξοικονομούν να φέρουν
στη ζωή τα παιδιά τους, όπως και οι μητέρες
τους.

ΜΕΓΑΛΟΙ ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΟΙ

Κάρολος Γκουνώ

(1818—1893)

Ο συνθέτης του «Φάουστ» είναι
σχεδόν πενήντα δύο έτών, έρη-
μος και μόνος στην ξενιτιά. Μια
Αγγλίδα άοιδός, ή Γεωργία Ου-
έλντον, τον περιβάλλει μ' ένα ι-
διαίτερο ένδιαφέρον. Η γυναίκα
αυτή έχει μιά άλλόκοτη όμορφοια.
Παιδιαστικό πρόσωπο που τό
πλασιάζουν ξανθές μπούκλες, ά-
ραια μάτια μεγάλα. Τον προσκα-
λεί στο σπίτι της (ζή με τον άντρα
της) στο Τάβιστον Χάους, όπου
έμεινε και ο μεγάλος μυθιστοριο-
γράφος Κάρολος Ντίκενς. Τρία
χρόνια πλείε μέσα σ' ένα πέλαγος
ετυχίας. Βρήκε τη μούσα του.
Της έμπιστεύεται ένα ρόλο σ' ένα
από τα έργα του. Αυτή όμως δεν
είναι άξια να τον έρμηνεύσ'η. Η
Γεωργία δεν άπογοητεύεται; γίνε-
ται ίμπρεσαρίος του, οργανώνει
συναυλίες και κατορθώνει να δάη
τον Γκουνώ να τσακωθεί με όλους
τους έκδότες του. Με λίγα λόγια,
τον έκμεταλλεύεται. Ο Γκουνώ έ-
ξοκολούθει να είναι γοητευμένος
μαζί της και την άποκαλεί άγγελο
του. Η Γεωργία τον δένει μ' όλο
και περισσότερα δεσμά και συμβό-
λαια και ο Γκουνώ δεν μπορεί να
έπιστρέψ'η στη Γαλλία.

Πρέπει να πείσ'η βαρεία έρω-
στος για να κατορθώσει οι οικογε-
νεία του να τον πάρη πίσω. Η
Γεωργία έξωργισμένη οικειοποι-
είται τα χειρόγραφα που έξασσε
στο σπίτι της. Ο μουσικός αναγκά-
ζεται να ξαναγράψ'η από μνήμης
μιά σημαντική παρτιτούρα. Η Γε-
ωργία, βλέποντας ότι τον χάνει ό-
ριστικά, του κάνει άγωγή και κερ-
δίζει τη δίκη.

Πέθανε το 1893 ενώ έβαζε την
τελευταία νότα σ' ένα Ρέκβιεμ.

προσέζει κάποια δυσαναλογία ανάμεσα
στις διαστάσεις της πιέλου και στο μέγε-
θος του παιδιού και κάποιαν ιδιομορφία
στο σχηματισμό της πιέλου. «Αν για έναν
από αυτούς τους λόγους ή για κανέναν άλ-
λο λόγο, ή γέννα είναι άδύνατη από τον
φυσιολογικό δρόμο, μπορεί να χρειασθ'η
καισαρική τομή. Αυτή να γεννήσ'η, ή μη-
τέρα έχειρίζεται. Ο γιατρός κάνει μιά
τομή στην κοιλιά και μίαν άλλη τομή στη
μήτρα της έγκυου, δγάζει έξω το παιδί και
ή υπόθεσις τελειώνει. Θα χρειασθ'η να πα-
ραμείν'η η μητέρα μάλλον περισσότερες ή
μέρες στην κλινική από όσες θα έμενε αν
ο τοκετός της ήταν φυσιολογικός, όχι ό-
μως και τόσο μακροχρόνια, όσο θα ήταν
αν δεν υπήρχαν τα νέα μέσα που διαβέτει
ή χειρουργική.

ΣΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ: Η συνέχεια.

ΤΡΙΑΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΜΟΔΑΣ

Το γαλλικό περιοδικό «Ζαρντέν ντε Μόντ», με την ευκαιρία της τριακοστής επέτειού της έκδοσής του, κάνει μία ανασκόπηση της μόδας των τελευταίων τριάντα ετών και δημοσιεύει φωτογραφίες, άκρως χαρακτηριστικές, για τους σημαντικότερους σταθμούς της μόδας στα ενδιάμεσα χρόνια. Η φωτογραφία που δημοσιεύουμε είναι εξαιρετικώς ενδιαφέρουσα, γιατί δείχνει την απόσταση που χωρίζει τη σημερινή γυναίκα του 1950 — 51 από τη γυναίκα του 1920.

Πόση άνεση και πόση σιγουριά για τον εαυτό της έχει η γυναίκα του 1950, αλλά και πόση φυσιογνωμική θηλυκότητα μαζί; Πόσο χτυποκάρδι δείχνει ή στάσι της γυναίκας του 1920, που καταργεί κάθε λεπτομέρεια που θυμίζει το φύλο της, γιατί τη θεωρεί εμπόδιο στην προσπάθειά της να κατακτήσει έναν απηγορευμένο κόσμο, τον κόσμο της επαγγελματικής και κοινωνικής ελευθερίας.

Όχι μονάχα δεν έχει μέση, αλλά και την εξαφανίζει απίθανα με ένα μακρότατο μπουφάν σουέτερ. Η ίδια πλίσσε φούστα της κρέμεται μακριά ως κάτω, σωστό σουραύλι. Το στήθος δε φαίνεται. Το καπέλλο κρύβει το κεφάλι με τα κομμένα—σαν άνδρας—μαλλιά και το μέτωπο. Και τί χονδρό σέρξ ύφασμα, καλογεριστικό.

Η γυναίκα του 1950 φορεί φουστάνι που δείχνει όλες τις καμπύλες της. Είναι απλή και ταυτοχρόνως έχει μία πολύ μελετημένη κομψότητα. Η γραμμή είναι γενικά ίσια, αλλά δεν εξαφανίζει ούτε τη διαγώνιο, ούτε την καμπύλη από τις λεπτομέρειες. Και όσο για τη στενή φούστα, το σταύρωμα του επάνω φύλλου που κουμπώνει ψηλά με χάρι, επιτρέπει τόσο άνετο βάδισμα...

Από τα 1920 έως τα 1925 η γυναίκα άνηθηκε να εμφανίσει τις καμπύλες του σώματός της. Η κατάκτηση της ισοτήτος με τον άνδρα, ή πάλι της μαζί του, την εμπόδιζε. Στα 1925, το φουστάνι κονταίνει, ή τάγια είναι ακόμη χαμηλή, αλλά εξαφανίστηκαν πια τα μπουφάν που την γράμμεις. Από τα 1928 έως τα 1930 κονταίνει τα φουστάνια της έως τα γόνατα. Γύρω στα 1932 ελευθερώνει και αφήνει γυμνά τα χέρια. Τα ντεκολτέ της είναι τολμηρά αλλά οι ποδόγυροι μακραίνουν. Από τα 1935 και πέρα, η γυναίκα σιλουέτα είναι πιο φυσική, αλλά τα χέρια σκεπασμένα, τα ντεκολτέ περιωρισμένα. Και σε αντίδραση προς το αντιαισθητικό πολύ κοντό φουστάνι, ή φούστα κατέβηκε έως τα μισά της γάμπας. Από κει και πέρα η γυναίκα, ελευθερωμένη από τα συναισθήματα της κατωτερότητας που την έπιεζαν συνολικά, δεν διστάζει να φανή, περισσότερο γυναικεία. Έμαθε να κερδίσει τη ζωή και σε μεγάλο βαθμό την ανεξαρτησία της.

ΑΝΣΑΜΠΛ ΓΙΑ ΚΟΡΙΤΣΑΚΙ 5 — 7 ΕΤΩΝ

Υλικά: 200 γραμμ. ή 65 δραμ. μαλλί ΠΙΓΚΟΥΕΝ— ΑΛΠΕΝ τετράκλωνο: χρώματος Γαζίας και 300 γραμμ. ή 95 δραμ. χρώματος Τουρκουάζ της ίδιας ποιότητας. Βελόνες Νο 2½.

Τρόπος πλεξίματος: Λάστιχο 1+1π = 1π καλή, 1π ανάποδη. Ζέρσευ = 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ανάποδη. Δείγμα: 20π = 6 εκατ: 20 βελόνες = 4½ εκατ.

ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ ΤΟΥ ΠΟΥΛΟΒΕΡ

Βάλετε 101π με μαλλί χρώματος Γαζίας. Την πρώτη βελόνα θα την πλέξετε ανάποδη. Πλέξετε 10 βελόνες λάστιχο 1+1π. Κατόπιν αρχίσετε με ζέρσευ. Τις ρίγες θα τις σχηματίζετε κατά τον εξής τρόπο: Θα πλέκετε 10 βελόνες με το χρώμα του μαλλιού Γαζίας και 2 βελόνες με το Τουρκουάζ μαλλι. Πλέκοντας θα βάλετε από κάθε μεριά 1π κάθε 4 εκατ. (3 φορές). Σε 13 εκατ. μετά το λάστιχο θα κόψετε για τις μασχάλες κατά τον εξής τρόπο. Κάθε δεύτερη βελόνα θα κλείσετε από κάθε μεριά 2π και από 1π (3 φορές). Έξακολουθήστε το πλέξιμό σας ίσια. Σε 18 εκατ. μετά το λάστιχο κόψετε στο μέσον 37π για το ντεκολτέ. Η κάθε μεριά θα πλεχθεί χωριστά. Σε 12 εκατ. της μασχάλης θα κόψετε τους πόντους που έχετε σε 5 φορές για τον ώμο. Πλέξετε και την άλλη μεριά την ίδια.

ΠΛΑΤΗ

Θα πλεχθεί ακριβώς όπως

και το μπροστινό.

Λάστιχο για το ντεκολτέ. Ράψτε τον ένα ώμο και σηκώστε με το Τουρκουάζ μαλλί από 30π στο μπροστινό και το πίσω ντεκολτέ και 46π στο κάθε πλάι. Πλέξετε αυτούς τους πόντους με λάστιχο 1+1π κατά τον εξής τρόπο. Κάθε δεύτερη βελόνα θα κάνετε από ένα στένεμα στις τέσσερις γωνίες του ντεκολτέ. Πλέξετε κατ' αυτόν τον τρόπο 8 βελόνες και κλείσετε τους πόντους όπως τους βρίσκετε δηλ. καλή με καλή, ανάποδη με ανάποδη.

Λάστιχο για τις μασχάλες. Ράψτε και τον άλλο ώμο και σηκώστε σε κάθε μασχάλη με το Τουρκουάζ μαλλί 83π. Πλέξετε 6 βελόνες λάστιχο 1+1π. και κλείστε τους πόντους όπως τους βρίσκετε (όπως κλείσατε τους πόντους του ντεκολτέ).

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Σιδερώστε το πλεκτό σας. Ράψτε τις πλαινές ραφές με το λάστιχο στις μασχάλες.

ΖΑΚΕΤΑΚΙ

Δείξιμο μπροστινό: Τις ρίγες στο ζακετάκι θα τις πλέξετε αντίθετως από το πουλόβερ δηλ. θα πλέκετε 10 βελόνες με το Τουρκουάζ μαλλί και 2 βελόνες με το μαλλί Γαζίας. Βάλετε 48π με το Τουρκουάζ μαλλί. Πλέξετε 5 βελόνες ζέρσευ και μία βελόνα ανάποδη στην καλή μεριά του πλεκτού σας (γύρισμα για το στρίψωμα). Έξακολουθήστε με ζέρ-

σεύ χειρογώντως τις ρίγες. Την ίδια μεριά θα την πλέξετε ίσια, στην άριστερή θα βάλετε 1π κατά τον εξής τρόπο. Σε 9 εκατ. από την βελόνα που έχετε πλέξει από την ανάποδη θα βάλετε κάθε 4 βελόνες 1π (2 φορές). 1π (4 φορές). Κατόπιν στην δεξιά μεριά και σε 19 εκατ. από την βελόνα που έχετε πλέξει από την ανάποδη θα κλείνετε 1π κάθε 5 βελόνες (10 φορές ταυτόχρονα ως στα 13 εκατ. του μανικιού 8' αρχίστε να κλείνετε για τον ώμο από 12π (6 φορές). Στο μπρος μέρος της ζακέτας σηκώστε 100π με Τουρκουάζ μαλλί (στρίψωμα). Πλέξετε την πρώτη βελόνα ανάποδη και κατόπιν πλέξετε ζέρσευ 6 βελόνες και κλείστε τους πόντους. Πλέξετε και τ' άριστερό κουμπί αντίκρυστό.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε 112π με Τουρκουάζ μαλλί. Πλέξετε 5 βελόνες ζέρσευ και μία βελόνα ανάποδη στην καλή μεριά του πλεκτού σας. (γύρισμα για το στρίψωμα). Έξακολουθήστε με ζέρσευ σχηματίζοντας τις ρίγες με το μαλλί Γαζίας. Σε 6 εκατ. από την βελόνα που έχετε πλέξει από την ανάποδη 8' αρχίστε να βάλετε από κάθε μεριά 1π κάθε 4 βελόνες (5 φορές). Κατόπιν κάθε 2 βελόνες από 1π. (5 φορές), 3π., 8π. και κάθε 4 βελόνες από 1π. (3 φορές). Στα 13 εκατ. του μανικιού κλείστε κατά τον ίδιο τρόπο όπως κλείσατε για τον ώμο του μπροστινού, τους ώμους της πλάτης. Σε 28 εκατ. από την βελόνα που έχετε πλέξει από την ανάποδη θα κλείσετε 22π στο μέσον για το ντεκολτέ. Η κάθε μεριά θα πλεχθεί χωριστά συνεχίζοντας να κλείνετε για τον ώμο θα κλείνετε ταυτόχρονα κάθε δεύτερη βελόνα στην μεριά του ντεκολτέ θα κλείνετε 2π (2 φορές) και 1π. Σηκώστε 32π στο ντεκολτέ. Πλέξετε μία βελόνα από την ανάποδη. Κατόπιν πλέξετε ζέρσευ 6 βελόνες και κλείστε τους πόντους.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Σιδερώστε το πλεκτό σας. Ράψτε τις ραφές των ώμων και τις πλαινές ραφές. Γυρίστε το στρίψωμα από κάτω καθώς και στα δύο μπροστινά και του ντεκολτέ της πλάτης. Γυρίστε ένα στρίψωμα έως 1 εκατοστό στο κάθε μανίκι και ράψτε το.

ΟΙ ΚΑΛΟΙ ΤΡΟΠΟΙ

Ένας ηλικιωμένος μπορεί να μιλήσει στον ένικό σ' ένα νέο κάτω των δεκαεξή χρονών, χωρίς όμως να επιτρέπεται το αντίθετο.

Όταν από τον πληθυντικό περνά κανείς στον ένικό, ή αρχή πρέπει να γίνεται από το ηλικιωμένο ή το πιο αξιοσέβαστο πρόσωπο. Πάλιν όμως οφείλει να ρωτήσει τον άλλον μήπως δυσχεραίνεται απ' αυτή την οικειότητα.

Για να μιλήσετε με το «συ» σ' ένα πρόσωπο του αντιθέτου φύλου, πρέπει να ζητήσετε την συγκατάθεσή του συζύγου ή της συζύγου. Είναι ζήτημα λεπτότητας και μία άμελεια μπορεί να προκαλέσει κάποτε συνέπειες και παρεξηγήσεις.

Ο ένικός είναι άριστος μεταξύ συναδέλφων, φίλων, συγγενών και δείχνει το πέρασμα από την απλή γνωριμία στην οικειότητα. Δεν πρέπει όμως ποτέ ν' αποτελεί δικαιολογία για την παραμέληση των στοιχειωδών κανόνων ευγενείας και σεβασμού τόσο στα λόγια όσο και στις χειρονομίες.

Βίωσε των αναγκών σας...

κατασκευάζουν μόνον ηλεκτρικών ελκυστών και δορυφόρων ΜΑΓΕΙΡΕΥΜΑΤΟΣ το οποίο σας προσφέρει με την εγγύησή μας.

ΚΑΜΙΝΕΤΟ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΣ "ΑΚΙΝΑΤΟ".

Ν°115

Από ένα καφέ έως μια δεκάδα γέλι

ΚΑΜΙΝΕΤΟ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΣ "ΠΙΤΣΟΣ".

Ν°9

Παρά ένα καφέ έως 3 δεκάδες γέλι

ΚΑΖΙΕΡΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ.

Ν°110

Από ένα καφέ έως σαράντα θαύματα

ΚΑΖΙΕΡΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ.

Ν°110

Από ένα καφέ έως σαράντα θαύματα

ΚΑΖΙΕΡΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ.

Ν°60

Από σαράντα θαύματα έως 10 άτομα

ΚΑΖΙΕΡΑ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΥ.

Ν°90

Από σαράντα θαύματα έως 10 άτομα και άνω

ΠΙΤΣΟΣ

ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

B'

48

Ἀπαντήσεις

Α.Κ.: Ευχαριστώ για τα καλά σας λόγια. Σᾶς ἀπαντῶ ἰδιαιτέρως.
ΔΕΣΠΟΙΝΑ Μ., Φλώρινα: Σᾶς ἀπαντῶ ἰδιαιτέρως.
ΚΟΥΛΑΝ Κ., Πάτρας: Ζητήσετε

ΤΟΝΥ ΜΠΡΑΤΣΟΥ

ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΤΟΥ ΑΠ. Ν. ΜΑΓΓΑΝΑΡΗ

την ασία της και πήρε τη Σάσα στο
παλάντο του. Και βγήκε δικαιώμενος. 'Α-
σάσα, Πρωτονοταρίου προήχθη σε σολίστ
αί, όταν η Τατιάνα Βαρουχά απέχωρησε
πό τη Λυρική Σκηνή, προκρίθηκε για αν-

οικογένεια και όνειρεύεται κάποιο, όταν ή δουλειά της τής τό επιτρέπει, να φτιάξη δικό της σπίτι. Τό συνεργείο της για τήν πραγματοποίησι αυτού του όνείρου πιστεύει ότι τόν έχει εξασφαλίσει.

ΑΠ. Ν. ΜΑΓΓΑΝΑΡΗΣ

...πλάκες από ελεφαντοκόκκο,
στολισμένες με διαμάντια.
... που θα τους στοιχίσω, έκ-
των άλλων, δέκα ελέφαντες.
... φτώχεια, Θεέ μου!..

ΠΩΣ ΠΙΑΝΟΝΤΑΙ ΟΙ ΠΟΝΤΟΙ ΣΤΑ ΜΑΛΛΙΝΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ

ΤΡΥΠΩΣΕΤΕ την τρύπα γύρω-γύρω πάνω σε χαρτί περιτυλίγματος, διπλωμένο και τοποθετημένο στην ανάποδη του πλεκτού. Οι σειρές του πλεκτού πρέπει να είναι κατακόρυφες. Το πλεκτό δεν πρέπει να είναι ούτε τραηγμένο, ούτε ξεχειλωμένο. Κόβετε πολύ προσεκτικά το χαλασμένο μέρος έτσι, που να σχηματισθεί μια τετράγωνη ή μια ορθογώνια τρύπα (Σχ. Α) από πάνω έως κάτω και περάσετε με τη βελόνα και με μαλλί οριζόντιες κλωστές από τον ένα πόντο στον άλλο. "Αν το πλεκτό είναι πολύ λυωμένο και όχι τρύπιο, μπορείτε να μην το κόψετε, αλλά να κάνετε την εργασία με τον τρόπο που υποδεικνύουμε, και τότε το λυωμένο μέρος θα πέσει στην ανάποδη του μανταρίσματος, ανάμεσα στο μαντάρισμα και το χαρτί. "Αφού περάσετε τις οριζόντιες κλωστές, πόντο-πόντο (Α)

έως κάτω, αρχίζετε να ανεβαίνετε, σχηματίζοντας τις κάθετες σειρές του πλεκτού, μισές και μισές. "Η μισή σειρά γίνεται ανεβαίνοντας (Σχ. Β) και η άλλη μισή κατεβαίνοντας (Σχ. Γ). "Όταν ανεβαίνετε περνάτε τη βελόνα από την κάθε οριζόντια κλωστή προς τα κάτω. "Όταν κατεβαίνετε, περνάτε τη βελόνα προς τα επάνω, έως το τέλος. "Όταν κλείσουν όλοι οι πόντοι, στερεώνετε το μαλλί, ξυλώνετε το χαρτί και σιδερώνετε το πλεκτό από την ανάποδη με υγρό πανί.

"Άλλος τρόπος μανταρίσματος, πολύ πρακτικός για τις κάλτσες, είναι να πιάνονται οι πόντοι ανάμεσα στις οριζόντιες γραμμές, με κασινάκι (Σχ. Δ). Κάνετε μια σειρά κασινάκι από πάνω έως κάτω, έπειτα γυρίζετε την τρύπα ανάποδα και συνεχίζετε έως το τέλος, ώστόσο πιάσετε όλους τους πόντους με τον ίδιο τρόπο.

Το μαντάρισμα των άνω-κάτω πόντων γίνεται ως εξής: Περνάτε τις κλωστές κάθετα και όχι οριζόντια. Τις περνάτε μάλιστα ελαφρά λοξές, περνώντας την κλωστή μια στον ένα επάνω πόντο και μια στον άμέσως επόμενο κάτω (Ε). Περνάτε έπειτα με τη βελόνα το μαλλί, με δυο αλληλοδιαδοχικές κινήσεις, όπως δείχνει το σχήμα Ε και το σχήμα Ζ.

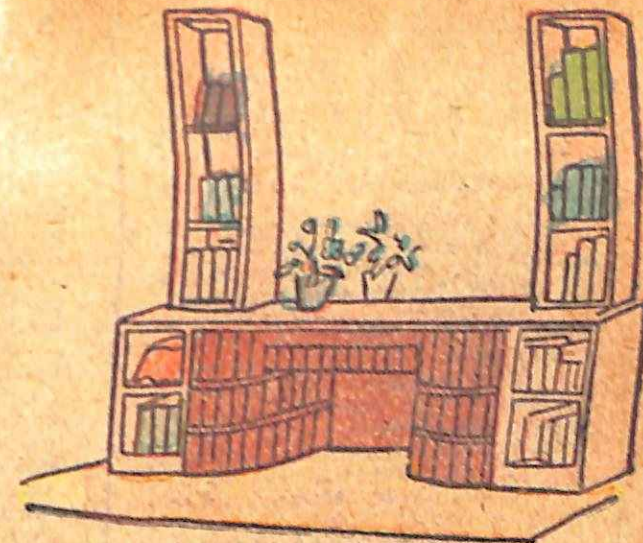
Με τους τρόπους που σας αναφέραμε μπορείτε να διορθώσετε κάθε σχίσμα ή λυώσιμο στα πλεκτά του χεριού.

Πολλές φορές τα μάλλινά σας χαλούν σ' ένα σημείο. Μπορείτε όμως να πιάσετε τους πόντους έτσι ώστε το πλεκτό να μη δείχνει χνός από την επιδιόρθωσή που κάνατε μόνη σας.

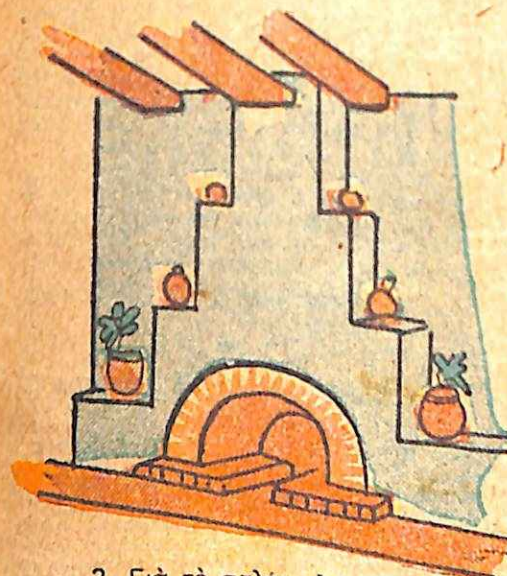
ΤΟ ΤΖΑΚΙ...

Καιρούς και χρόνια το τζάκι στάθηκε η ψυχή του σπιτιού. Γύρω στη θαλπωρή του μαζεύονταν η οικογένεια. "Εκεί έλεγε ή γιαγιά στο έγγονό της το παρυσύ. "Εκεί έδινε η μητέρα στο βρέφος το πλούσιο γάλα της. "Εκεί μάθαινε να λέει τα πρώτα λόγια και να διαβάσει τα πρώτα γράμματα το μικρό παιδί. "Εκεί έπλεκαν τα δειρά τους οι νέοι... Γιατί, λοιπόν, να το απαρνηθούμε τελείως, τώρα που το έχει εκτοπίσει το καλοριφέρ και η ηλεκτρική θερμάστρα; Μπορούμε να του αλλάξουμε την όψη και να το συγχρονίσουμε έτσι, που το σπίτι μας να είναι μοντέρνο και να διατηρή παράλληλα μια ποιητική νότα από την ομορφιά των ημερών που πέρασαν.

Μπορείτε, λοιπόν, και σήμερα να διατηρήσετε την παλιά αυτή νότα, διαρρυθμίζοντας ένα μικρό χώρο του σαλονιού σας ή, έφ' όσον κτίσετε καινούργιο σπίτι, να κάνετε τη σχετική πρόβλεψη. Για να εκπληρωθεί δε το τζάκι και τον προορισμό του, τοποθετήστε στο εσωτερικό του μια ηλεκτρική θερμάστρα.

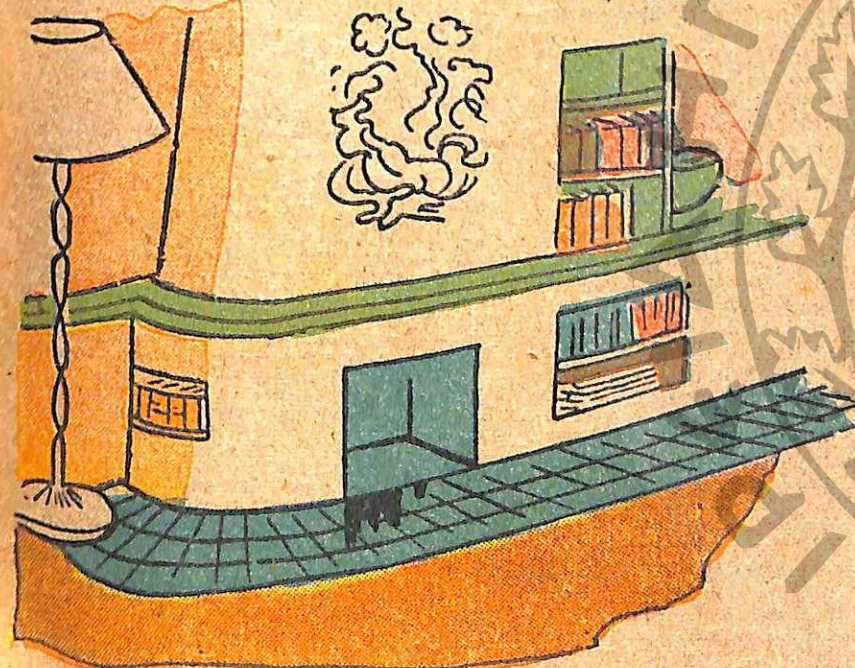

7. Δυο διδύμοι-οθκούλες μπαίνουν δεξιά και αριστερά απ' το τζάκι, που είναι κτισμένο με μαρμάρινα τριγύβλα. Μπορεί να συμπληρωθεί με γλάστρες ή διακόσμηση.

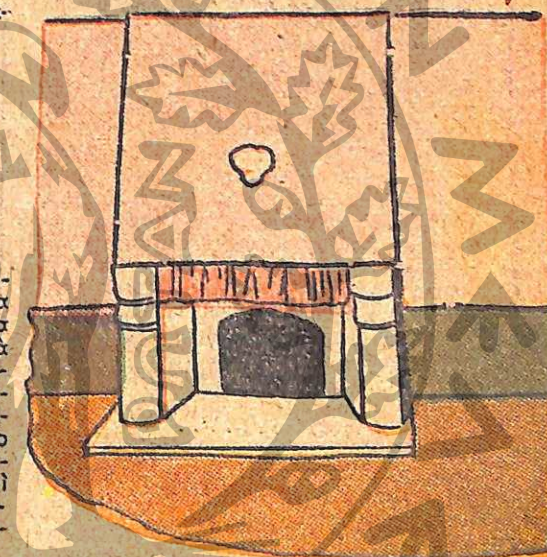

2. Για το σαλόνι ενός εξοχικού σπιτιού, το τζάκι αυτό είναι πολύ νόστιμο. Τα σκαλωτά τοιχάκια του ανεβαίνουν έως την οροφή. Στις γωνίες μπαίνουν γλάστρες με έξω-τικά διακοσμητικά φυτά.

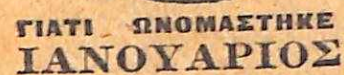
3. Μπορείτε θαυμάσια να ντύσετε το τζάκι σας με πλακάκια, όπως δείχνει το σχήμα μας. Δυο θήκες δεξιά και αριστερά, ντυμένες επίσης με μωσαϊκά, είναι θαυμάσιες για να βάλετε βιβλία. Από πάνω μπορείτε να βάλετε μάρμαρο ή άλλα μωσαϊκά. Ο τοίχος είναι ανάλογα διακοσμημένος με το περιβάλλον.

4. Με μωσαϊκά για τα ίδια μέρη και κόντρα πλακέ για τα καμπύλα, μπορείτε να φτιάξετε αυτό το συμπαθητικότερο τζάκι, σχηματίζοντας έτσι και μια πολύ πρωτότυπη διδύμο-οθκούλα.

5. Με δυο κολωνίσσες που μπορείτε να βρείτε σε παλαιόπωλο και με λίγο τσιμέντο, μπορείτε να διαρρυθμίσετε πολύ ωραία ένα παλιό, χαλασμένο τζάκι, δίνοντάς του σύγχρονη εμφάνιση.

★

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

54

A simple line drawing of a truck, colored brown with two windows and two wheels. It is positioned on the left side of the page.

**ΖΩΓΡΑΦΙΣΕΤΕ
ΤΟΝ ΑΗ-ΒΑΣ-ΛΗ**

ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΣ.....

The illustrations show the following steps:

1. A circular piece of material with a central hole and a horizontal rod passing through it.
2. A cylindrical body with a rod passing through it, and two long, thin arms being attached to the sides.
3. A long, narrow, rectangular piece of material with a central slot and two long, thin arms being attached to the sides.
4. A completed puppet body with a head, torso, and legs, and two long, thin arms being attached to the sides.
5. A completed puppet body with a head, torso, and legs, and two long, thin arms being attached to the sides.
6. A completed puppet body with a head, torso, and legs, and two long, thin arms being attached to the sides.

Ρίξτε μία προσεκτική ματιά
 στο σχήμα που δημοσιεύεται
 εδώ. Πόσους κύβους βλέπετε.
 Πέντε; Έπτά; Ξανακρίψτε
 το. Γυρίστε το ανάποδα, πλά-
 για, όπως μπορείτε και ξανα-
 μετρήστε. Πόσους μετράτε τώ-
 ρα;

ΘΥΕΛΛΑ...

ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

160V

Ενώ γυρίζαν στην έπαυλη, η Καίτη στηρίχτηκε με τόλημη και κυνισμό στο μπράτσο του 'Ανδρέα Γιαννά.

—Θαυμάστε, είπε, πώς μ'ας βοηθούν τα γεγονότα. 'Ο κακομοίρης ο Ρουμπέσης, που ο Θεός ν' αναπαύση την ψυχή του, διευκόλυνε τα πράγματα μόνος του, δηλώνοντας στον συμβολαιογράφο του ότι είχε σκοπό να ταξιδεύση στο εξωτερικό, πράγμα που θα μ'ας βοηθήσει πολύ στο έργο.

—'Αλλά ο πατέρας σου, ο Σπύρος Ζερμπούλης, αγοράζοντας την έπαυλη, συμπλήρωσε, αν μπορώ να το πω, τη βέβαιη έπιτυχία μας!

—'Αρκεί να του στείλης αύριο το πρωί το τηλεγράφημα που θα σου υπαγορεύσω, για να τον κάμω μεσα σε μία ώρα τον καλύτερο βοηθό μας!

—'Ο Μαθιόπουλος θα του δώση απόψε τα κλειδιά της έπαύλεως. Και η έπαυλη θα μείνη κλειστή για όλο το διάστημα που θα είναι απαραίτητο για την έπιτυχία μας, χωρίς να κινήση την ύποψια κανενός!

—'Οα χαρακτηρισμό ως ιδιοτροπία ενός βαθυπλούτου. 'Ος ιδιοτροπία ενός ξένου, που έφυγε στο εξωτερικό για σπουδαίες υποθέσεις του, δεν είναι έτσι Γιαννά.

—'Ο 'Ανδρέας ανατρίχισε και η Καίτη αισθάνθηκε ότι ο γυιός του Ζερμπούλη επαναστάτησε πάλι, αλλά δεν το έδειξε.

Και εξακολούθησε στον ίδιο τόνο: —'Επίσης θα υπαγορεύσης στη μνηστή σου ένα τηλεγράφημα που θα στείλη στη μητέρα της που θα έχη κι' αυτό τ' αποτέλεσμά του. 'Εγώ από την άλλη θ' αφήσω δυο λόγια στον κύριο Φωτιάδη που θα τον παρασύρουν αναγκαστικά μέσα στην τροχιά μας.

—Καταλαβαίνεις τώρα γιατί είναι απαραίτητο νάρθω μαζί σου και η 'Ελλη; Είναι απαραίτητο, μέσα σε είκοσι τέσσερις ώρες να μην υπάρχει κανένας από τους πρωταγωνιστές του δράματος που αρχίζει, στο μέρος αυτό.

—'Η αναχώρησή σου, που θα μοιάζει με φυγή, είναι αρκετή, το καταλαβαίνω, για να έπιστηψη και την αναχώρησή του πατέρα σου... αλλά και η αναχώρησή της μνηστής σου θα κάμη να κάμουν το ίδιο η κυρία Ζαλούχου κι' ο κύριος Φωτιάδης.

—Θαυμάζω, απήντησε ο 'Ανδρέας, την τολμηρή σύλληψη του σχεδίου σας!... 'Ομως, σκεφθήκατε τι έχει να γίνη όταν κάμω την άπερισκεψία να τραβήξω εκεί κάτω τους αντιπάλους μας;

—Πραγματική άπερισκεψία θα ήταν να τους αφήσωμε εδώ, κύριε Γιαννά. 'Εχω προβλέψει και υπολογίσει τα πάντα... 'Εχεις έμπιστοσύνη σε μένα;

—'Αντί άλλης απαντήσεως, ο 'Ανδρέας κείνη κατάλαβε ότι η χειρονομία αυτή ήταν επί τέλους η δριστηκή υπογραφή του σκοτεινού τους σχεδίου...

Οι τρεις συνένοχοι γύρισαν στη σάλα. —'Ε, είπε ο 'Ανδρέας στον Πέτρο, δεν πιστεύω ν' αρχίσης πάλι να τρέμης σαν το ψάρι.

—'Η Καίτη, χωρίς μεγάλη συγκίνηση, μεθοδικά, άδειασε τις τσέπες του δολοφονημένου Ρουμπέση.

Τοποθέτησε με προσοχή μέσα στη βαλίτσα, το πορτοφόλι του, το ρολόι του, την άλυσίδα του, την σιγαροθήκη του κλπ. και γυρίζοντας στον δολοφόνο, είπε με κυνισμό:

—'Οικογενειακά ένθυσια!

—'Υστερα, ένδονατας γερά τα χέρια

τους, οι δύο άνδρες σήκωσαν το πτώμα και βγήκαν στον κήπο.

Και η μακάβρια πορεία συνεχίστηκε άνάμεσα από τις άλκες του πάρκου, υπό το φως του φεγγαριού και το σπινθηροδόλημα των άστρων.

—'Η έρεσση ταφή διήρκεσε μόλις ένα τέταρτο.

—'Ο Πέτρος Ζαλούχος είχε άνασκήσει τα μανίκια του και άνακάτελε το νερό με το φως του φεγγαριού και το σπινθηροδόλημα των άστρων.

—'Ο 'Ανδρέας Γιαννάς έφωδιασμένος μ' ένα μυστήρι, σφράγιζε επάνω στον τάφο τη βαρεία πλάκα από ψαμμόλιθο...

—'Ο 'Ανδρέας Γιαννάς, με τη μεγαλύτερη ψυχραιμία του κόσμου, πήγε να βρή τον σωφέρ που ήταν σταματημένος με το αυτοκίνητο, περισσότερο από μία ώρα τώρα, μπροστά στην έπαυλη, στο δρόμο...

—'Αν είναι και πολύ ένωρίς! μουρμούρισε ο σωφέρ που είχε άπαξεί έναν υπνάκο εκεί που καθόταν.

—'Ο 'Ανδρέας Γιαννάς, με τη μεγαλύτερη ψυχραιμία του κόσμου, πήγε να βρή τον σωφέρ που ήταν σταματημένος με το αυτοκίνητο, περισσότερο από μία ώρα τώρα, μπροστά στην έπαυλη, στο δρόμο...

—'Αν είναι και πολύ ένωρίς! μουρμούρισε ο σωφέρ που είχε άπαξεί έναν υπνάκο εκεί που καθόταν.

—'Ο 'Ανδρέας Γιαννάς, με τη μεγαλύτερη ψυχραιμία του κόσμου, πήγε να βρή τον σωφέρ που ήταν σταματημένος με το αυτοκίνητο, περισσότερο από μία ώρα τώρα, μπροστά στην έπαυλη, στο δρόμο...

—'Αν είναι και πολύ ένωρίς! μουρμούρισε ο σωφέρ που είχε άπαξεί έναν υπνάκο εκεί που καθόταν.

—'Ο 'Ανδρέας Γιαννάς, με τη μεγαλύτερη ψυχραιμία του κόσμου, πήγε να βρή τον σωφέρ που ήταν σταματημένος με το αυτοκίνητο, περισσότερο από μία ώρα τώρα, μπροστά στην έπαυλη, στο δρόμο...

—'Αν είναι και πολύ ένωρίς! μουρμούρισε ο σωφέρ που είχε άπαξεί έναν υπνάκο εκεί που καθόταν.

—'Ο 'Ανδρέας Γιαννάς, με τη μεγαλύτερη ψυχραιμία του κόσμου, πήγε να βρή τον σωφέρ που ήταν σταματημένος με το αυτοκίνητο, περισσότερο από μία ώρα τώρα, μπροστά στην έπαυλη, στο δρόμο...

—'Αν είναι και πολύ ένωρίς! μουρμούρισε ο σωφέρ που είχε άπαξεί έναν υπνάκο εκεί που καθόταν.

—'Ο 'Ανδρέας Γιαννάς, με τη μεγαλύτερη ψυχραιμία του κόσμου, πήγε να βρή τον σωφέρ που ήταν σταματημένος με το αυτοκίνητο, περισσότερο από μία ώρα τώρα, μπροστά στην έπαυλη, στο δρόμο...

—'Αν είναι και πολύ ένωρίς! μουρμούρισε ο σωφέρ που είχε άπαξεί έναν υπνάκο εκεί που καθόταν.

—'Ο 'Ανδρέας Γιαννάς, με τη μεγαλύτερη ψυχραιμία του κόσμου, πήγε να βρή τον σωφέρ που ήταν σταματημένος με το αυτοκίνητο, περισσότερο από μία ώρα τώρα, μπροστά στην έπαυλη, στο δρόμο...

—'Αν είναι και πολύ ένωρίς! μουρμούρισε ο σωφέρ που είχε άπαξεί έναν υπνάκο εκεί που καθόταν.

—'Ο 'Ανδρέας Γιαννάς, με τη μεγαλύτερη ψυχραιμία του κόσμου, πήγε να βρή τον σωφέρ που ήταν σταματημένος με το αυτοκίνητο, περισσότερο από μία ώρα τώρα, μπροστά στην έπαυλη, στο δρόμο...

—'Αν είναι και πολύ ένωρίς! μουρμούρισε ο σωφέρ που είχε άπαξεί έναν υπνάκο εκεί που καθόταν.

—'Ο 'Ανδρέας Γιαννάς, με τη μεγαλύτερη ψυχραιμία του κόσμου, πήγε να βρή τον σωφέρ που ήταν σταματημένος με το αυτοκίνητο, περισσότερο από μία ώρα τώρα, μπροστά στην έπαυλη, στο δρόμο...

—'Αν είναι και πολύ ένωρίς! μουρμούρισε ο σωφέρ που είχε άπαξεί έναν υπνάκο εκεί που καθόταν.

—'Ο 'Ανδρέας Γιαννάς, με τη μεγαλύτερη ψυχραιμία του κόσμου, πήγε να βρή τον σωφέρ που ήταν σταματημένος με το αυτοκίνητο, περισσότερο από μία ώρα τώρα, μπροστά στην έπαυλη, στο δρόμο...

—'Αν είναι και πολύ ένωρίς! μουρμούρισε ο σωφέρ που είχε άπαξεί έναν υπνάκο εκεί που καθόταν.

—'Ο 'Ανδρέας Γιαννάς, με τη μεγαλύτερη ψυχραιμία του κόσμου, πήγε να βρή τον σωφέρ που ήταν σταματημένος με το αυτοκίνητο, περισσότερο από μία ώρα τώρα, μπροστά στην έπαυλη, στο δρόμο...

—'Αν είναι και πολύ ένωρίς! μουρμούρισε ο σωφέρ που είχε άπαξεί έναν υπνάκο εκεί που καθόταν.

της επικίνδυνης έχιδνας με κάνει να υποθέτω ότι δεν πρόκειται μόνον για ένα ταξίδι άναψυχής.

—'Ο Ζερμπούλης χαμογέλασε και ύψωσε τους ώμους του...

—'Είσαι άστέιος άληθινά, άγαπητέ μου!... Καθένας είναι έλευθερος να πηγαίνει όπου θέλει... Μου φαίνεται ότι μάλλον θα έπρεπε να χαρής που ο Ρουμπέσης άπομακρύνθηκε από τα μέρη αυτά, αφού πρώτα έσύ κι' η κυρία Ζαλούχου τον σπρώξατε να το κάμη αυτό...

—'Ακούστε εδώ, είπε ο Τέλης. Καί διάβασε το γραμματάκι της Καίτης:

«'Αγαπητέ μου, Τελάκη, —'Όταν θα διαβάζης αυτές τις γραμμές, ο κύριος Ρουμπέσης που είναι ένας καθώς πρέπει άνθρωπος κι' εγώ, που κατά βάθος παραμένω μία καλή κοπέλλα, θα ταξιδεύω με στη Μεσόγειο να το «Κλειστόπαιρ».

—'Ορίστε που απηλάγης από μία ένοχλητική γυναίκα και είσαι έντελώς έλευθερος τώρα ν' αγωνισθής για να κατακτήσης την καρδιά της δεσποινίδος Ζαλούχου και να νικήσης τον αντίζήλο σου.

—'Θαυμάσιο άγώνισμα, άλήθεια και άξιο να προκαλέση την άμμιλλα δυο τόσο έρωτευμένων ίπποτών!

—'Όταν μ' έδιωξες, Τελάκη μου, που τόσο αγάπησα και τόσο έλάτρευσα, μου είπες ξερά και άπερίσκεπτα: «'Αντίο».

—'Εγώ σου απήντησα πονηρά: «'Ορε-βούρα»...

—'Και μ' αυτή τη λέξη εγώ, που προσεχώς θα γίνω κυρία Ρουμπέση, τελειώνω αυτό το γράμμα, μη έχοντας προς το παρόν τίποτα άλλο να σου πω!

—'Καλή τύχη, Τελάκη καί...ώρεβουρά. Καίτη 'Αναστασιάδου».

Μόλις τελείωσε ο Φωτιάδης την άνάγνωσιν αυτής της αίνιγματικής έπιστολής, κτύπησε ο καμαριέρης την πόρτα, έδωσε στον Ζερμπούλη ένα τηλεγράφημα και άνήγγειλε στον Φωτιάδη ότι τον ζήτουσε μία κυρία.

—'Μία κυρία!...σου είπε το δνομά της; —Κυρία Ζαλούχου... Λέει ότι είναι άπλυστος ανάγκη να σας ιδή άμέσως καθώς και τον κύριο Ζερμπούλη.

—'Πές της ότι την παρακαλώ ν' ανέβη! είπε ο θαμδακέμπορος ενώ άνοιγε το τηλεγράφημα.

—'Εαφικά, πετάχτηκε όρθός, τόσο άπότομα, που η καρέκλα του άναποδογύρισε στο πάτωμα.

Κουνούσε το τηλεγράφημα που του είχε κάμει ο 'Ανδρέας Γιαννάς από τας Πάτρας, προτού έπιβίβασθι στο βατόρι...

Με σφιγμένα δόντια, με μάτια που άστραφταν και μία όψη που είχε γίνει εαφικά κατακίτρινη, ο θαμύπλουτος θαμδακέμπορος φαινόταν να είχε γίνει τελείως έξω φρενών.

—'Μά είναι τρέλλα!... Μά είναι άδύνατον!... 'Απολύγιστε, κύριε Ζερμπούλη!...Μά δεν θέλω, δεν μπορώ να λοξοδρομήσω από το σκληρό γολγοθά που μου χάραξε η μοίρα... Τά συμφέροντά μας, σας το ξαναλέω, είναι στο έξης άδιαχώριστα.

—'Α! μουρμούρισε κιτρινίζοντας ο Ζερμπούλης, γνωρίζατε εκείνου που ήταν μυστικό για όλο τον κόσμο.

—'Δεν ήταν για την καμμένη μου την κόρη.

—'Ο Φωτιάδης, που έμεινε κατάπληκτος απ' αυτή την κεραυνόβολο άποκάλυψη, κιτρίνισε κι' αυτός και σχεδόν κλονίστηκε.

—'Ο 'Ανδρέας Γιαννάς!... 'Ο 'Ανδρέας ήταν γυιός του πολυεκατομμυριούχου Αι-υπτιώτη.

—'Ντράτουμε όμως κι' ο ίδιος για την τα-ραχή του και άνακτώντας άμέσως την ή-ρεμια του, επανέλαβε τη φράση του Σπύ-ρου Ζερμπούλη:

—'Λίγη ψυχραιμία, παρακαλώ!... 'Ας ά-φάσωμε κατά μέρος, σας παρακαλώ το τη-λεγράφημα της δεσποινίδος Ζαλούχου, ό-πως και του 'Ανδρέα Γιαννά... 'Εκείνο που έχει σημασία αυτή τη στιγμή — και που είναι να το ξεχάνατε —είναι η μυστηριώ-δης αναχώρησις του Δημήτρη Ρουμπέση και της έρωμένης του.

—'Ο γυιός σας κύριε Ζερμπούλη, ίσως σας δίνει ραντεβού στο Κάιρο για να σας πώρη τα είκοσι έκατομμύρια αλγυπτιακές λίρες... 'Ισως η κόρη σας, κυρία Ζαλούχου,

—'Αν είναι και πολύ ένωρίς! μουρμούρισε ο σωφέρ που είχε άπαξεί έναν υπνάκο εκεί που καθόταν.

—'Ο 'Ανδρέας Γιαννάς, με τη μεγαλύτερη ψυχραιμία του κόσμου, πήγε να βρή τον σωφέρ που ήταν σταματημένος με το αυτοκίνητο, περισσότερο από μία ώρα τώρα, μπροστά στην έπαυλη, στο δρόμο...

—'Αν είναι και πολύ ένωρίς! μουρμούρισε ο σωφέρ που είχε άπαξεί έναν υπνάκο εκεί που καθόταν.

—'Ο 'Ανδρέας Γιαννάς, με τη μεγαλύτερη ψυχραιμία του κόσμου, πήγε να βρή τον σωφέρ που ήταν σταματημένος με το αυτοκίνητο, περισσότερο από μία ώρα τώρα, μπροστά στην έπαυλη, στο δρόμο...

—'Αν είναι και πολύ ένωρίς! μουρμούρισε ο σωφέρ που είχε άπαξεί έναν υπνάκο εκεί που καθόταν.

—'Ο 'Ανδρέας Γιαννάς, με τη μεγαλύτερη ψυχραιμία του κόσμου, πήγε να βρή τον σωφέρ που ήταν σταματημένος με το αυτοκίνητο, περισσότερο από μία ώρα τώρα, μπροστά στην έπαυλη, στο δρόμο...

—'Αν είναι και πολύ ένωρίς! μουρμούρισε ο σωφέρ που είχε άπαξεί έναν υπνάκο εκεί που καθόταν.

τέ μου... άργότερα όμως... κι' αν με άνα-γκάσουν οι περιστάσεις... Μή με ρωτάς περισσότερο προς το παρόν.

Κι' έσφιξε με τα χέρια του τους κροτά-φους του, επαναλαμβάνοντας μ' ένα ύφος άσηρημένο:

—'Οχι!... 'Οχι!... Είναι άδύνατον...Μου είχε όρκισθ... άλωση... Δεν μπορεί... δεν μπορεί να γυρίση στην Αίγυπτο!...

—'Η πόρτα του δωματίου άνοιξε και η κυ-ρία Ζαλούχου μπήκε άλύγιστη και με δέμ-μα άπλανής σαν μια ύπνοβάτις.

—'Εφερνε στους δυο άναστατωμένους άν-δρες, το καταπληκτικό τηλεγράφημα, που είχε λάβει κι' αυτή με τη σειρά της, από την 'Ελλη και που έλεγε:

«'Συγχωρήσε με για τελευταία φορά, ά-γαπημένη μου και τρυφερή μανούλα. Είμαι άποχρεωμένη πάλι να σε παρακαλώ!... Είμαι άποχρεωμένη ν' ακολουθήσω τη μοί-ρα του 'Ανδρέα... ν' ακολουθήσω τον 'Αν-δρέα στην Αίγυπτο... Μας συνοδεύει ο Πέ-τρος... Σ' ένα μήνα θα είμαι γυναίκα του 'Ανδρέα!... 'Εχε έμπιστοσύνη, μανούλα μου... 'Ελλη».

—'Ο Φωτιάδης τινάχτηκε όταν διάβασε αυ-τό το τηλεγράφημα.

—'Τί σημαίνει αυτή η διαστική άναχώ-ρησις; είπε.

—'Σημαίνει, απήντησε σοβαρά ο Ζερ-μπούλης, ότι σε χρειάζομαι περισσότερο από κάθε άλλη φορά, κύριε Φωτιάδη.

—'Σκέφθηκε για μία στιγμή και ύστερα πρόσθεσε:

—'Θά έχωμε μία καθυστέρηση τριών ήμε-ρών, παίρνοντας το προσεχές βατόρι του Λούβλ, που φεύγει από τον Πειραιά.

—'Λίγη ψυχραιμία, παρακαλώ!... Ντρέ-πομαι, άληθινά, που έγώ την έχασα πριν από λίγο, άγαπητέ μου.

—'Η κυρία Ζαλούχου είπε:

—'Θά μου έπιτρέψετε νάρθω κι' εγώ μα-ζί σας, κύριε Ζερμπούλη;

—'Οχι! Δεν θα το έπιτρέψω! Τό παι-χνίδι που πρόκειται να παιχθι εκεί κάτω, έγκυμονει μεγάλους κινδύνους για να συμ-μετάσχη μία γυναίκα άδύνατη σαν και σας...

—'Η σύντομη και ξερή αυτή άρνησις δεν φάνηκε να συνεκίνησε την κυρία Ζαλούχου. Και συνέχισε με ήρεμη έπιμονή που έ-δειχνε την άκλόνητη άπόφασί της:

—'Ναι, θα σας συνοδεύσω κι' εγώ...Τά δικαιώματά μας είναι ίσα, στο παιχνίδι, που πρόκειται να παιχθι.

—'Ισα; Γιατί λέτε ίσα;

—'Γιατί, αν σεις είσθε πατέρας του 'Αν-δρέα, είμαι κι' εγώ μητέρα της 'Ελλης. Τά συμφέροντά μας προς το παρόν είναι ά-διαχώριστα! Θάρω μαζί σας!

—'Τί μπορώ να κάμω σ' ένα παρόμοιο δράμα; Τίποτε! Δεν με υπολογίζετε ούτε θά με υπολογίσετε, κύριε Ζερμπούλη!...Μά δεν θέλω, δεν μπορώ να λοξοδρομήσω από το σκληρό γολγοθά που μου χάραξε η μοίρα... Τά συμφέροντά μας, σας το ξαναλέω, είναι στο έξης άδιαχώριστα.

—'Α! μουρμούρισε κιτρινίζοντας ο Ζερ-μπούλης, γνωρίζατε εκείνου που ήταν μυστικό για όλο τον κόσμο.

—'Δεν ήταν για την καμμένη μου την κόρη.

—'Ο Φωτιάδης, που έμεινε κατάπληκτος απ' αυτή την κεραυνόβολο άποκάλυψη, κιτρίνισε κι' αυτός και σχεδόν κλονίστηκε.

—'Ο 'Ανδρέας Γιαννάς!... 'Ο 'Ανδρέας ήταν γυιός του πολυεκατομμυριούχου Αι-υπτιώτη.

—'Ντράτουμε όμως κι' ο ίδιος για την τα-ραχή του και άνακτώντας άμέσως την ή-ρεμια του, επανέλαβε τη φράση του Σπύ-ρου Ζερμπούλη:

—'Λίγη ψυχραιμία, παρακαλώ!... 'Ας ά-φάσωμε κατά μέρος, σας παρακαλώ το τη-λεγράφημα της δεσποινίδος Ζαλούχου, ό-πως και του 'Ανδρέα Γιαννά... 'Εκείνο που έχει σημασία αυτή τη στιγμή — και που είναι να το ξεχάνατε —είναι η μυστηριώ-δης αναχώρησις του Δημήτρη Ρουμπέση και της έρωμένης του.

—'Ο γυιός σας κύριε Ζερμπούλη, ίσως σας δίνει ραντεβού στο Κάιρο για να σας πώρη τα είκοσι έκατομμύρια αλγυπτιακές λίρες... 'Ισως η κόρη σας, κυρία Ζαλούχου,

—'Αν είναι και πολύ ένωρίς! μουρμούρισε ο σωφέρ που είχε άπαξεί έναν υπνάκο εκεί που καθόταν.

—'Ο 'Ανδρέας Γιαννάς, με τη μεγαλύτερη ψυχραιμία του κόσμου, πήγε να βρή τον σωφέρ που ήταν σταματημένος με το αυτοκίνητο, περισσότερο από μία ώρα τώρα, μπροστά στην έπαυλη, στο δρόμο...

—'Αν είναι και πολύ ένωρίς! μουρμούρισε ο σωφέρ που είχε άπαξεί έναν υπνάκο εκεί που καθόταν.

—'Ο 'Ανδρέας Γιαννάς, με τη μεγαλύτερη ψυχραιμία του κόσμου, πήγε να βρή τον σωφέρ που ήταν σταματημένος με το αυτοκίνητο, περισσότερο από μία ώρα τώρα, μπροστά στην έπαυλη, στο δρόμο...

—'Αν είναι και πολύ ένωρίς! μουρμούρισε ο σωφέρ που είχε άπαξεί έναν υπνάκο εκεί που καθόταν.

άκολούθησε τον άδελφό της για να παν-τρευτή τον 'Ανδρέα Γιαννά...

—'Όμως μή λησμονούμε τουτό. 'Οτι δη-λαδή ο Πέτρος Ζαλούχος κι' ο 'Ανδρέας Γιαννάς έγκατέλειψαν άπότομα την 'Ελλά-δα πρώτα απ' όλα έπειδή έφυγε ο Ρουμπέ-σης και η 'Αναστασιάδου... Πιστεύαμε ότι τους άπομακρύνσαμε από μία περίπτετα, που φοβόμαστε... κι' όμως μ'ας την έφε-ραν...

—'Δεν νομίζετε, κύριε Ζερμπούλη ότι πρέ-πει πριν απ' όλα να εξακριβώσουμε σε τί όφείλεται αυτή η άπρόσπτη εξαφάνισις του Ρουμπέση και της φίλης του;

—'Απολύτως. 'Ετοιμαζόμουν μάλιστα να σου προτείνω, φίλε μου, να πάμε να βρούμε τον Μαθιόπουλο, τον συμβολαιο-γράφο του Ρουμπέση, που ίσως θα είναι σε θέσι να μ'ας πληροφορήση.

—'Πάμε.

—'Σας συνοδεύω κι' εγώ, είπε η κ. Ζα-λούχου, με την παράξενη και μονότονη φω-νή της... 'Όμως έχω την κακή προσέ-τησις ότι ο συμβολαιογράφος του Ρουμπέση, δεν είναι σε θέσι να δώση καμμία άπάντησι στις έρωτήσεις μας.

—'Και δεν μου άπαγορεύετε να σας συ-νοδεύω αυτή τη φορά, κύριε Ζερμπούλη. Και άά ιδίτη ότι όταν θα βρούμε από το συμβολαιογραφείο, θα είμαστε άποχρεωμέ-νοι να συνοδεύωμε στενότερα από κάθε άλ-λη φορά, σεις οι δυο για να ένεργήσετε κι' εγώ για να διαπιστώσω, ίσως, ότι είναι άνώφελες οι ένεργειές σας.

Και έανακατέβασε τ'ον πυκνό δελάκι της στο παραμορφωμένο πρόσωπό της και ά-κολούθησε τους δυο άνδρες σαν αυτόματο.

—'Αφού άκουσε ο συμβολαιογράφος, χω-ρίς να τους διακόψη διόλου, τον θαμύπλου-το άγοραστή του κτήματος και τον φίλο του, Τέλη Φωτιάδη, χαμογέλασε λίγο πο-νυρά.

Χαϊδέψε το πηγούνι του, στερέωσε τα χρυσά του γυαλιά στη μύτη του και έδωξε.

—'Ηταν προφανές ότι η παρουσία της κυρίας Ζαλούχου δεν δυσκόλευε να δώση έξηγησις. Και κατέληξε να το πη κα-θαρά:

—'Μπορώ να μιλήσω με την όμη είλι-κοίניה ενός συμβολαιογράφου, μπροστά στην κυρία Ζαλούχου, που είναι μητέρα πριν απ' όλα και που η είλικρίνεια μου μπορεί να την πηλώση;

—'Μπορείτε χωρίς φόβο, απήντησε η κυρία Ζαλούχου. 'Εχω άρκετη δύναμι ώστε να μπορώ ν' άκούσω κάθε άλήθεια...

—'Ο Μαθιόπουλος υπεκλίθη και γύρισε ύ-στερα προς τον Φωτιάδη:

—'Χμ! Έκαμε βήχονα, με δυσκολεύει άκόμη κάτι... Πρέπει να πω μπροστά σας, κύριε Φωτιάδη, όλα όσα ξέρω;

—'Χωρίς να φοβήθητε διόλου ότι θα φα-νίτε άδιόκριτος... 'Εχετε το λόγο μου.

—'Ε, λοιπόν, συνέχισε ο Μαθιόπουλος, όρίστε πώς έχουν τα πράγματα. Τό ταξί-δι του κυρίου Ρουμπέση, του πελάτου μου, άπεφασίσθη χθές, μπροστά μου. 'Ο κύριος Ρουμπέσης είχε την έμπνευσι αυτή και όχι η δεσποινίς 'Αναστασιάδου, όπως φαίνεται να πιστεύετε.

—'Απορώ, άλλωστε, που σας βλέπω σή-μερα και τους τρεις να φοβάσθε, ενώ σεις πρώτα σπρώξατε τον κύριο Ρουμπέση να άπομακρυνθι από εδώ. Σεις κυρία Ζαλού-χου με τό μυστηριώδες διάβημά σας, κύριε Φωτιάδη με τις πολύ καθαρές προειδοποιή-σεις σας... σεις τέλος, κύριε Ζερμπούλη, με τη βία σας να παραλάβετε γρήγορα τό κτήμα!

—'Σταμάτησε για ένα δευτερόλεπτο.

—'Οι φόβοι σας δεν ήταν διόλου μάται-οι, συνέχισε. 'Υπήρχε κίνδυνος για τον κύ-ριο Ρουμπέση.

Κτύπησε την άκρη του γραφείου του με τον φιλντισιένιο χαρτοκόπτη του και έξα-κολούθησε με τα μάτια χαμηλωμένα:

—'Ξέρω όπως και σεις ότι ο 'Ανδρέας Γιαννάς ονομάζεται 'Ανδρέας Ζερμπούλης στην πραγματικότητα κι' ο κ. Τάκης Δέλ-

Πνευματικές άσκήσεις

1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	Σ	Τ	Ο	Π	Α	Α	Λ	Μ
2	Μ	Ν	Π	Α	Χ	Ν	Η	Σ
3	Α	Ν	Η	Ρ	Ι	Δ	Ρ	Υ
4	Τ	Ι	Ε	Α	Η	Ρ	Ο	

ΣΠΟΡ ΠΟΥΛΟΒΕΡ ΜΕ ΜΑΚΡΥΑ ΜΑΝΙΚΙΑ

ΥΛΙΚΑ: 900 γραμ. ή 290 δράμ. μαλλί ΠΙΓΚΟΥΕΝ—ΣΠΟΡ: τετράκλωνο χρώματος μελανζέ—μπέζ: βελόνες Νο 3½. ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Λάστιχο 1 +1π = 1π καλή, 1 ανάποδη.

ΠΛΕΞΙΣ ΤΥΠΟΥ ΚΟΤΣΙΔΑΣ: 1η βελόνα: 5π ανάποδη, 3π καλή και ούτω καθ' ἑξῆς: 2η βελόνα: θα πλέξετε τους πόντους όπως τους βρίσκετε: 3η βελόνα: 5π ανάποδη, 1π απλεκτό: 2π καλή, βάλετε κλωστή στην βελόνα σας: τώρα περάσετε τον απλεκτό πόντο επάνω από τους τρεις τελευταίους πόντους, δηλ. τους 2π που πλέξατε καλή και αυτούς που προσθέσατε δάζοντας κλωστή στην βελόνα σας. Εξακολουθήστε κατά τον ίδιο τρόπο όλη τη βελόνα. Από την ανάποδη θα πλέξετε τους πόντους όπως τους βρίσκετε. Όλη η πλέξις γίνεται κατά τον ίδιο τρόπο, αρχίζοντας από την πρώτη βελόνα.

ΔΕΙΓΜΑ: 20π = 6½ εκατ. 15 βελόνες = 5 εκατ.

ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Βάλετε 130π. Πλέξετε 11 εκατ. λάστιχο 1+1π. Εξακολουθήστε το πλέξιμό σας με την πλέξι σας, κάνοντας στην πρώτη βελόνα 32 ανοίγματα. Θα βάλετε αυτά τ' ανοίγματα δάζοντας έναν, έναν πόντο σε κανονικές αποστάσεις. Κάθε 5 εκατ. θα βάλετε και από τις δυο μεριές 1π (6 φορές). Σε γενικό μήκος 41 εκατ. πλέξε-

τε τους 3 μεσαίους πόντους λάστιχο 1+1π. Θα εξακολουθήσετε να πλέκετε κάθε δεύτερη βελόνα 3π λάστιχο στην άριστερή μεριά και 3π στην δεξιά, έως ότου πλέξετε όλους τους πόντους με την πλέξι, λάστιχο. Σε γενικό μήκος 42 εκατ. ταυτοχρόνως θα κόψετε για τις μασχάλες κατά τον ἑξῆς τρόπο: Κλείσατε από κάθε μεριά 3π, κατόπιν θα κλείνετε κάθε δεύτερη βελόνα από 2π (4 φορές), 1π (6 φορές). Πλέξετε 5 εκατ. ίσια και βάλετε από κάθε μεριά κάθε 2 εκατ. 1π (3 φορές). Σε γενικό μήκος 58 εκατ. κλείσατε στο μέσον 15π για το ντεκολτέ. Η κάθε μεριά θα πλεχθῇ χωριστά. Εξακολουθήστε να κλείνετε στην μεριά του ντεκολτέ κάθε δεύτερη βελόνα 2π (4 φορές), 1π (3 φορές) και τελειώστε ίσια. Σε 20 εκατ. της μασχάλης κλείσατε τους πόντους που έχετε σε 5 φορές για τον ώμο. Τελειώσατε και την άλλη μεριά κατά τον ίδιο τρόπο.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε 102π. Πλέξετε 11 εκατ. λάστιχο 1+1π. Εξακολουθήστε με την πλέξι σας κάνοντας στην πρώτη βελόνα 10 ανοίγματα. Θα τα βάλετε κατά τον ίδιο τρόπο όπως και στο μπροστινό. Σε γενικό μήκος 43 εκατ. κλείσατε για τις μασχάλες κατά τον ἑξῆς τρόπο: Κλείσατε 3π από κάθε μεριά, κατόπιν κάθε δεύτερη βελόνα θα κλείνετε 2π (2 φορές) και από (Η συνέχεια στη σελίδα 65)

ΜΟΤΙΦ μέ χρωματιστό κέντημα

Το χαρούμενο μοτίφ που δημοσιεύουμε, μπορεί να κεντηθῇ σε πολλά έργochείρα. Μπορεί να γίνησῃ ἐταμίν, ἀλλὰ καὶ σὲ ἀλλης ποιότητος ὑφασμα, λινὸ π. χ. Τὸ μοτίφ θὰ τὸ χρησιμοποήσετε ἀνάλογα μὲ τὸ ἐργόχειρο πὺ σκοπεύετε νὰ κάνετε. Ἄν τὸ λινὸ σας εἶναι ρόζ, τότε τὰ μεγάλα λουλούδια πρέπει νὰ γίνουν κρέμ ἢ λευκά. Ἄν ὅμως τὸ ὑφασμὰ σας εἶναι λευκὸ, τότε θὰ κεντήσετε τὰ λουλούδια μὲ τὸν συνδυασμὸ τῶν χρωμάτων πὺ προτιμάτε. Οἱ καρδιές τους καὶ στὴ μιά καὶ στὴν ἄλλη περίπτωσι γίνονται μὲ κουπαλάκια σὲ γράμμα χρυσῶν ἢ κίτρινον.

Τὰ κλαδιά εἶναι πράσινα καθὼς καὶ τὰ φύλλα, τὰ φαρδύτερα ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἔχουν στὴ μέση καρὲ φλέβες. Ἡ ἐργασία γίνεται μὲ βελονιὰ μωσαϊκό, ὅπως δείχνει τὸ σχετικὸ ὑπόδειγμα στὴ στήλῃ μας. Περιγύρα-

ἔχομε δώσει στὴ μέθοδο κεντημάτων πὺ δημοσιεύσαμε σὲ προηγούμενα φύλλα τοῦ περιοδικοῦ. Γιὰ ὅσες ἀναγνωστές δὲν ἔχουν παρακολουθήσει τὸ περιοδικὸ μας σ' ὅλα του τὰ φύλλα, ἐξηγοῦμε ὅτι τὰ μωσαϊκὰ γίνονται μὲ πολλοὺς τρόπους. Τὸ μωσαϊκὸ πὺ σὰς προτείνουμε σήμερα εἶναι ὁ πλούσιότατο. Γίνεται ἀπὸ τὴ μιά ἄκρη τῆς λεπτομέρειας πὺ θὰ κεντηθῇ ἕως τὴν ἄλλη. Ἡ βελονιὰ γίνεται ἀπὸ τὸ ὕψος στὴ βάση καὶ ἀντιστροφή. Βγάζομε τὴ βελόνα στὴ βάση τῆς λεπτομέρειας καὶ τὴν μπήγομε ἐπάνω, περνώντας ἔτσι μιά κλωστή ἀπὸ κάτω ἕως ἐπάνω. Τὴν κλωστή αὐτὴ τὴν στερεώνομε μὲ πλάγιες ἐλαφρὰ λοξὲς βελονιὲς πὺ βγαίνουν σὲ κανονικὰ διαστήματα πάρα κάτω. Ἡ βελόνα βγαίνει στὰ δεξιά τῆς κλωστῆς καὶ μπηγεται ἀριστερά της, δυὸ κλωστὲς ψηλότερα γιὰ νὰ ξαναβγῇ πάρα κάτω. Οἱ πλάγιες βελονιὲς, πὺ συγκρατοῦν τὴς κάθετες κλωστὲς, ἐναλλάσσονται, σὲ κανονικὲς ἀποστάσεις, δίνοντας τὴν ἐντύπωσι μωσαϊκοῦ.

ΤΟ ΚΙΤΡΙΝΟ ΛΟΥΛΟΥΔΙ

Αισθηματικό μυθιστόρημα της ΜΑΡΓΚΑΡΕΤ ΣΑΝΤΙΣ

Η ΠΟΝΕΜΕΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΝΟΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΕΡΩΤΑ ΠΟΥ ΚΑΤΑΛΗΓΕΙ ΣΤΟ ΜΑΡΤΥΡΙΟ ΤΗΣ ΑΜΦΙΒΟΛΙΑΣ. ΕΝΑ ΕΡΩΤΙΚΟ ΡΟΜΑΝΤΣΟ ΙΔΑΝΙΚΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ ΠΟΥ ΔΙΑΔΡΑΜΑΤΙΖΕΤΑΙ ΣΤΙΣ ΕΞΩΤΙΚΕΣ ΧΩΡΕΣ ΤΗΣ ΜΑΚΡΥΝΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ. ΜΕΣΑ Σ' ΕΝΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΓΕΜΑΤΟ ΜΑΓΕΙΑ.

—ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ—

«Ο Ρομπέρ Λαντώ, μοναχογιός Γάλλου έφοπλιστή στο Χόνγκ — Κόνγκ, και η Γιουέν Σίνγκ, κόρη του πανισχύρου και παμπλουτού Κινέζου μανδρινού Πιάο — Τσιν — Λί, συνδέονται με σφοδρόν έρωτα, ο οποίος παραμένει κρυφός από όλους. Μία μέρα η νέα άποκαλύπτει στον έρωστή της ότι πρόκειται να γίνει μητέρα. Και ο Ρομπέρ, προσηλυμένος, προσπαθεί να βρει ένα τρόπο με τον οποίον να βγει από αυτό το αδιέξοδο.

Ο μανδρινός Λιάο Τσιν Λι σκοτώνει την κόρη του Γιουέν Σίνγκ για τον ένοχο έρωτά της με τον Ρομπέρ Λαντώ.

Εν συνεχεία ο νεαρός Ρομπέρ εξαφανίζεται μυστηριωδώς και όλη η Ευρωπαϊκή παροικία αγωνιά για την τύχη του. Οι έρωτες άποβαίνουν μάταιες. Έκτός αυτού μερικά ανεξήγητα περιστατικά λαμβάνουν χώρα σε βάρος του πατέρα του Ρομπέρ: αδικαιολόγητες απεργίες των Κινέζων φοροεισφορευτών, που ζητούν διαρκώς αύξηση για να φορτώνουν τα πλοία του κ. Λαντώ, μυστηριώδης δούλια ενός από τα πλοία αυτά κλπ.

Ο κ. Λαντώ, ανησυχώντας και για το παιδί του και για τις επιχειρήσεις του, προκαλεί μία συνάντηση στο γραφείο του με τον μανδρινό, τον οποίο θεωρεί ξέρετε το τραγικό τέλος της Γιουέν Σίνγκ. Η συζήτηση των δύο ανδρών παίρνει δραματικό χαρακτήρα. Στο τέλος ο μανδρινός παρακαλεί να ειδοποιήσουν την κυρία Λαντώ να μην μένει στο γραφείο.

6ον

— Αυτός ο καταραμένος Κινέζος...

— Άλλά ο κ. Πιάο τον διέκοψε με ένα σαρκαστικό γέλιο: — Αυτός ο καταραμένος Κινέζος καταλαβαίνει περίφημα Σιντριμμένος ο κ. Λαντώ είπε με ταπεινή φωνή, που ο ύπνός του δεν άκουσε ποτέ στο παρελθόν:

— Παρακαλέστε την κυρία Λαντώ να έλθει εδώ.

Ο Γάλλος είχε νικήσει. Τό καταλάβαινε.

Σε λίγο η πόρτα άνοιξε και η Φλοράνς Λαντώ μπήκε μέσα στο γραφείο.

Ο κ. Πιάο σηκώθηκε και προχώρησε προς το μέρος της. Για μία στιγμή, ερωτηματικό κτύπησε τους δύο άνδρες. Ύστερα προσηλωθηκε στο πρόσωπο του κ. Πιάο. Αυτή τη φορά, τὰ μάτια της Ευρωπαίας έγιναν πιό διαπεραστικά. «Ίσως η γυναίκα και η μητρική της ιδιότητα να αντελήφθησαν την ανωτερότητα του Κινέζου.

— Κυρία Λαντώ, άρχισε με ευγένεια ο κ. Πιάο. Λυπούμαι που αναγκάσθηκα να ζητήσω την παρουσία σας, αλλά πριν εξηγηθώ, έχετε την καλωσύνη να πάρετε αυτό το όπλο; Γέλασε έλαφρά και συνέχισε:

— Βλέπετε, σας το δίδω με την κίνηνη γυρισμένη προς το στήθος μου, υπό τον όρο, όμως, να μη το δώσετε στον άνδρα σας. Γιατί δεν έχω καμμία εμπιστοσύνη στην έντιμότητα του συζύγου σας.

Λέγοντας αυτά, υπεκκλήθη άλλη μία φορά.

Η κυρία Λαντώ, εκπληκτική, πήρε το όπλο και το κράτησε. Δεν ήταν από τις γυναίκες που δείχνουν εξαιρετικό φόβο προς τα πυροβόλα όπλα, αλλά δεν ήταν και από εκείνες που ξέρουν να τα χειρίζονται με επιδεξιότητα.

— Δεν... δεν καταλαβαίνω, είπα γυρίζοντας προς τον άνδρα της. Τι συμβαίνει, Μαρσέλ; Εκείνος έκαμε μία κίνηση γεμάτη κόουρασι:

— Ο κ. Πιάο και εγώ δεν δρεθήκαμε σύμφωνοι σε κάποιο ζήτημα.

— Ω, συγγνώμη, συγγνώμη!... έκαμε ο Κινέζος. Σεις ο ίδιος γελαστήκατε.

Κάθισε κοντά στην κυρία Λαντώ, σε τρόπο ώστε να μη χάνει από τὰ μάτια του τον άνδρα της.

— Ηλθα εδώ, συνέχισε, ύστερα από πρόσκληση του συζύγου σας, για μία υπόθεση μεγάλης σημασίας.

— Η Φλοράνς Λαντώ έσκυψε προς το μέρος του με τὰ χέρια σταυρωμένα στα γόνατά της.

— Ναι, ναι, για τον γιό μου... Έτσι δεν είναι;

— Ναι και όχι. Φυσικά έχω μάθει την εξαφάνιση του γιου σας, κανένας άλλωστε στο Χόνγκ-Κόνγκ δεν άγνοεί το γεγονός αυτό, αλλά υπέθεσα πως ο σύζυγός σας επιθυμούσε να μου ζητήσει να άσκήσω όλη την έπιτροπή μου στους συμπαινώτες μου, για να σας βοηθήσουν στις αναζητήσεις σας...

— Ω!... Άν μπορούσατε...

— Ξέρετε πολύ καλά που βρίσκεται ο Ρομπέρ! φώναξε ο κ. Λαντώ.

— Άλλά ο άνδρας σας δεν με δέχθηκε καθόλου σαν άνθρωπος που ζητεί κάποια χάρη...

— Χάρη!... φώναξε θυμωμένος ο έφοπλιστής. Δεν έχω καμμία χάρη να σας ζητήσω!...

Η γυναίκα του του έριξε ένα βλέμμα επιπληξιακό. Άλλά ο Κινέζος χωρίς να δώσει σημασία στην διακοπή, συνέχισε:

— Στο τέλος έβγαλε ένα περίστροφο και με κράτησε αιχ-

μάλωτο μέσα σ' αυτό το γραφείο.

Ύστερα πλησίασε το κάθισμά του πιό πολύ προς το μέρος της κυρίας Λαντώ και είπε με φωνή που έδειχνε πραγματική συμπάθεια:

— Πόσο νοιώθω την μητρική σας άγνοια, κυρία.

Σταμάτησε λίγο. Η δυστυχισμένη μητέρα τον κύτταξε. Και το βλέμμα της έδειχνε σεβασμό και φιλία. Σε λίγο σηκώθηκε και πήγε προς τον άνδρα της:

— Μαρσέλ!

Ο κ. Λαντώ δεν άπάντησε. Τον άγγιξε στον ώμο:

— Άφησέ με να συνομιλήσω με τον κ. Πιάο, σέ παρακαλώ.

Ένα χαμόγελο, και μία λάμψη θριάμβου πέρασαν από το πρόσωπο του Κινέζου.

— Μαρσέλ, επέμεινε η κυρία Λαντώ. Θέλω να ξαναδρώ το παιδί μας. Άφησέ με να ένεργήσω με τον τρόπο μου.

— Καλά. Θά στείλω την Άκ Βόγκ.

Και ο έφοπλιστής βγήκε έξω, χωρίς να ρίξει ούτε ένα βλέμμα στον κ. Πιάο.

— Ποιά εινε αυτή η Άκ-Βόγκ; ρώτησε ευγενικά ο μανδρινός.

— Η υπηρέτριά μου.

— Η υπηρέτριά σας; Δεν έχω ανάγκη διερμηνέως.

— Σπανίως φεύγει από κοντά μου.

Η Άκ-Βόγκ μπήκε αθόρυβα μέσα στο γραφείο.

— Λοιπόν, κύριε Πιάο, ρώτησε με ζέση η Φλοράνς Λαντώ, θέλετε να μάς βοηθήσετε;

— Ναι, αν μπορώ... Άλλά δεν είμαι βέβαιος ότι θά επιτύχω.

Σταμάτησε, για να κάμει στην κυρία Λαντώ μία κίνηση που έσήμαινε: «Θά της επιτρέψετε να μείνει εδώ».

— Πηγαίνετε κάτω, Άκ-Βόγκ, είπε η κυρία Λαντώ στην Κινέζα, η οποία άπεσώρθη άμέσως.

Η Φλοράνς συνέχισε:

— Ω, κύριε Πιάο, αν μπορούσατε να μάς βοηθήσετε, αν μπορούσατε έστω να μάς δώσετε μία συμβουλή για να επιτύχουμε την έναρξη των ίθαγενών... Θά μπορούσαμε να τους ανταμείψουμε αρκετά καλά.

— Για σας, την μητέρα του, θά κάμω ό,τι μπορώ, είπε ευγενικά ο κ. Πιάο.

Πήρε το καπέλλο του και πήγε προς την πόρτα. Άλλά η Άκ-Βόγκ, που στέκονταν εκεί πιστός φρουρός, δεν παραμέρισε. Η κυρία Λαντώ έκαμε ένα βήμα προς το μέρος του. Ο κ. Πιάο υπεκκλήθη και της είπε:

— Θά χρειασθώ ίσως να έ-

χωμε μία συνάντηση ακόμη.

— Όπως θέλετε.

— Χθες δεχθήκατε την επίσκεψη μίας κυρίας από το σπίτι μου, της κυρίας Σάνγκ, μίας συγγενούς μου, που από την εποχή του θανάτου της γυναίκας μου, πήρε τη θέση της μητέρας, όσο βέβαια, μπορεί να γίνει αυτό, κοντά στην κόρη μου. Η Σάνγκ-Κουνγκ-Γιά υποφέρει από μία μεγάλη ταπείνωση και από μία άδασταχτη μοναξιά.

— Λυπούμαι που δεν ήμουν εδώ...

Και εκείνη λυπήθηκε που δεν σας βρήκε. Μπορώ να ζητήσω την καλωσύνη σας για λογαριασμό της, κυρία Λαντώ;

— Ναι, βέβαια, όσο θέλετε. Άλλά τί μπορώ να κάμω;

— Πολλά. Η γυναίκα αυτή έχει αποβληθεί από την κοινωνία των γυναικών της φυλής μας. Είμαι, κυρία, ίσχυρος στη χώρα μου, αλλά δεν μπορώ να έπηρεάσω ή να μετατρέψω τις γυναίκες προλήψεις. Έπειδή είναι χήρα, θά έπρεπε, σύμφωνα με την πιό ήλιθα συνήθεια της φυλής μας, να ζήση κλεισμένη και φορώντας ένα σκληρό ένδυμα. Είναι καλός άνθρωπος, κυρία Λαντώ, και επιθυμεί να έχη φίλες. Θέλετε να κάμετε μία επίσκεψη στην Σάνγκ-Κουνγκ-Γιά;

— Πολύ ευχαρίστος.

Αυτό θά της άνοιξε πολλές πόρτες, γιατί η σύζυγος του κ. Λαντώ είναι μία μεγάλη κυρία για το Χόνγκ-Κόνγκ. Ούτε σεις, ούτε εγώ μπορούμε να της άνοίξουμε τις κινέζικες πόρτες. Δεν είμαι αρκετά πλούσιος για να αγοράσω την κινέζικη έγκαρδιότητα για λογαριασμό της και αρκετά ίσχυρος για να την κατακτήσω. Άλλά η ζωή της θά είναι λιγότερο μονότονη, αν μωρέσει να άνωταλλάσσει πότε-πότε έπισκέψεις με Γαλλίδες κυρίες.

— Θά είμαι πολύ ευτυχής.

— Σε λίγο ίσως...

— Μα ναι. Φυσικά, αλλά αν δεν άπαλαχλώ από αυτή την φοβερή άγνοια...

— Θά ήταν σκληρό να σας ζητήσω να έλθετε στο Κου-Λουν να πάρετε το ταίί με την Σάνγκ-Κουνγκ-Γιά... Και όμως θά σας το ζητήσω... και προς το συμφέρον σας άλλωστε... Ναι, αν θέλετε να φανήτε τόσο καλή, η Σάνγκ θά γοητευθώ... Θά είσατε η καλεσμένη μου...

— Ηδον σάς έχωμε έπισκεφθή, κύριε Πιάο, είπε η κυρία Λαντώ λίγο θλιμμένη. Συμμάστε, στο σπίτι σας, ή μάλλον στον κήπο σας, είδαμε για τελευταία φορά το παιδί μας. Έκει μάς άφησε για να χαθώ...

— Και εκεί θά άρχισουμε τις έρευνές μας, σεις κι εγώ — η μητέρα του και ένας Κινέζος που θά το θεωρήσει τιμή του να σας έξυπηρετήση. Θά ακολουθήσουμε το νήμα από την τελευταία στιγμή που είδατε το παιδί σας.

— Μα έσεις ξέρετε πως ύστερα αυτό το είδαν στο Χόνγκ-Κόνγκ;

— Ξέρω πως έλέχθη κάτι τέτοιο, άπάντησε πονηρά ο κ. Πιάο. Αυτό μπορεί να μην είναι ακριβές. Θά άρχισουμε από την άρχή. Θά καταλήξουμε να άνακαλύψουμε την αλήθεια. Νομίζω πως αυτό τουλάχιστον μπορώ να σας το ύποσχεθώ.

— Ω. θά βεληθετε! είπε

εκείνη με λυγμό.

— Άσφαλώς.

— Λοιπόν, πότε μπορούμε να... Πότε πρέπει να...

— Πρέπει!... διερμηνεύθηκε ο μανδρινός. Άγαπητή μου κυρία Λαντώ, δεν θά έπέτρεπα στον έαυτό μου να χρησιμοποίηση αυτή τη λέξη, προκειμένου για σας. Σας υπειλομίζω άπλως πως οι περιστάσεις υπό τις οποίες έγινε η έπίσκεψίς μου στο γραφείο του συζύγου σας, καθιστούν το μέρος αυτό πολύ λίγο... κατάλληλο για μία νέα συνάντηση και συνομιλία. Είμαι βέβαιος πως άνταμειβόναστε πόσο μου είναι δύσκολο να ξαναέλθω σ' αυτό το μέρος και να έχασω πράγματα, που δύσκολα ξεκινούνται.

— Δυστυχώς ναι, είπε στενοχωρημένη η κυρία Λαντώ. Ντρέπομαι τόσο πολύ για όσα έγιναν...

— Ευχαριστώ, είπε ο μανδρινός. Θά σας δοθήσω να ξεναγηθώ το παιδί σας. Το όρκίζομαι. Πιστέψτε με...

— Σας πιστεύω.

— Έκείνο μόνο που σας ζητώ είναι να μου ύποσχεθείτε πως ο κ. Λαντώ θά άγνοήσει ότι στην ανεύρεσι του γιου σας βοηθήθηκε από μένα. Το ύποσχεθήτε;

— Εκείνη κίνησε καταφατικά το κεφάλι της.

— Σας ύποσχομαι και εγώ πως δεν θά είμαι δικό μου φταίξιμο αν ο γιός σας δεν σας άποδοθή σέ μερικές ώρες.

— Όστε ξέρετε...

— Δεν ξέρω, άπάντησε ζωηρά ο κ. Πιάο. Θά το άντιληφθήτε ή ήδια στο Κου-Λουν;

— Όστε μπορώ να έλθω; ρώτησε ίκετευτικά η Φλοράνς Λαντώ.

— Άύριο στις τέσσερες, αν θέλετε. Θά είμαι στή διάθεσί σας.

— Άύριο;

— Θέλετε σήμερα;

— Ποιά ώρα, κύριε Πιάο;

— Στις έξ... στις έξ και άισή. Έτσι θά έχω τον άπαιτούμενο καιρό μπροστά μου να κάμω ό,τι μπορώ. Και σεις θά έχετε τον καιρό να έπιστρέψετε στο ξενοδοχείο σας και να ντυθώτε για το φαγητό.

— Μαζί με τον Ρομπέρ;

— Ίσως...

— Ω, κύριε Πιάο, έκαμε η δυστυχισμένη μητέρα, δίνοντας του τὰ δυό της χέρια.

— Εκείνος τὰ πήρε και τὰ έσείξε στα δικά του ύποκλινόμενος.

— Πήτε μου, ίκέτευσε η νέα γυναίκα, ενώ ακόμη ο Κινέζος κρατούσε τὰ χέρια της, πήτε μου, πιστεύετε ότι είναι ακόμη υγιής και ζωντανός;

— Δεν άμφιβάλλω καθόλου, άπάντησε ο μανδρινός. Πρόκειται άπλως να τακτοποιηθή το ζήτημα μ' εκείνους που τον κρατούν.

— Λοιπόν, μου ύποσχεσθε πως άπόψε θά ξαναδώ το παιδί μου;

— Σας το ύποσχομαι.

— Ω!...

Ο Κινέζος υπεκκλήθη βαθύτατα και έφυγε.

Η νέα γυναίκα έπεσε σέ μία πολυθρόνα και άρχισε να κλαίει. Τότε η Άκ-Βόγκ ώρμησε μέσα στο γραφείο και πέφτοντας στα γόνατα της κυρίας της, την ίκέτευσε, άρπάζοντας το φόρεμά της:

— Όχι, όχι, κυρία... Νά μην πάτε!... Νά μην πάτε στο σπίτι του μανδρινού...

Η Φλοράνς Λαντώ έβγαλε από το ξενοδοχείο, χωρίς να άποχαιρέτηση τον άνδρα της. Και εκείνος, φοβερά άπασχολημένος, ούτε καν σκέφθηκε να δυσαρεστηθή από την παρατηρία αυτή. Έμεινε στο γραφείο του ως άργα και όταν τελείωσε, είπε να τηλεφωνήσουν στη γυναίκα του ότι θά έπιστρέψει στο ξενοδοχείο όχι πριν από τὰ μεσάνυχτα.

ΣΤΗΝ ΠΑΓΙΔΑ

Η Φλοράνς Λαντώ ήταν λογική και δίκαιη άπέναντι του υπηρέτικού της προσωπικού. Άλλά δεν ήνείχτο άπειθαρχίες και παρακωξ. Αυτό ίσχυε και για την Άκ-Βόγκ. Έτσι, κατά την διάρκεια της τραγικής αυτής έβδομάδος, την είχε πολύ έμπιστευθή, γιατί καταλάβαινε πως η Άκ-Βόγκ ένοιωσε μία έντονη συμπάθεια, μία άγάπη γι' αυτήν. Άλλά με κανένα τρόπο δεν δέχονταν τις άντιλογίες της. Και όταν η Κινέζα την άπέτρεπε από το να μεταθί στο σπίτι του μανδρινού, εκείνη της έπέβαλε σιωπή. Η Άκ-Βόγκ άντελήφθη ότι ήταν άνώφελο να έπιμείνη. Ύποτάχθηκε, λοιπόν, σιωπηλά στη θέλησι της κυρίας της και περιωρίσθηκε μόνο να ρωτήσει:

— Μπορώ να έλθω μαζί σας, κυρία;

— Όχι, όχι, κυρία... Νά μην πάτε!... Νά μην πάτε στο σπίτι του μανδρινού...

— Όχι, όχι, κυρία... Νά μην πάτε!... Νά μην πάτε στο σπίτι του μανδρινού...

— Όχι, όχι, κυρία... Νά μην πάτε!... Νά μην πάτε στο σπίτι του μανδρινού...

— Όχι, όχι, κυρία... Νά μην πάτε!... Νά μην πάτε στο σπίτι του μανδρινού...

— Όχι, όχι, κυρία... Νά μην πάτε!... Νά μην πάτε στο σπίτι του μανδρινού...

— Όχι, όχι, κυρία... Νά μην πάτε!... Νά μην πάτε στο σπίτι του μανδρινού...

— Όχι, όχι, κυρία... Νά μην πάτε!... Νά μην πάτε στο σπίτι του μανδρινού...

— Όχι, όχι, κυρία... Νά μην πάτε!... Νά μην πάτε στο σπίτι του μανδρινού...

— Όχι, όχι, κυρία... Νά μην πάτε!... Νά μην πάτε στο σπίτι του μανδρινού...

— Όχι, όχι, κυρία... Νά μην πάτε!... Νά μην πάτε στο σπίτι του μανδρινού...

— Όχι, όχι, κυρία... Νά μην πάτε!... Νά μην πάτε στο σπίτι του μανδρινού...

— Όχι, όχι, κυρία... Νά μην πάτε!... Νά μην πάτε στο σπίτι του μανδρινού...

— Όχι, όχι, κυρία... Νά μην πάτε!... Νά μην πάτε στο σπίτι του μανδρινού...

— Όχι, όχι, κυρία... Νά μην πάτε!... Νά μην πάτε στο σπίτι του μανδρινού...

— Όχι, όχι, κυρία... Νά μην πάτε!... Νά μην πάτε στο σπίτι του μανδρινού...

— Όχι, όχι, κυρία... Νά μην πάτε!... Νά μην πάτε στο σπίτι του μανδρινού...

— Όχι, όχι, κυρία... Νά μην πάτε!... Νά μην πάτε στο σπίτι του μανδρινού...

— Όχι, όχι, κυρία... Νά μην πάτε!... Νά μην πάτε στο σπίτι του μανδρινού...

— Όχι, όχι, κυρία... Νά μην πάτε!... Νά μην πάτε στο σπίτι του μανδρινού...

— Όχι, όχι, κυρία... Νά μην πάτε!... Νά μην πάτε στο σπίτι του μανδρινού...

— Όχι, όχι, κυρία... Νά μην πάτε!... Νά μην πάτε στο σπίτι του μανδρινού...

— Όχι, όχι, κυρία... Νά μην πάτε!... Νά μην πάτε στο σπίτι του μανδρινού...

— Όχι, όχι, κυρία... Νά μην πάτε!... Νά μην πάτε στο σπίτι του μανδρινού...

— Όχι, όχι, κυρία... Νά μην πάτε!... Νά μην πάτε στο σπίτι του μανδρινού...

— Όχι, όχι, κυρία... Νά μην πάτε!... Νά μην πάτε στο σπίτι του μανδρινού...

— Όχι, όχι, κυρία... Νά μην πάτε!... Νά μην πάτε στο σπίτι του μανδρινού...

— Όχι, όχι, κυρία... Νά μην πάτε!... Νά μην πάτε στο σπίτι του μανδρινού...

— Όχι, όχι, κυρία... Νά μην πάτε!... Νά μην πάτε στο σπίτι του μανδρινού...

— Όχι, όχι, κυρία... Νά μην πάτε!... Νά μην πάτε στο σπίτι του μανδρινού...

— Φυσικά, άπάντησε η κυρία Λαντώ. Άλλωστε ο κ. Πιάο είπε πως μπορώ να σέ πάρω μαζί μου.

Στις 5 το άπόγευμα οι δυό γυναίκες ξεκινούσαν από το ξενοδοχείο. Πήραν δυό ποτες-ποτες και έφθασαν στη θάλασσα, όπου τις περίμενε ένα μικρό πλοιάριο, για το οποίο είχε φροντίσει η Άκ-Βόγκ. Η πιστή υπηρέτριά είχε φροντίσει ακόμη να άκουσθή από τον βασικό και το σπίτι στο οποίο πήγαιναν...

Στην έπιθυμία της να κάμει δυο το δυνατόν πιό καλή έντύπωση στην Σάνγκ-Κουνγκ-Γιά, για την οποία τόσο ενδιαφέρον έδειχνε ο κ. Πιάο, η Φλοράνς Λαντώ είχε φορέσει άθρονα μπλούζα και μία από τις πιό κομψές της τουαλέτες.

Στο μεταξύ η Σάνγκ-Κουνγκ-Γιά διατελούσε σέ μεγάλη ταραχή. Ποτέ δεν της είχε συμβεί να έπιστρέψη στο σπίτι ύστερα από μία άπουσία της, χωρίς να την ύποδεχθώ η Γιουέν Σίνγκ. Άλλά τώρα η νέα δεν είχε φανή και η θέια της δεν ήξερε τί είχε άπογίνει. Σε όλες της τίς ερωτήσεις οι υπηρέται ταρέμεναν βωβοί.

Άλλά ούτε και την Φου-Λοί μόπορεσε να διή. Και φυσικά δεν τόλμασε να ερωτήσει για καμμία τους τον μανδρινό. Έκείνη την έστειλε να έπισκεφθώ σ' έ-

να μεγάλο ξενοδοχείο μία ξένη κυρία, μία Γαλλίδα, μαζί μ' ένα πανέρι γεμάτο ύπεροχα λουλούδια. Η κυρία όμως δεν δρισκόταν στο ξενοδοχείο της — ίσως ο μανδρινός να το είχε ύπολογίσει και αυτό — και η Σάνγκ-Κουνγκ-Γιά γύρισε στο σπίτι διασπαστικά-διασπαστικά.

Και να ότι το ήδιο αυτό άπόγευμα έπρεπε να ύποδεχθώ αυτήν την ήδια γυναίκα στην είσοδο τού κήπου. Ευτυχώς το πράγμα ήταν πολύ εύκολο τώρα! η Σάνγκ ήταν στο σπίτι της, τριγυρισμένη από τους ύπηρέτες της, και ήξερε πως να φερθή μπροστά σέ μία ξένη. Άλλά περισσότερο σκεπτόταν την Γιουέν-Σίνγκ παρά την ύποδοχή της ξένης.

Στις έξ ακριβώς είδοποιήθηκε ότι η έπίσκεπτρια κατέφθανε και έσπευσε να την ύποδεχθή.

Χαμογελαστή στεκόταν στην πόρτα, όταν η ξένη κατέφθασε. Η Φλοράνς Λαντώ της έδωσε το χέρι, που η Σάνγκ έσφιξε με διάχυσι, το έφερε ύστερα στο μάγουλό της και φιθύρισε κατόπιν άκατανόητες ψιλοφρονήσεις. Ύστερα ώδηγησε την ξένη κυρία ως το διαμέρισμα του κ. Πιάο.

Οι δυό γυναίκες βάδιζαν κρατούμενες άπό το χέρι και η Άκ-Βόγκ τις ακολουθούσε από κοντά.

Όταν έφθασαν μπροστά στην πόρτα, η Σάνγκ-Κουνγκ-Γιά άπέσυρε το χέρι της από το χέρι της κυρίας Λαντώ, έκαμε ένα βήμα προς τα πίσω και γελώντας έκαμε νεύμα στή Γαλλίδα να περάσει πρώτη.

Όταν η πόρτα έκλεισε, η Φλοράνς παρανευέθηκε βλέποντας ότι η Σάνγκ είχε μείνει έξω. Άλλά αυτό δεν την πείραξε. Είχεν έλθει στο σπίτι αυτό για να διή τον μανδρινό και όχι για μία άπλη έπίσκεψη φιλοφροσύνης.

Κράτησε την άναπνοή της. Ο υπηρέτης που την ώδηγούσε, σταμάτησε μπροστά σέ μία άλλη πόρτα. Άσφαλώς ο κ. Πιάο θά έκαμε σέ λίγο την εμφάνισή του.

Ήταν τέσσερις η ώρα όταν ο μανδρινός έφθασε στο σπίτι του, στο Κου-Λουν. Δυό ώρες του έμεναν ακόμη για να προετοιμάσει την τελευταία πράξι της τραγωδίας. Ο λίγος αυτός χρόνος ήταν αρκετός, γιατί στο μυαλό του τὰ είχε όλα έτοιμάσει, ως τις πιό μικρές ακόμη λεπτομέρειες, ενώ ακόμη έρέμβανε μπροστά στο πτώμα της κόρης του. Λίγες στιγμές του ήταν άρκετες για να δώσει διαταγές στον Άκ-Πίνγκ. Ήξερε πως μπορούσε να ύπολογίση στην τυφή ύπακοή των υπηρέτων του.

Άφού λούσθηκε, φόρεσε κινέζικα ρούχα, έφαγε το ρυζί του, είπε λίγα λόγια στον Άκ-Πίνγκ και έστειλε να φωνάξουν την Σάνγκ-Κουνγκ-Γιά, την οποία ενημέρωσε για το ρόλο που θά έπρεπε να παίξη. Ο κ. Πιάο είχε πολύ έκλεπτυσμένα γούστα και ήθελε να τεμαχίσω καλά το θύμα του, για να έτοιμάσει ένα γεύμα ανάξιας θεών. Στον τρομερό βωπό του μίσους του και τίς δικαίος του πικρίας θά έβυσιαζε μία γυναίκα που δεν του είχε κάμει ποτέ τίποτε. Και τη θυσία αυτή ήθελε να την εκτελέσει με μεγάλη έπιμέλεια.

Όταν έδωσε την Σάνγκ, πήγε στο σπουδαστήριο του και

Μ' ένα κουταλάκι FRUCTOSAL® κάθε ώρα!

ΧΥΓΕΙΑ

... επιτυγχάνετε τον ιδεώδη καθαρισμό του οργανισμού σας την φρεσκάδα και την ζωτικότητα σας

fructosal

ΔΡΟΣΙΣΤΙΚΟΝ ΑΒΛΑΒΕΣ

63

ΜΙΛΟΥΝ ΤΑ ΑΣΤΡΑ

και προλέγουν το μέλλον για το διάστημα από 28 Δεβρίου-10 Ιανουαρίου για αυτές που γεννήθηκαν στους παρακάτω αστερισμούς

ΚΡΙΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Μαρτίου). Απ' τη στάση σας εξαρτάται η τύχη της οικογενείας σας. Μην εκνευρίζεστε.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 Μαρτίου-9 Απριλίου). Επωφεληθήτε από αυτό το δεκαήμερο για να ρυθμίσετε οικονομικά ζητήματα που είχαν αφήσει εκκρεμή.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10-19 Απριλίου). Δεν χάθηκαν οι ευκαιρίες. Θα ξαναφτιάξετε πάλι δ' τι χάσατε.

ΤΑΥΡΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20-30 Απριλίου). Θα αφεληθήτε πολύ από τη φίλια ωριμότητα των προσώπων του περιβάλλοντός σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Μαΐου). Θέλετε να ριχθείτε σε μια ερωτική περιπέτεια. Ζυγίστε πρώτα καλά τα αισθήματά σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Μαΐου). Μην υποτιμάτε τόσο πολύ το πρόσωπο που σας εχθρεύεται. Μπορεί να σας βλάψει.

ΔΙΔΥΜΟΙ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Μαΐου). Απρόσμενα γεγονότα θα σας συμβούν αυτό το δεκαήμερο. Μπορεί και ευχάριστα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Ιουνίου). Προσέξτε τον τρόπο που συμπεριφέρεστε στους δικούς σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Ιουνίου). Η τύχη θα σας χαμογελάσει το πρώτο δεκαήμερο του καινούργιου χρόνου.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Ιουνίου-1 Ιουλίου). Προσπαθήστε να δίνετε με άλλο πρίσμα τις έγνοιές σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2-11 Ιουλίου). Μήπως τυχόν δεν τον αγαπάτε και αυτή είναι η αιτία των καυγάδων σας;

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12-22 Ιουλίου). Ο όριζοντας της ζωής σας θα πλατύνει περισσότερο. Βάλτε σ' εφαρμογή όλες τις καλές ιδέες που έχετε.

ΛΕΩΝ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Ιουλίου-1 Αυγούστου). Πρέπει να χρησιμοποιήσετε διπλωματία στη διαχείριση του θέματος που σας απασχολεί.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2-12 Αυγούστου). Έχετε τάση προς την σπατάλη. Θα το μετανιώσετε μια μέρα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13-22 Αυγούστου). Οι γιορτές θα σας δώσουν την ευκαιρία να έλθετε σ' επαφή με καινούργια πρόσωπα.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Αυγούστου-2 Σεπτεμβρίου). Θα αισθανθήτε μεγάλη δραστηριότητα και ευεξία. Μην κατανalίσκετε όμως μεγάλες δυνάμεις.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3-12 Σεπτεμβρίου). Μια καινούργια αγγαρεία; Πιθανόν. Ίσως όμως και η παλιά ν' ανανεωθεί.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13-22 Σεπτεμβρίου). Το πνεύμα της ανεξαρτησίας που σας διακρίνει μπορεί να σας οδηγήσει σε άπειρες κινήσεις.

ΖΥΓΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Σεπτεμβρίου

2 Οκτωβρίου). Μην έχετε μεγάλη εμπιστοσύνη στους ανθρώπους που γνωρίσατε τελευταία.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3-12 Οκτωβρίου). Θα περάσετε μια μικρή αρρώστεια, αλλά κατόπι θα γίνετε πιο γερά.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13-23 Οκτωβρίου). Στην μονοτονία της ζωής σας, ένα χαρούμενο τραγούδι θ' άντηχσει.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (24 Οκτωβρίου-2 Νοεμβρίου). Πρέπει να δουλέψετε πολύ ακόμα για να φέρετε το ποδομένο αποτέλεσμα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3-11 Νοεμβρίου). Την Πρωτοχρονιά θα σας κάνουν ένα δώρο που θα γεμίσει την καρδιά σας χαρά.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12-21 Νοεμβρίου). Μια απ' αυτές τις μέρες θα ξυπνήσετε μελαγχολική. Προσάψιμα ενός δυσχερούς γεγονότος; Μπορεί.

ΤΟΞΟΤΗΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22 Νοεμβρίου-2 Δεκεμβρίου). Ακολουθήτε πολύ καλό δρόμο. Ό,τι και να σας πουν οι άλλοι, εσείς μη τον αλλάξετε.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2-11 Δεκεμβρίου). Αν είναι ανάγκη να κάνετε αυτό το ταξίδι, να πάτε με το τρένο.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12-21 Δεκεμβρίου). Μπορείτε να βασισθήτε πάνω στην βοήθεια των γειτόνων σας.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22 Δεκεμβρίου-1 Ιανουαρίου). Κουρασθήκατε και θα κουρασθήτε πολύ αυτές τις μέρες. Έχετε ανάγκη από ανάπαυση.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2-11 Ιανουαρίου). Ο καινούργιος χρόνος θ' αρχίσει πολύ ευχάριστα αν τον υποδεχθείτε με κόκκινα χρώματα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12-21 Ιανουαρίου). Πρέπει με τον καινούργιο χρόνο να οργανώσετε τη ζωή σας, αλλιώς δεν θα μπορούσατε να γίνετε ποτέ ευτυχισμένη.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-30 Ιανουαρίου). Περιορίστε τα έξοδα αυτές τις μέρες στα απόλυτα αναγκαία. Μην κάνετε σπατάλες.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 Ιανουαρίου-9 Φεβρουαρίου). Δείξτε λιγάκι επιείκεια προς τις αδυναμίες των άλλων. Τίποτα δεν είναι τέλει στη ζωή.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10-19 Φεβρουαρίου). Πρέπει να συνέλθετε πρώτα από το μεθύσι της ετυχίας και κατόπι ν' αποφασίσετε.

ΙΧΘΕΙΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20-29 Φεβρουαρίου). Προσέξτε την υγεία σας. Περνάτε χωρίς να το ξέρετε μια δύσκολη περίοδο.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Μαρτίου). Βάλτε καλά στο μυαλό σας τούτη την παροιμία: «Στην γη μου γνώσι να σ' είχα πρώτα».

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Μαρτίου). Μην διακινδυνεύετε τίποτα σε κανένα τομέα.

ΣΙΒΥΛΛΑ

ΓΚΡΕΚΑ

Ημένετε και βείς, τα δόντια σας με ΚΟΛΥΝΟΣ Δέει ή διάβημος ήθοποιός, ΚΑΡΜΕΝ ΜΙΡΑΝΤΑ

★ Καθαρίζει καλλίτερα ★
★ Προλαμβάνει την κατα- ★
★ στροφή των ★
★ Δροσίζει το στόμα ★

Γεν. Άντ. Δ°οι ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

ΤΑ ΠΛΕΚΤΑ ΜΑΣ

Μπλούζα με σηκωτό γιακά

(Συνέχεια από τη σελίδα 26)

νες, όλους τους πόντους. Θα τελειώσετε με δύο μύτες, όπως και στα ρεβέρ. Θα πλέξετε κατά τον εξής τρόπο: Κλείσετε 1 π. και πλέξετε 14 π. τους υπόλοιπους 15 π. περάστε τους σε μια παραμάνα και αφήστε τους να περιμένουν. Σχηματίστε και τις μύτες του γιακά κατά τον ίδιο τρόπο που τις σχηματίσατε και στα ρεβέρ.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Σιδερώσετε με προσοχή το πλεκτό σας. Ράψτε τις πλαινές ραφές καθώς και τις ραφές των μανικιών έως τα 34 εκατ. (κάτω μέρος). Ράψτε και τις επάνω ραφές των μανικιών στην ίδια ραφή. Στο κάτω μέρος αυτής της ραφής θ' αφήσετε 8 1/2 εκατοστά άραφτο. Τοποθετήστε τα μανίκια στο σφυγμό. Γυρίστε στο κάτω μέρος της μπλούζας το στρίψιμο καθώς και στα δύο μπροστά, προσέχοντας να πέσουν οι κουμπότρυπες καλά. Τις κουμπότρυπες θα τις κάνετε και τις δύο μαζί φεστόνι. Στο κάτω μέρος του μανικιού θα κάνετε μια διαφορά σούρα και κατόπι θα τοποθετήσετε το ρεβέρ, ανοικτό, καλή με καλή. Ράψτε το με μια κανονική ραφή. Ράψτε και τις μύτες της σιδερώσετε τις ραφές ανοικτές. Γυρίστε το ρεβέρ και κάνετε τις κουμπότρυπες φεστόνι. Ράψτε το στην αντίποδη μεριά του μανικιού. Διαλώστε το γιακά καλή με καλή και ράψτε την πλαινή ραφή καθώς και τις μύτες. Γυρίστε τον και κάνετε την κουμπότρυπα φεστόνι. Σιδερώστε τον διπλό, με πολύ βαρύ σίδερο. Στο ντεκολτέ θα σηκώσετε γύρω-γύρω 100 π. Πλέξτε 8 βελόνες ζέρσευ και κλείστε τους πόντους. Τοποθετήστε το γιακά όρθο. Θα τον υπολογίσετε να κουμπώνη στο πίσω μέρος του ντεκολτέ. Θα ράψετε το μισό γιακά, ο άλλος μισός θα μείνει άραφτος. Ίσως χρειαστεί να βάλετε στο άραφτο κομμάτι δυό - τρεις κόπτιτες. Φοδράρετε με την φόδρα τις βάτες και τοποθετήστε τις στους ώμους. Ράψτε τα κουμπιά στα ρεβέρ, στο γιακά, στο μπροστινό.

Σπόρ πουλόβερ με μακριά μανίκια

(Συνέχεια απ' τη σελ. 58)

1π (5 φορές). Έξακολουθήστε έτσι. Σε γενικό μήκος 53 εκατ. πλέξτε όλους τους πόντους λάστιχο 1+1π. Σε 20 εκ. της μασχάλης κλείστε από κάθε μεριά 13π (3 φορές) για τους ώμους. Τους υπόλοιπους πόντους, περάστε τους σε μια παραμάνα και αφήστε τους να περιμένουν.

ΜΑΝΙΚΙ

Αρχίζετε από κάτω. Βάλετε 52π. Πλέξτε 9 εκατ. λάστιχο 1+1π. Έξακολουθήστε με την πλέξι σας κάνοντας 6 ανοίγματα στην πρώτη βελόνα. Κάθε 3 εκατ. περίπου θα βάλετε από κάθε μεριά 1π (15 φορές). Σε γενικό μήκος 52 εκατ. κλείστε από κάθε μεριά 4π. Κατόπι εξακολουθήστε να κλείνετε κάθε δεύτερη βελόνα 2π (2 φορές), 1π (13 φορές), 2π (2 φορές) και από 3π (3 φορές). Τους υπόλοιπους πόντους κλείστε τους σε μια φορά. Πλέξτε και τ' άλλο μανίκι το ίδιο.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Ράψτε τις ραφές των ώμων. Περάστε στην βελόνα τους πόντους που έχετε και περιμένουν και σηκώστε ταυτόχρονα 60π στο υπόλοιπο ντεκολτέ. Θα πλέξετε 11 εκατ. στρογγυλό λάστιχο. Κλείστε τους πόντους όπως τους βρίσκετε, δηλ. καλή με καλή, αντίποδη με αντίποδη. Ράψτε τις ραφές στο πλάι του πουλόβερ και τις ραφές των μανικιών και τοποθετήστε τα στις μασχάλες.

ΩΡΟΛΟΓΙΑ
ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ
Ν. ΚΑΛΑΤΖΟΠΛΑ
ΑΙΟΛΩ 59, ΒΥΣΣΗΣ
ΜΕΓΑΡΟΝ ΠΑΥΛΙΔΩΣ
ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ

Ο ΟΙΚΟΣ ΓΟΥΔΑ

διαθέτει προς πώληση τα ωραιότερα και τα πλέον μοντέρνα Παρισινά κλίπς και μαντήλια. Είναι τα ωραιότερα και τα πλέον χρήσιμα δώρα για κάθε κομψή κυρία.

Με **ΔΟΣΕΙΣ** διή
Galerie
ΚΟΝΤΟΥΖΟΓΛΟΥ
51 Πανεπιστημίου 51

ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΓΙΑ ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ

- Πού οφείλεται η δροσιά και η διατήρηση μιας καλής επιδερμίδος.
- Πού οφείλονται η πρόωρος πτώσις και λεύκανσις των μαλλιών.
- Πού οφείλεται το μυστικό του μακιγιάζ κ.λ.π.
- Τι κόμμις πηγαίνει σε κάθε πρόσωπο.

Κάθε ΤΡΙΤΗ και ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7-8 μ.μ. θα σας συμβουλευθεί και θα εξηγήσει τις απορίες σας ΔΩΡΕΑΝ ο κ.

ZΩΡΖ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΚΑΛΟΝΗΣ
ZΩΡΖ
ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 7
Τηλέφωνα: 34670-20.918.

Εκτελέσεις PERMANANT από τον μαίτρ της Permanant κ. ΖΩΡΖ

ΕΣΩΡΡΟΥΧΑ
ΖΕΡΣΕΥ
&
ΚΑΛΤΣΕΣ
ΕΚΛΕΚΤΕΣ ΠΟΙΟΤΗΤΕΣ
ΦΘΗΝΕΣ ΤΙΜΕΣ
«ΣΙΛΚΑ-ΕΛΒΕΘ»
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 448

MODES
ΔΟΡΕΜΑΤΑ
ΕΠΑΝΔΡΟΦΙΑ - ΤΑΓΙΕΡ
ΣΟΦΙΑ ΠΟΛΙΤΟΥ
PATRONS ET CROQUIS
ΤΩΝ ΚΑΛΥΤΕΡΩΝ
ΠΑΡΙΣΙΝΩΝ ΟΙΚΩΝ
Περικλέους και Θρασέως 2 (παραλληλός Ερμού). Τηλέφων. 34.558. Αθήναι.

Με **ΔΟΣΕΙΣ** διή
Galerie
ΚΟΝΤΟΥΖΟΓΛΟΥ
51 Πανεπιστημίου 51

Οι λύσεις των Πνευματικών Παιχνιδιών (Συνέχεια απ' τη σελ. 57) **ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ**

Σ	Τ	Ο	Π	Α	Α	Λ	Μ	Α
Μ	Ν	Π	Α	Χ	Ν	Η	Σ	Ρ
Α	Ν	Η	Ρ	Ι	Δ	Ρ	Υ	Σ
Τ	Ι	Ε	Α	Η	Ρ	Ο	Π	Ι
Σ	Ο	Υ	Τ	Σ	Ε	Τ	Ο	Σ
Ι	Ν	Θ	Α	Τ	Ι	Σ	Υ	Ι
Φ	Ι	Α	Τ	Ι	Κ	Α	Λ	Α
Υ	Ο	Τ	Ι	Τ	Ε	Ο	Ο	Ι
Τ	Σ	Ε	Κ	Ο	Ι	Σ	Τ	
Ο	Ε	Σ	Ο	Φ	Ο	Σ	Ν	Ι
Ν	Ε	Ο	Σ	Ν	Ν	Ο	Τ	Α

ΦΤΕΡΩΤΕΣ ΣΥΛΛΑΒΕΣ
ΟΡΕΝΟΚΟΣ (ΚΟΡΜΟΣ - ΠΕΝ-
ΤΕΛΗ - ΚΟΚΑΛΟΝ - ΑΠΟΣΤΑΣΙΣ).
ΜΑΓΙΚΟ ΓΡΑΜΜΑ

Μαγικό γράμμα το «Λ» και λέξεις «ΙΚΑΡΟΣ», (Λαγός - Λοστός - Λίμα - Πόλος - Λύρα - Άλλος).

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ ΜΕ ΑΝΘΗ ΑΠΟ ΤΟ ΦΛΕΡΙΑΝΟ
Φλεριανό

ΓΙΑ ΛΟΥΣΤΡΙΝΙΑ: και για κάθε καινούργιο παπούτσι από δέρμα οιοδήποτε χρώματος χρησιμοποιήστε το «ΟΥΔΕΤΕΡΟΝ» ΤΙΤΑΝ εις σκληνάρια.
ΓΙΑ ΚΑΣΤΟΡΙΑ: Καστορίνη «ΤΙΤΑΝ» εις τους χρωματισμούς: Μαύρη, καφέ, μπλε, μπροντό, έκκι, μπέζ, κόκκινη, πράσινη, γκρι και λευκή.
ΤΙΤΑΝ

66

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

